พัฒนาการของหน่วยสร้างกริยาเรียงในเรื่องเล่าของเด็กไทย

นายพีรพัฒน์ ยางกลาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2546
ISBN 974-17-4339-4
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Mr. Peerapat Yangklang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Arts in Linguistics

Department of Linguistics

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-4339-4

The Development of Serial Verb Constructions in Thai Children's Thesis Title

Narrative:

By

Mr. Peerapat Yangklang

Field of Study

Linguistics

Thesis Advisor

Assistant Professor Dr. Sudaporn Luksaneeyanawin

Thesis Co-advisor

Accepted by the Faculty of Arts, Chulalongkorn University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree

> Dean of Faculty of Arts (Assistant Professor M.R. Kalaya Tingsabadh, Ph.D)

THESIS COMMITTEE

Prance Kullavanijay. Chairman

(Professor Pranee Kullavanijaya, Ph.D.)

(Assistant Professor Sudaporn Luksaneeyanawin, Ph.D.)

(Associate Professor Kingkarn Thepkanjana, Ph.D.)

พีรพัฒน์ ยางกลาง: พัฒนาการของหน่วยสร้างกริยาเรียงในเรื่องเล่าของเด็กไทย (THE DEVELOPMENT OF SERIAL VERB CONSTRUCTIONS IN THAI CHILDREN'S NARRATIVE)

อ. ที่ปรึกษา: ผศ. ดร.สุดาพร ลักษณียนาวิน, 130 หน้า. ISBN 974-17-4339-4.

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาพัฒนาการของหน่วยสร้างกริยาเรียงในเรื่องเล่าของเด็กไทยแบบข้ามกลุ่มอายุ จากฐานข้อมูลเรื่อง เล่า "กบจ๋า เจ้าอยู่ไหน" ฐานข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วยเรื่องเล่า 50 เรื่องของประชากร 5 กลุ่มอายุ คือ 4 ปี 6 ปี 9 ปี 11 ปี และ ผู้ใหญ่ แต่ละกลุ่มมี 10 คน กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทางวากยลัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียง คือ การศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทย ของ กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา (2529)

อนุพากย์ในเรื่องเล่าของเด็กไทยมี 2 ประเภทจำแนกตามคุณลักษณะของภาคแสดงที่ปรากฏในอนุพากย์ ได้แก่ อนุพากย์กริยาเดี่ยวและอนุพากย์กริยาเรียง จากการศึกษาในเชิงพัฒนาการพบว่าค่าร้อยละของอนุพากย์กริยาเดี่ยวลดลงอย่าง ต่อเนื่องเมื่อเด็กโตขึ้น ขณะเดียวกันค่าร้อยละของอนุพากย์กริยาเรียงเพิ่มขึ้นตามอายุของเด็ก

เมื่อพิจารณาลักษณะทางวากยลัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงในเรื่องเล่า ผู้วิจัยสามารถจำแนก
ประเภทของหน่วยสร้างกริยาเรียงได้ 10 ประเภท คือ 1) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกทิศทาง 2) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกจุดประสงค์
3) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกการณ์ลักษณะ 4) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกสาเหตุ 5) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกการกระทำต่อเนื่อง 7) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกอาการ 8) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกการกระทำต่อเนื่อง 7) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกอาการ 8) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกอาลล 9) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกวาจก และ 10) หน่วยสร้างกริยาเรียงบอกท่าทาง หน่วยสร้างกริยาเรียงทั้ง 10 ประเภทนี้สามารถพบ ในเรื่องเล่าของเด็กทุกกลุ่มอายุ การปรากฏของหน่วยสร้างกริยาเรียงเช่นนี้ชี้ให้เห็นว่าพัฒนาการของหน่วยสร้างกริยาเรียงเริ่มขึ้น ก่อนอายุ 4 ปี

จากการศึกษาพัฒนาการของหน่วยสร้างกริยาเรียงแต่ละประเภท ผู้วิจัยพบว่าค่าร้อยละของหน่วยสร้างกริยาเรียงบอก ทิศทางลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อเด็กโตขึ้น ขณะที่ค่าร้อยละของหน่วยสร้างกริยาเรียงบอกจุดประสงค์ หน่วยสร้างกริยาเรียงบอก สาเหตุ และหน่วยสร้างกริยาเรียงบอกการกระทำทางสมองเพิ่มขึ้นตามอายุของเด็ก ส่วนค่าร้อยละของหน่วยสร้างกริยาเรียงบอกคากร และหน่วยสร้างกริยาเรียงบอกการณ์ลักษณะผันผวนทุกกลุ่มอายุ ค่าร้อยละของหน่วย สร้างกริยาเรียงบอกการกระทำต่อเนื่องในเด็กกลุ่มอายุ 4 ปีมีสูงสุด และค่าร้อยละของหน่วยสร้างกริยาเรียงบอกกาจกรากค่ำมากจึงไม่สามารถอธิบายเชิงพัฒนาการได้

เมื่อพิจารณาเฉพาะคุณลักษณะทางอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้ง 10 ประเภท ผู้วิจัยสามารถจัดประเภท ใหญ่ได้ 4 ประเภท คือ 1) ประเภทแสดงลำดับเหตุการณ์การเนื้อที่ 2) ประเภทแสดงลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องเชิงเวลา 3) ประเภท แสดงเหตุการณ์ขยาย 4) ประเภทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์ จากการศึกษาเชิงพัฒนาการของประเภท ของหน่วยสร้างกริยาเรียงทั้ง 4 ประเภท ผู้วิจัยพบว่าค่าร้อยละของประเภทแสดงลำดับเหตุการณ์การเนื้อที่มีแนวใน้มลดลงอย่างต่อ เนื่องเมื่อเด็กใตขึ้น ขณะที่ค่าร้อยละของประเภทแสดงลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องเชิงเวลามีแนวใน้มเพิ่มขึ้นตามอายุของเด็ก ส่วนค่า ร้อยละของประเภทแสดงเหตุการณ์ขยาย และประเภทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกลายเป็นคำไวยากรณ์เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยใน ทุกกลุ่มอายุ

จากวิเคราะห์ความขับข้อนของหน่วยสร้างกริยาเรียงในเรื่องเล่า ผู้วิจัยพบว่าปริมาณของหน่วยสร้างกริยาเรียงขับข้อน เพิ่มขึ้นตามอายุของเด็ก อีกทั้งความซับซ้อนของหน่วยสร้างกริยาเรียงยังเพิ่มขึ้นตามอายุด้วยซึ่งดูได้จากจำนวนของกริยาเรียงที่ ปรากฏข้อนอยู่ในกริยาเรียงซับซ้อน

ภาควิชา <u>ภาษาศาสตร์</u>	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา <u>ภาษาศาสตร์</u>	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2546	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

##4380160222: MOJOR LINGUISTICS

KEY WORD:

SERIAL VERB CONSTRUCTIONS / CONCEPTUAL DEVELOPMENT / LANGUAGE

DEVELOPMENT / CHILDREN'S NARRATIVES /

PEERAPAT YANGKLANG: THE DEVELOPMENT OF SERIAL VERB CONSTRUCTIONS IN THAI CHILDREN'S NARRATIVE. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. SUDAPORN LUKSANEEYANAWIN, Ph.D., 130pp. ISBN 974-17-4339-4.

This research is a cross-sectional study, which aims to investigate the development of serial verb constructions (SVCs) in Thai children. This study is based on the narratives called 'Thai Frog Story' (Zlatev and Yangklang; 2001). The corpus consists of 50 narratives from 5 age groups: 4, 6, 9, 11 years old and adults, with 10 narratives per group. The framework used in analysis of syntactic and semantic characteristics of SVCs were the study of "Serial Verb Constructions in Thai" (Thepkanjana; 1986).

Clauses in the narratives are classified into 2 types, regarding their predicates: Single verb clauses and Serial verb clauses. It is found, in developmental terms, that the percentage of single verb clauses decreases as children grow older. On the other hand, the percentage of serial verb clauses increases with age

Regarding the semantic characteristics, SVCs found in the data can be classified into 9 types:

1) Directional SVCs 2) Purposive SVCs 3) Aspectual SVCs 4) Mental State SVCs 5) Causative SVCs,
6) Sequential SVCs 7) Manner SVCs 8) Resultative SVCs 9) Passive SVCs and 10) Postural SVCs. All ten types of SVCs are found in every age group. This means that SVCs emerge long before 4 years old.

According to the development of each type of SVCs, we can see that the percentage of Directional SVCs decreases as the children grow older. On the other hand, the percentage of Purposive SVCs, Causative SVCs, and Mental State SVCs increases with age. The percentage of Resultative SVCs, Manner SVCs, and Aspectual SVCs varies over time. The percentage of Sequential SVCs in 4 years old group are the highest. And the percentage of Passive SVCs and Postural is very low, so we can say little about their developmental patterns.

When considering the ten types of SVCs, I found that some of them have common features and can be classified into four main classes: 1) Spatial sequence class, 2) Temporal sequence class, 3) Modifying class, and 4) Grammatical cline. According to the developmental aspect of these SVC classes, we can see that the percentage of Spatial sequence class tends to decrease as the children grow older, whereas the percentage of Temporal sequence class tends to increase with age. And the percentage of Modifying class and Grammatical cline seems to change very little.

In the analysis of the complexity of SVCs, it is found that the percentage of complex SVCs increases with age. In addition, the degree of complexity of SVCs determined by the number of SVCs embedded in complex SVCS increases with age.

Department <u>Linguistics</u>	Student's signature League for forther
Field of study <u>Linguistics</u>	Advisor's signature Indaporn huksanayamanin
Academic year 2003	Co-advisor's signature

Acknowledgements

I would like to express my deep gratitude, and appreciation to Assistant Professor Dr. Sudaporn Luksaneeyanawin, my advisor, for her patience editing this work, valuable suggestions and comments, and her continuing support and encouragement since the first years of my study in the Department of Linguistics. Without her support and her encouragement, I would never have had any valuable opportunities in my life.

I would like to express my gratitude and thanks to Dr. Jordan Zlatev, my external co-advisor, for his valuable comments on my thesis, and encouragement in attending international conferences, and for the opportunity to write papers together with him. I'm also thankful the Swedish Foundation for International Cooperation in Research and Higher Education (STINT), who supported "Frog Story" data collection, and my trip to attend the conferences in 2002.

I would like to express my gratitude to Professor Dr. Pranee Kullavanijaya, the chairman of my thesis committee, for her valuable advice on the thesis, and for her continuing encouragement while I was studying in the Department of Linguistics and working with her project.

I would like to express my gratitude to Associate Professor Dr. Kingkarn Thepkanjana, the thesis committee, for her valuable suggestions of the thesis.

I am also very thankful my two best Canadian friends, Mr.Robb Stewart and Mr.Jeff Leppard, for their kindness in helping me edit my English.

I would like to thank Dr.Heather Winskel, who gave me a chance to work with her, on her research project. I am also very thankful to the Center for Research of Speech and Language Processing (CRSP), where I have been working.

I would like to express my gratitude to all professors and staff of the Department of Linguistics, and thankfulness to all of my friends in the department.

Finally, I would like to express my deep gratitude, my love and appreciation to my parents, Mr.Sawai and Mrs.Boonsong Yangklang, for their love, support, encouragement, and kindness through out my life. I also would like to express my love and thankfulness to my sister and brother.

Table of Contents

	oage
Abstract in Thai	
Abstract in English	
Acknowledgement	
Table of Contents	
List of Tables	
List of Figures.	xi
Chapter 1 INTRODUCTION	1
1.1 Background to the study	1
1.2 Aims of study	3
1.3 Hypothesis	3
1.4 Scope of study	3
1.5 Contributions	4
1.6 List of symbols and Abbreviations	4
1.6.1 Thai phonemes	4
1.6.2 Abbreviations	. 5
Chapter 2 LITERATURE REVIEW	6
2.1 The development of language acquisition theories	6
2.2 Cognitive development: The foundation for language development	11
2.3 Language development	13
2.3.1 Syntactic development	13
2.3.2 Semantic development	15
2.3.3 Studies of language development in Thai children	16
2.4 Conclusion	17
ลเท้าลงกรกเทษกาทยาลย	
Chapter 3 METHODOLOGY AND FRAMEWORK	18
3.1 Data	18
3.2 Data collection	18
3.3 Transcription and segmentation	19
3.4 Definition of clause boundaries	19

Tables of Contents (continued)

3.5 On defining SVCs	page 21
3.6 Framework and Tools	
3.6.1 Causative SVCs	
3.6.2 Resultative SVCs	
3.6.3 Passive SVCs	
3.6.4 Complementing of modality verb and cognition verb	25
3.6.5 Complementing of perception verb	25
3.6.6 Directional SVCs	
3.6.7 Aspectual SVCs	. 27
3.6.8 Coverbs	
3.6.9 Purposive SVCs	
3.6.10 Simultaneous action SVCs	. 29
3.8 Conclusion	30
Chapter 4 SERIAL VERB CONSTRUCTIONS IN CHILDREN'S NARRATIVES 4.1 The data	
4.2 Types of SVCs in Thai children's narratives	
4.2.1 Directional SVCs	
4.2.2 Purposive SVCs	
4.2.3 Aspectual SVCs	
4.2.4 Causative SVCs	
4.2.5 Mental State SVCs	
4.2.6 Sequential SVCs	
4.2.7 Manner SVCs	
4.2.7 Resultative SVCs	
4.2.8 Passive SVCs	39
4.2.9 Postural SVCs	. 39
4.3 Development patterns of SVCs	. 43
4.3.1 The development of Directional SVCs	
4.3.2 The development of Purposive SVCs	
4.3.3 The development of Aspectual SVCs	

Table of Contents (continued)

	page
4.3.4 The development of Causative SVCs	47
4.3.5 The development of Mental State SVCs	50
4.3.6 The development of Sequential SVCs	51
4.3.7 The development of Manner SVCs	. 52
4.3.8 The development of Resultative SVCs	53
4.3.9 The development of Passive SVCs	55
4.3.10 The development of Postural SVCs	55
4.4 Classes of SVCs	56
4.5 Conclusion	59
Chapter 5 COMPLEXITY OF SERIAL VERB CONSTRUCTIONS	62
5.1 The overall number and the percentage of complex SVCs	62
5.2 The degree of complexity of SVCs	64
5.3 The patterns of complex SVCs	65
5.3.1 The patterns of complex SVCs consisting two SVCs	66
5.3.2 The patterns of complex SVCs consisting three SVCs	72
5.3.3 The patterns of complex SVCs consisting four SVCs	76
5.4 Conclusion	76
Chapter 6 CONCLUSIONS, DISCUSSION, AND RECOMMENDATIONS	78
6.1 Conclusions	. 78
6.2 Discussions	80
6.3 Recommendations	81
References	. 82
Appendices	. 87
Appendix A	. 88
Appendix B	114
Biography	130

List of Tables

Table	page
Table 1 The Transliteration system for Thai consonants	. 4
Table 2 The Transliteration system for Thai vowels	4
Table 3 Directional verbs and their specific linear order in SVCs	26
Table 4 The overall number of clauses in the narratives across age groups	31
Table 5 The overall number and percentage of types of clauses	32
Table 6 The overall number and percentage of types of clauses across age groups	. 33
Table 7 The overall number and percentage of types of SVCs	40
Table 8 The overall number and percentage of types of SVCs across age groups	41
Table 9 The overall number and percentage of Directional SVCs	43
Table 10 The overall number and percentage of Purposive SVCs	44
Table 11 The overall number and percentage of Aspectual SVCs	45
Table 12 Types and token of aspectual verbs across age groups	. 47
Table 13 The overall number and percentage of Causative SVCs	47
Table 14 Types and token of causative verbs across age groups	. 49
Table 15 The overall number and percentage of Mental State SVCs	. 50
Table 16 The overall number and percentage of Sequential SVCs	51
Table 17 The overall number and percentage of Manner SVCs	. 52
Table 18 The overall number and percentage of Resultative SVCs	53
Table 19 The overall number and percentage of Passive SVCs	55
Table 20 The overall number and percentage of Postural SVCs	. 55
Table 21 The overall number and percentage of classes of SVCs	
across age groups	. 56
Table 22 The overall number and percentage of simple SVCs and complex SVCs across age groups	. 63
Table 23 The overall number and percentage of complex SVCs which consist of	0.5
2, 3, and 4 SVCs across age groups	
Table 24 The overall number of complex SVCs which consist of 2 SVCs	
Table 25 The overall number of complex SVCs which consist of 3 SVCs	. 75
9	

List of Figures

Figure page	
Figure 1 Generative model of language acquisition	7
Figure 2 Percentage of types of clauses	32
Figure 3 Proportion of SVCs to the total number of clauses for each age group	33
Figure 4 Change of proportion of types of clauses across age groups	34
Figure 5 Percentage of types of SVCs	41
Figure 6 Percentage of types of SVCs across age groups	42
Figure 7 Development of Directional SVCs	44
Figure 8 Development of Purposive SVCs	45
Figure 9 Development of Aspectual SVCs	46
Figure 10 Development of Causative SVCs	48
Figure 11 Development of Mental State SVCs	50
Figure 12 Development of Sequential SVCs	52
Figure 13 Development of Manner SVCs	53
Figure 14 Development of Resultative SVCs	54
Figure 15 Proportions of classes of SVCs across age groups	58
Figure 16 Progression of classes of SVCs	58
Figure 17 Percentage of simple SVCs and complex SVCs	63
Figure 18 Development of simple SCVs and complex SVCs	64
Figure 19 Development patterns of complex SVCs consisting of 2 and 3 SVCs	65

Chapter 1

Introduction

1.1 Background to the study

In 1994, Slobin and Berman conducted a cross-linguistic study on children's narratives, using sequences of pictures by Mayer (1969) entitled the "Frog Story". This study influenced many other studies of children's narratives in different languages.

In their study, the subjects ranged in age from three years old to adult. They speak five different languages e.g. English, German, Spanish, Hebrew, and Turkish. Those subjects were stimulated by a picture story book called "The Frog Story": the book composed of a sequence of pictures. The story is about a boy and his dog searching for a frog that escaped from the boy's house.

Since the children were stimulated by the same sequence of pictures, they would narrate similar events even though they speak different languages. For this reason, it can be claimed that the frog story corpus can provide some evidences for systemic typological description across languages. This method of study has been extensively adopted in Danish, Russian, Eskimo, Arabic, Japanese, and Chinese etc. All children's narratives were contributed to CHIDES, which is the database constructed by a group of researchers in the area of child language at Carnegie Mellon University.

In 2001 Zlatev and Yangklang built up Thai Frog story corpus at the Center for Research of Speech and Language Processing (CRSLP), Faculty of Arts Chulalongkorn University. The data collection was funded by Swedish Foundation for International Cooperation in Research and Higher Education (STINT). The subjects were children from five age groups, 4, 6, 9, 11, and adult. The Thai frog story corpus was first used as the database of the study on 'Holistic spatial semantics of Thai' (Zlatev 2003). Also, this corpus was used in the study of Krajaikiat (2003): 'Syntactic development in the narrative of Thai children', the study of Zlatev and Yangklang (2004a and 2004b): 'A Third Way to Travel: The place of Thai (and other serial verb languages) in Motion Event Typology', and 'The Acquisition of Motion Event Constructions in Thai."

In the Thai Frog story corpus, the children use serial verb construction in a large number in describing events. In addition, it seems that the number of serial verb constructions increases with age of the children. The increased use of serial verb constructions may in fact reflect the cognitive and language development in the children.

Serial verb constructions, henceforth, SVCs, generally refer to the constructions which consist of a sequence of two or more verbs, with or without an argument, acting as a single predicate of a clause (Durie 1997). For exmaple:

- (a) sùrii dəən paj rooŋriian Suri walk go school "Suri walked to school."
- (b) sùrii hâj lûuksǎaw paj duu nǎŋ Suri give daughter go watch movie "Suri had her daughter go to the movie."

SVCs in Thai have been widely studied by many grammarians; Filbeck (1975), Harabut (1977), Sereechareonsatit (1984), Thepkanjana (1986), Wilawan (1992; 1995), Chuwicha (1993), Takahashi (1996) and Muansuwan (2002). The bulk of the previous studies of SVCs is, however, concerned with syntactic account of the constructions. A few of them deal with semantic concepts resulting from concatenation of verbs in the series (e.g. Harabut, and Thepkanjana).

According to Thepkanjana (1986) SVCs is a linguistic mechanism in which lexical verbs are used to express different semantic concepts (e.g. direction, cause, result, and purpose) and grammatical meaning (e.g. modality, aspect, and passive). Hence, the concatenation of verbs in a series results in variety of semantic concepts and grammatical meaning which, on the other hand, often expressed by specialized or grammatical morphemes in other non-SVCs languages.

Considering that the semantic characteristics of SVCs are diverse, and that they are related to the meaning in the domain of space and time, it begs the questions: when do children acquire these concepts? Which concept do children acquire early?

In addition, SVCs can occur in a combination, which shows a layering of SVCs (or complex SVCs). For example;

(c) khăw [hâj lûuk [suíu rót [khàp paj rooŋriian3]2]1 he give child buy car drive go school "He let his child buy a car to drive to school."

Example above has three layers of SVCs: the most internally embedded SVC, i.e. SVC₃ is of the directional type. It is embedded inside SVC₂ which purposive, which on its turn is embedded inside SVC₁, which is causative.

Since there has never been any study of serial verb constructions in development of Thai children, I will investigate the development of serial verb constructions in Thai, using the Thai Frog story corpus.

I am aware that studying the development of SVCs is an area of wide debate. There are many disagreements about SVCs in Thai such as grammatical status of verbs in the series, clausehood of the clause consisting serial verb, and semantic types of such constructions. However, I hope this study on the development of SVCs in

Thai children will shed some light on a new perspective for linguists in studying serial verb construction in Thai.

1.2 Aims of study

- 1.2.1 To investigate syntactic and semantic characteristics of serial verb constructions in Thai children's narrative at the age of 3-9 years old.
- 1.2.2 To analyze the complexity of the serial verb constructions, which have been investigated in (1).
- 1.2.3 To study the development of serial verb constructions by considering the complexity of the serial verb constructions.

1.3 Hypothesis:

- 1.3.1 The serial verb constructions in Thai children's narrative can be classified into 8 types: Directional SVCs, Causative SVCs, Resultative SVCs, Complement of perception verbs and modality verbs SVC(s), Passive SVCs, Aspectual SVCs, Purposive SVCs, and Simultaneous action SVCs, regarding their syntactic and semantic characteristics.
- 1.3.2 The SVCs appearing in the narratives vary in terms of complexity.
- 1.3.3. The development of serial verb constructions of Thais can be illustrated by the degree of complexity of the SVCs.

1.4 Scope of study:

- 1.4.1 The scope of the study is mainly bounded by the investigation of semantic, rather than the syntactic properties, of the serial verb constructions in Thai children's narrative.
- 1.4.2 I will study the development of serial verb constructions in Thai children's narrativess as evidenced in the narrative corpus: Thai Frog Story by Zlatev and Yangklang (2001).
- 1.4.3 Serial verb construction in my study, as revised from Thepkanjana (1986), refers to the construction in which two or more verbs, with or without argument, are strung together. Each verb is able to occur as a main verb outside the string. When verbs are strung together, they create variety of semantic concepts i.e. directional, causative, resultative, and purposive etc.
- 1.4.4 Basic SVCs refers to the SVCs that consist of two verbs. The concatenation of two verbs results in a new semantic concept. Complex SVCs refers to the SVCs that consist of a basic SVC combining with a verb, or a basic SVC combining with another basic SVC. Such combinations result in the layering of SVCs
- 1.4.5 The framework and tools of my study based on the study of serial verb constructions in Thai by Thepkanjana (1986). I will present details of the present framework and tools in chapter 2.

1.5 Contributions:

- 1.5.1 To further our knowledge of language development, especially syntactic and semantic development.
- 1.5.2 To provide foundation knowledge for further studies of language development and cognitive development.
- 1.5.3 To propose a new approach in studying serial verb constructions in Thai.

1.6 List of Symbols and Abbreviations

1.6.1 Thai phonemes

In my study, I used two transcription systems: IPA and LRU¹. The IPA system is used in illustrating the examples from the study of "Serial Verb Constructions" in Thai by Thepkajana (1986). The LRU is used in transcribing the narrative data, and their examples. The consonants, vowels, and tones below are used in the transcription of the data in this study.

Table 1. The transliteration system for Thai consonants

	Labial	Alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Stop, +voice -asp	b	d			*
Stop, -voice -asp.	р	t	С	k	
Stop, -voice +asp.	ph	th	ch	kh	
Fricative	f	S			h
Semivowel	w		j		
Nasal	m	n		N	
Lateral		1			
Trill ²	19-	r			

Table 2. The transliteration system for Thai vowels

	Front	Central	Back
Close	i, ii	U, UU	u, uu
Mid	e, ee	q, qq	0,00
Open	x, xx	a, aa	0,00

Diphthongs

Three dipthongs-/ia/, /iia/, /Ua/, /UUa/, /ua/, /uua/

¹ The URL system is the transcription system, which is developed at Center for Research in Speech and Language Processing (CRSLP), Faculty of Arts, Chulalongkorn University. (cf. Schoknecht 2001).

² The contrast between [l] and [r] is often not preserved in colloquial style, but it is a feature of Standard Thai, and we have consistently added the standard form in brackets in the cases where [r] is pronounced as [l].

Tones

mid = unmarked

low = 1 falling = 2 high = 3 rising = 4

* Zero form will be used as Glottal stop consonant, because the symbol [?] can not be used in CLAN.

1.6.2 Abbreviations

SVCs = Serial Verb Constructions

CVCs = Consecutive Verb Constructions

dir = Directional SVCs
pur = Purposive SVCs
asp = Aspectual SVCs
men = Mental State SVCs
cau = Causative SVCs
man = Manner SVCs
res = Resultative SVCs

pos = Postural SVCs

pas = Passive SVCs

CLM = Clause boundaries markers
RCM = Relative-clause marks
PROG = Progressive markers

NEG = Negation

QM = Question markers
DEF = Definite Pronouns
COMPL = Complementizers
POS = Possessive markers
FUT = Future marker
NOM = Nominalization

Chapter 2

Review of Literature

This chapter is divided into 4 sections. Section 2.1 presents the development of language acquisition theories that influence the studies of language and cognitive development. I begin this section with a brief review of Behaviorism. Then I will mainly focus on *Generativism* (Chomsky 1959) and, then, *Cognitivism* (Piaget 1955). The two theories have been discussed relative to the research and the debate in the field of child language development. Section 2.2 deals with cognitive development, whereas section 2.3 deals with language development: syntactic development, semantic development, and the studies of language development in Thai children. Section 2.4 offers a conclusion.

2.1 The Development of Language Acquisition Theories

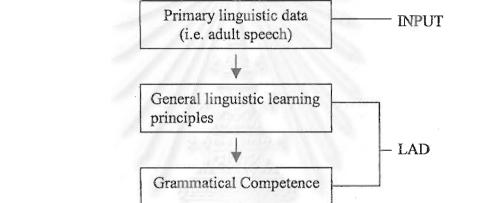
Language acquisition is one of the most interesting topics attracting psychologists, anthropologist, and linguists. The question that has been asked in the studies of language acquisition and language development of children is how do children learn to talk? Consequently, various language acquisition theories have been proposed e.g. Behaviorism, Generativism, Cognitivism, and Interactionism. These theories attempt to explain the processes of language acquisition in children. Each of the explanations is based on different assumptions about how children learn to talk and why some children have difficulties. Moreover, each explanation leads to a different solution to the question of how to help children who are having difficulties in some aspects of early communication. When we consider the underlying assumptions of those four theories, we can see the development of the explanation. In this section, I will present the development of language acquisition theories. And I will mainly discuss the theories concerned cognition i.e. Generativism (Chomsky 1959) and Cognitivism (Piaget 1955), since they are relevant to my study.

In 1957, Skinner, the well-known scholar in 'Behaviorism', proposed a theory that influenced studies of language acquisition by Western psychologists i.e. 'Stimulus-Response Theory'. The theory suggests that human behaviors are conditioned by stimulus and response. Language is a learned behavior. Children learn language according to the principles of operant conditioning. Moreover, the children learn to talk by imitating. Input language of adult plays a crucial role in this process. However, these ideas were often argued in Chomskyan research of language acquisition.

Chomky (1959) opposed to the behaviorism, arguing that the behaviorism just simplify children's task in language acquisition. Chomsky suggests that language is a special cognitive capacity, which children acquire by virtue of special-purpose learning procedures that are part of our biological endownment. Since children are exposed to a complex input, and adult language is governed by abstract rules, it is not possible to learn or imitate what they hear. Therefore 'innate' principles are needed to account for child language acquisition.

Bates (in press) proposes that innate refers to the idea that our brain contains a dedicated, special-purpose learning devices, which evolved for language alone (i.e. 'grammar organ'). This view has been discussed in terms of 'domain specificity', 'autonomy' or 'modularity' (Foder 1983).

Since 1950s, many studies on language acquisition by linguists and psycholinguists reveal that children go beyond their input. Children are exposed to a complex reality in that they hear only a simplified language, but have acquired a very sophisticated linguistic competence as adult. It is, thus, to say that language development must be ruled by some innate characteristics i.e. Language Acquisition Devices (LAD), which help them generate linguistic forms they have never encountered before, and master their native language in quite a short time without difficulties.

Crystal (1976) proposed the model of language acquisition as below:

Figure 1 Generative Model of Language Acquisition

Child's speech

OUTPUT

Figure 1 shows that adult speech is the only input, linguistics environment, to the child language acquisition system. LAD suggests how children account for the input. Children hypothesize on the basis of the input. The hypothesis will be tested, and revised until the child's output is identical to the input.

Chomsky has also maintained that 'Universal Grammar' (UG) is innate. The UG was viewed as the basic linguistic knowledge a child uses in order to acquire any languages he or she exposed. Chomsky traditionally defined UG as a set of possible forms that grammar of a natural language can take. That is the intersect of all human grammars (i.e. the set of structures that every languages has to have) or the union of all human grammars (i.e. the set of possible structures from which each language must choose. Chomsky assumed that children's learning how to put nouns and verbs together is triggered by linguistic environment. This process is called 'parameter setting'. However, he argued that parameter setting is different from learning, which plays a limited role in grammatical development.

Criticisms against Generativism Theory

Chomsky's hypothesis of language acquisition, however, has been criticized in a large number of studies of child language development. Although, there are studies supporting his idea about innateness, it is argued that only innate capacity is not enough to explain the process of language acquisition and development. There are factors, including the increasing of the sophistication of children's perceptual skill, expanding of their cognitive abilities, and social interaction, contributing to language behavior. These factors seem to be ignored in Chomsky's account of language acquisition.

Another criticism of nativist explanation for language acquisition has been focused on the modularity. However, there is no compelling evidence for the modularity of mind with grammar organ. In other words, it has not been possible to identify regions in the brain that operate to grammar.

According to the criticisms above, together with the counter evidence found in many research, Generativism Theory is revised eventually.

In light of Chomsky's innatess, *The Cognitive Development Theory* by Piaget (1955) is taken to the account of language acquisition. The traditional assumption of the theory neglected the role of language in cognitive development. Rather, cognitive development and conceptual development are driving force behind language development. Cognitive refers to the way a child learns the world around him. Piaget proposed the 4 stages of cognitive development, which a child must grow through. These stages include Sensorimotor stage, Preoperation stage, Concrete operational stage, and Formal operational stage.

Sensorimotor Stage

The sensorimotor is the first stage of the cognitive development. This stage begins at the first two years of infants.

During this period, the infants try to discover the relationships between himself and the world around him through his activities such as seeing, touching, and sucking etc. With these activities, the infants can learn the concept of causality (an object can be moved by hand). Consequently, the infants' notions of displacement, and the concept of "object permanence" emerge.

Object permanence is the awareness of the existence of an object in place even it is not in view. In a young infant, when a toy is covered by a piece of paper, he immediately stops his interest in the toy. This is because the infant has not mastered the concept of object permanence yet. In older infant, on the other hands, when a toy is covered he will actively search for the object, realizing that the toy exists in its old place.

After the concept of object permanence is fully developed in a child, the emergence of "directed grouping" begins to take place. With directed grouping, the child begins to perform motor experiments in order to see what will happen. During directed grouping, a child will vary his movement to observe how the result will

differ. The child learns to use new mean to achieve an end. Finally, he will discover that he can pull the object toward himself with the aid of a stick or string.

It can be noted that Piaget called this stage Sensorimotor Stage because the early manifestation of intelligence results from sensory perceptions and motor activities.

Preoperational Stage

The preoperational is the second stage of the cognitive development. The period of this stage is 2 to 6 years of age.

According to Piaget, a child's thinking is self-centered, or "egocentric" in this period. The child believes that everyone around him thinks as he does. The child does not understand that people's view is different from his own. The egocentrism leads the young child to the beliefs that not only the world is created for them, but also controllable. The nature is alive and controllable. This concept is known as "animism", the most characteristic of egocentric thought.

Another concept that emerges in this stage is "artificialism". By this concept, it means the nature is created by human beings. In addition to artificialism, the "Realism" concerns this concept. Realism it the child's notion that their own perspective is objective and absolute. The child thinks from one perspective and regards this reality as absolute. He does not realize that the name of an object is only a verbal label.

In the preoperational stage, we can see that the child begins to develop the use of symbols, and the child is capable of using linguistic forms to refer to thing which is not in place. Furthermore, he begins to account with the difficulty in "classification".

The final part of this stage, the child begins to understand reality, fantasy, and sex role in his society.

It can be noted that, many aspects of child's development begin at this stage. For this reason, Piaget calls this stage as the preoperational stage.

Concrete Operational Stage

The concrete operational stage is the third stage in Piaget's stages of cognitive development. This stage occurs from the age of 7 to 12.

In the concrete operational stage, a child begins to reason logically, and to organize thoughts coherently. The child, however, can only think about physical objects, not the abstract reasoning.

The concrete operational stage is characterized by the child's ability to coordinate two dimensions of an object simultaneously, arrange structures in sequence, and transpose differences between items in the series.

In addition, according to the Piaget's Conservation Experiments, a child can understand the three aspects of reasoning: identity, compensation, and reversibility.

Conservation is the realization that quantity or amount does not change when objects are moved or shifted in a specific space.

Identity: The child will understand identity when he can realize that things in the pictures remains the same if nothing is add to or subtracted from the picture.

Compensation: The child will understand compensation when he can realize that changes in one object can be offset by change in another.

Reversibility: The child will understand reversibility when he can realize that a change may be cancelled out by mentally reversing the steps and returning to the origin.

The Formal Operational Stage

The Formal Operational Stage is the final stage of cognitive development. It goes from the age of 12 and continues through out adulthood. The Formal Operational Stage is characterized by the child's ability to formulate hypothesis and systematically test them to reach the answer of the problem. In other words, the child can think about abstracts, reasoning logically, and solve problems.

In moving from one stage to another, Piaget points out the four interplay factors that allow movement from stage to stage. These are maturation, experience, social interaction, and equilibration. By maturation, he means the physical growth of the child. Experience means the interaction with the concrete objects in the real word. Social interaction means the socialization of the child, e.g. playing, and making conversation with other children. And equilibration means the integration of maturation, experience, and social interaction of the child when trying to build mental schema. The stage movement is one of the four criteria that Piaget used in considering intelligence.

Apart from those four factors allowing a child to move from one stage to another, there are two mental processes that guide the cognitive development through his life. These processes are "organization" and "adaptation". Organization is the process of combining and integrating schemes. Adaptation is the process of modifying and extending schemes.

In addition to adaptation, Piaget also postulated that a child uses two functional processes i.e. "assimilation" and "accommodation". Assimilation occurs when new events are introduced to the child. In this process, the child begins to adjust and integrate the new events into his existing "schema". Accommodation occurs when the child reorganizes schema to accommodate himself with the environment.

The general idea from Piaget that has become central in child language research is the notion that later structures in reasoning developed from earlier structures. This concept has become more important in research approaches such as 'interactionism', 'constructivism', and 'connectionism'.

Piaget's cognitive view of language development is similar, in many respects, to that of the generativism such as Chomsky. For example, both Piaget and Chomsky

believed that linguistics gradually becomes available to the child through heredity and maturation. However, where Chomsky emphasised the significance of LAD in language development, Piaget placed much more emphasis on the contribution of experience to the language acquisition process. Thus, whereas generativism believed that the process underlying the development of linguistic knowledge were innate, cognitive theorists believed that the child had an active role to play in the development of cognition structures. Both cognitive development and language acquisition were the outcome of the child's activities in exploring objects, event and people in the immediate environment. This approach suggests a very positive view of programmes designed to assist children experiencing difficulties in learning to talk, with clear implications for intervention involving manipulation of children's experiences within their social and physical worlds.

Criticisms against Cognitivism Theory

Piaget's stages in cognitive development seem inapplicable in all cases. The theoretical argument of such stages implies that children can manage all tasks related to a given stage if they have cognitive capacity fitting that particular developmental stage. However, this can be argued that children tend to manage different tasks related to different developmental stages simultaneously.

The ignorance of language in cognitive development was actualized when the Vygotsky's idea becomes acknowledged. Vygotsky (1986) emphasized that social factors and education were important to language acquisition and cognitive development. It is now generally accepted that children learn to talk through interaction with people around them. According to this explanation, language skills as acquired as children take part in the communicative situation, with adult or people who care for them. This process begins from time of birth, or perhaps even earlier (Borchner 1998). Vygotsky's idea has influenced numbers of recent research in the area of child language development.

To summarize, in this section I have discussed some theoretical explanations for the processes involved in language acquisition. These included brief ideas of behaviorism, generativism, cognitivism, and brief ideas of interactionism. However, I mainly focused on generativism and cognitivism. The explanations of these two theories have been discussed in many current research of language acquisition.

2.2 Cognitive Development: The foundation for linguistic development

Langer (2001) had compared development of children to monkeys and chimpanzees in order to establish the evolution of cognition and linguistic ontogeny. He proposes that primates' cognition comprises foundational physical cognition (i.e. knowledge about object and causality), logical cognition (i.e. classification categorizing), and arithmetical cognition (i.e. exchange operations such as substituting to preserve a quantitative relation). Langer points out that human cognition development is precocious as compared to that of other primate species. He also argued that language is not a necessary condition for physical cognition and logical cognition development. The cognition of children begins to develop during the second half of infant's first year when their symbolic behavior is extremely rudimentary.

Accordingly, there can be no very intimate interaction between language and cognition in early ontogenesis – cognition leads.

The delay of language for a whole year or more after the beginning of cognitive development clearly suggests that the core cognitive foundation (i.e. the notions of object permanence and causality) must be in place long before language production begins. As can be seen in Piaget's four stages of cognitive development, notions of object permanence and causality are developed in sensorimotor stage. Language does not originate until around the end of the first year of a child, which is the onset of the one-word stage (Brown 1973). In other words, linguistic production begins to be substantial, and develops in second-order cognition. Therefore, the onset of cognitive development precedes the onset of language about a year. The cognitive development, in this view, provides the foundational grammatical abilities for generating progressive syntactic as well as semantic symbolic forms.

So far, we have been convinced that language development is influenced by cognitive development in early childhood or infancy. Nevertheless, as soon as children begin to produce grammatical symbolic or language, the influence between cognition and language become more mutual and reciprocal. Language begins to have implication for concept (i.e. meaning based upon the knowledge generated by cognition), and to extend the range of cognitive elements. Moreover, after children have mastered the relevant syntactic structures in language, language-specific, in turn, influences fundamental ontological categories (Lucy & Gaskin 2001).

Gopnik (2001) points out that there are very close interactions between language learning and conceptual development. For example, 1) the naming spurt turns linked to children's spontaneously classification. 2) the changes problem-solving turn out to be related to the emergence of 'relational word'.

Gopnik also argued that cognitive development is analogous to processes of the theory formation and change in science. The analogy to science suggests an interactive relation between language and cognition. This idea is supported by her extensive empirical studies.

Recently, the model of scientific theory change has been employed to explain the cognitive development of children by a number of cognitive developmentalists. The types of knowledge acquired in childhood (including understanding the physical world, biological world, and psychological word) are viewed as theory-like, and the processes in which they are acquired are analogous to processes of theory formation and revision in science.

A theory postulates abstract entities related to one another in complex and coherent ways. The theory is essentially inductive or deductive account of the underlying causal structures of the world, which allow you to make constrained predictions about new events. On the other hand, when enough counter-evidence appear to force revisions, theory eventually radically changes.

Like theory, if we look at children's categorization, for example, we can see that they categorize objects in terms of 'natural kind'. They then use those categorizations to generate new inductive inferences. Moreover, these very young

children use their abstract accounts of objects and animals to generate predictions and explanations.

Cognitive change takes place in infancy (Gopnik 1988, and Gopnik & Meltzoff 1997). Changes in children's understanding of object permanence, actions and goals, and object categories are reflected in changes in the ways that children search for hidden object in 'object permanence' task, design solutions to problem in 'means-ends' task, and spontaneously sort and classify objects tasks. Moreover, these changes are also reflected clearly in children's language. Note that changes in children's cognition and changes in children's language simultaneously take place. This suggests an interaction between language and cognition.

In summary, early cognitive development is language independent. Children's cognition is well developed since their symbolic behavior is extremely rudimentary. Therefore, cognitive development is a necessary condition for language development. Once children begin to produce words, there appears interactions between language and cognition. Moreover, when children master their native language, language turns to influence cognitive development.

2.3 Language Development

2.3.1 Syntactic Development

The processes in syntactic development were forced by cognition (Peters 2000). According to Fromkin and Rodman (1978), Peters (1986). and O'Grady, Dobrovolsky, and Aronoff (1989), syntactic development can be divided into four stages as summarized below.

1) One-Word Stage

By late infancy, children begin to produce one-word utterances or single units. In this stage, a one-word utterance of children probably consists of one or more adult-like words. It can also denote an item or an event. Children use a one-word utterance in a particular context. In addition to this stage, they lack of the ability in utterance segmentation.

2) Two-word Stage

At the age of 18 months, children begin to produce two-word sentences. They attempt either to combine a single unit with another unit, or break the single unit into two words. Two-word utterances of English speaking children, for example, lack of any inflectional affixes such as plural and tense. The children do not acquire any grammatical categories yet. They treat nouns, verbs, and adjective as the same category. For example, 'Mommy busy' and 'Mommy push', they treat the word busy and push as the same category. In this stage, it is possible that the multi-unit productions are not governed by any ordering constraints. Accordingly, they are called such units as 'combination' rather than 'syntactic construction' (Peters 1986). Later, children gradually acquire syntactic and semantic rules to form sentences. Eventually, children are able to produce sentences like adults.

3) Telegraphic stage

Around two years old, children begin to produce longer and more complex sentences. However, the sentences produced by children are telegram-like. That is most of them consist of content words only. On the other hand, grammatical words such as auxiliaries, prepositions and articles etc. are omitted.

4) Sentence Formation Stage

In this stage, children's sentences appear to consist of both content and grammatical words. They have mastered necessary rules for sentence formation, and generate many sentence types such as interrogative and negative sentences. Finally, their phrases and sentences are more complex in terms of syntactic and semantic structure.

Before moving from one unit to two or several units, Peters points out that there are two further prerequisites for the production of combinations, and a third for syntactic productions as summarized below.

a) Phonological extension

Children need to extend a one-unit utterance by adding extra syllables. The syllables may be more or less meaningful. For example, children incorporate a one-unit utterance with meaningless babble or a single phonetically unstable syllable. Extension allows children to practice articulatory skills prerequisite to more sophisticated combination.

b) Rote memorizing and segmentation

Children, in the rote memorizing process, attempt to reproduce a whole adult's utterances they hear, and subsequently segment them into words. In addition, they then learn structural pattern of the utterance in the form of frames with fillable slot. For example, the children combine the 'all' with different words such as all clean, all done, all dressed, all dry etc. The patterns of children's utterances in this process are called 'positional associative patterns' (cf. Braine 1976a). Rote memorizing and segmentation processes serve syntactic production.

c) Juxtaposition

Children need to figure out certain kinds of relationships (i.e. syntactic and semantic relations) between units or words combining in utterances. They also have to generalize their patterns of combination out of their limited context to the extent that constituents order does carry communicative load. In addition, children have to realize that there is hierarchy in syntactic combination.

In addition to syntactic development in children, Tomasello (2000) has taken functions of linguistic units into account. He argued that linguistic units produced by individuals are not determined by fiat, but by observation of actual language use in actual communicative events. In other words, utterances, the primary psycholinguistics units, are indeed the primary units of linguistic communication since they are used to express complete and coherent communicative intentions. Based on this idea, Tomasello proposes a 'Usage-based theory', the theory that models the specific events in which people learn and use language.

Tomasello points out that children want to understand what adults communicate to them in an utterance. To communicate with adults, children attempt to reproduce the entire utterance in the form of only one linguistic element out of the adults' whole utterance i.e. 'holophrasse'. The holophrases consist of a single linguistic symbol functioning as a whole utterance, and are limited to a specific situation. For example, That! Meaning 'I want that' etc. In a way, holophrases may correspond to the so-called frozen phrases, a linguistic unit that can be broken down into their constituent elements.

In order to become a syntactically competent user, children must be able to either 'break down' or 'fill out' their holophrases. By such abilities, they are able to use linguistic forms to express their communicative intentions like adults. This is the beginning of syntactic construction. It can be noted that the utterances of children are 'pivotal look'. That is there is one word or phrase that seems to structure the utterance and determines speech act of the utterance as a whole. The patterns of children's early multi-word productions are, for example, Where's the X?, I want X, More X, Put X, X gone etc.

In summary, according to stages of syntactic development in children presented above, we can see that early syntax of children begins with one- word utterance at the end of the first year of life. Then, they try to combine their utterances, which are treated as single units, with another units. This process is a foundation for syntactic production. Once, children master syntactic and semantic rules underlying adults' words, they are able to generate sentences, and use them like people in their community. In addition, the communicative functions of syntactic combination play a crucial role in syntactic development.

2.3.2 Semantic Development

Most studies of semantic development in children have focused on lexical development of children. It is believed that words make language, and come first in language acquisition. Without words, there would be no sound structures, no word structures, and no syntax (Clark 1998).

Clark points out the processes in lexical development, which reflect semantic development. Once children create meaning for words, they then search for linguistics forms to map the meanings onto. In creating meaning, children draw on their ontological categories i.e. objects, actions, events, relations, states, and properties. With the ontological, children are able to identify word classes for words they produced. Early words of children fall into several semantic fields³, and are gradually expanded with the addition of more items. Around age of two, children are able to both nouns and verbs.

At the beginning of lexical production, children seem to acquire new words quite slowly. Later, their repertoire grows more rapidly. Hence, children appear to absorb and produce new words at a rapid rate. According to the study of early lexical

³ A semantic field is a set of lexical entries with shared core meaning. That is, it groups together lexical items whose meanings re all pertinent to a specific domain.

development of children by Clark (1998), children gradually produce between 50 and 200 words by age 1;6, and by age 2;0 may produce as many as 500 or 600 distinct and comprehensible words.

Children add new words to their lexicon on a daily basis. They are able to analyze internal structures and identify meanings carried by components of words they hear. This can be seen in their analysis of familiar words, and in their spontaneous construction of new words to carry meanings not available in the everyday vocabulary they already know.

Children aged one and two typically produce new words both 'under-extension' and 'over-extension'. Children may under extend a word by using it for only a few members in a category. They may also over extend a word by applying it to members of other categories that are perceptually similar.

2.3.3 Studies of Language Development in Thai children

Studies of language development in Thai children are rarely found. Those studies investigated phonological development of children (Luksaneeyanawin 1976), syntactic development (Niampia 1977; Angwatanakul & Sornhiran 1982; and Krajaikiat 2003), conceptual development (Tauychareon 1977 and 1993). However, I will review only studies of syntactic development and conceptual development in children which are relevant to my study.

Niampia (1977) conducted a study of language development in pre-school children. The children were asked to narrate stories from the pictures. This study reveals that most sentences of children were simple. Complex sentences were rarely found. Niampia also found that social background influenced language development of children. That is, narrative abilities of the children who live in big cities and big families are higher than those of the children who live in small cities and small families.

Angwatanakul & Sornhiran (1982) investigated language abilities of 20 children aged 2 to 3 years old. The data were collected from children's conversation. The results of the study show that 1) children always have problem with cluster consonants, 2) most words that were produced by children were two- and three-syllables, 3) content words such as nouns and verbs were found more than grammatical words, 4) children used simple sentences more than complex sentences.

Tuaychareon (1993) studied the acquisition of classifier in Thai children. Her study aimed to give an account of how Thai children acquire classifiers. The data used in her study were of two sets from spontaneous speech of a brother and a sister of the same family. The first set of the data came from tape recordings of the boy subject from the age of 3 months to the age of 24 months. The second set of the data came from the dairy observation of the speech of the girl subject in various situations from the age of 3 to 5 years old. The results of the study show some developmental strategies of the use of classifiers by Thai children from the age of 24 months to the age of 5 years old. The strategies of the use of classifiers are 1) The early attempt strategies, 2) The 'Noun' Identification strategies, 3) The Identical Noun Deletion Strategies, 4) The Over-extension Strategies, and 5) The Trial and Error Strategies.

Krajaikiat (2003) studied syntactic development in Thai children narratives. The data used in her study were taken from 'Frog stories in Thai' (Zlatev and Yangklang 2001). She found that 1) narrative abilities of children increase with age, regarding the number of utterances in the narratives, 2) the utterances of younger children are smaller than that of the older group, and 3) younger children used a lot of conjoined clauses, whereas older children used large number of simple sentences. The complex sentences and extended clauses obviously increase with ages.

In summary, from the studies presented above, we can see that most of them seem to only observe the language used by children in different ages. In addition, they do not deal with semantic development in children. None of them involves both syntactic and semantic development in children. For this reason, there should be a continuing research on syntactic and semantic development in Thai children. As such, I will study the development of SVCs in Thai children's narratives.

2.4 Conclusion

This chapter has reviewed literature relevant to the present study. Section 2.1 dealt with the development of the well-known language acquisition theories. I mainly discussed the two theories concerning human cognitive development i.e. Generativism or Innateness Theory and Cognitivism Theory. These two theories influence research in the area of language development in children. Then, I dealt with cognitive development in section 2.2. Early development of cognition (without influence of language) lays the foundation for language development. Once linguistic production begins, language, in turn, makes contributions to cognitive development in a child. Section 2.3 dealt with language development in children. This section was divided into three subsections. The first subsection dealt with syntactic development, whereas the second subsection dealt with semantic development. The last subsection presented the studies involving language development in Thai children.

Chapter 3

Methodology and Framework

3.1 Data

The corpus used in this study consists of fifty narratives from five age groups: 4, 6, 9, 11 year-olds and adults, with ten subjects per group. This corpus is called 'Thai Frog Story' (Zlatev and Yangklang, 2001), and has been contributed to the CHIDES⁴ database.

3.2 Data collection

Berman (2004) points out that there is a major cut-off point between the types of linguistics expression and discourse construction that characterize the text by gradeschool and junior high school children, on the one hand, and high school adolescents and university student adults, on the other. These distinctions have been shown in such varied domain as lexical density and diversity (Strömqvist et al. 2002), for example, the use of modal expression to denote different prepositional attitudes (Reilly et al 2002), the use of passive constructions and other means of downgrading agency (Jisa at al 2002; Tolchinsky & Rosado, in press), and the use of pronominal and other devices in the expression of discourse stance (Berman, inpress).

According to the above distinctions, the child data was collected from 5 different age groups: 4 years old (pre-school children), 6 years old early grade-school children), 9 years old (grade-school children), 11 years old (junior high school children), and adults (university student adults). The children were from three Bangkok pre-school and primary schools and the adult data was collected from students and faculty members of Chulalongkorn University during the first half of the year 2000.

The interviewer, always a native Thai speaker, first let the subject scan through the Frog Story book for about 5 minutes. The instruction was approximately as in the following English translation, highlighting the narrative character of the task: "This story is about a boy, his dog, and a frog. I will let you [i.e. the subject] take a look at the pictures of the story, first. Then, the interviewer asks the subjects to tell the story, looking at the pictures one by one."

⁴ The CHILDES is the database developed by researchers in the area of child language at Carnegie Mellon University. It provides tools for studying conversational interactions. These tools include a database of transcripts, programs for computer analysis of transcripts, methods for linguistic coding, and systems for linking transcripts to digitized audio and video.

3.3 Transcription and segmentation

Ten narratives from each age group: 4, 6, 9, 11 and adult, composing 50 narratives, were transcribed in standard Thai orthography in the CHAT format. In almost all cases this transcription was performed by the person who carried out the interview, soon after the recording took place. Then, the Thai transcription was converted into a phonemic notation via a semiautomatic computer program designed by Dr. Wirote Arunmanakul, the member of CRSLP. The transliteration system shown in Table 1 for consonants and Table 2 for vowels was used. Tones were marked at the end of each syllable according to the scheme: Mid: 0, Low: 1, Falling: 2, High: 3, Rising: 4 (see the symbols in Table 1 and 2, in chapter 1).

3.4 Definition of Clause Boundaries

In the transcriptions, the data were segmented into clause level. Clauses will be used as major syntactic units of analysis in the present study. In examining narrative ability of children, and in the investigation of proportion of SVCs, I will examine numbers of clauses in the narrative.

Clauses are the major units, which are always used in studies of language development. A clause refers to "any unit that contains a unified predicate which expresses a single situation, i.e. an activity, an event or a state" (Berman & Slobin 1994:660).

The serial verb nature of Thai made it difficult to decide what to regard as a "unified predicate". In addition, since noun subjects and noun objects of clauses can be omitted, the clause boundaries seem to be vague. For these reasons the clause boundaries need to be identified.

In identifying clause boundaries, I use the set of criteria for identifying clause boundaries proposed by Zlatev and Yangklang, 2004 as follows:

i) Before the introduction of a new explicit or implicit subject;

(a) dek1 nOOn0 lap1 c kopl kO2 phloo1 sleep CLM frog then child lay emerge khUn2 maa0 caak1 khuuat1+loo4 [c] ##. ascend come from bottle "The child fell asleep, then the frog came out of the bottle."

- ii) a) before the relative-clause markers 'thii2' and 'sUN2'
 - khOON4 (b) kha0na1 nan3 maa4 khaw3 kam0laN0 while PROGM that dog thing he len2 iuu1 kap1 ton2+maaj3 [c] sUN2 mii0 with tree CLM RCM have play stay raN0 phUN2 bee hive

"At that moment, his dog was playing with the tree which there is a bee hive."

- b) if there is only a noun phrase (i.e. the subject) between the previous [c] and the relative-clause marker, the clause boundary [c] is instead placed at the end of relative clause;
 - (c) thoo4 thii2 mxx2 sUU3 maa0 haj2 taN2 laaj4 jug RCM mother buy come give so much baat1 [c] #.

 Thai money
 "The jug, which my mom bought me was so expensive."
- c) in other phrases where relative-clause markers may be inserted without change of meaning;
 - lqqi0 (d) maa4 kO2 duu0 khuuat1 [c] mai2 hen4 then look bottle CLM NEG dog SO see mii0 kop1 lqqj0 [c] #. frog have SO "The dog then looked at the bottle. (He) did not see any frog."
- where clause boundaries are indicated by the presence of conjunction such as 'lx3, lxxw3, kO2, phrO3, and phUUa2' etc.;
 - (e) [c] lxxw3 dek1 kO2 paj0 um2 maa4 [c] ##. CL M. then child then go carry dog "Then, the child went to carry the dog."
- iv) After 'waa2' if it is both preceded and followed by text segments with main verbs (thus excluding cases where 'waa2' is a main verb, and where it has nouns and non-verb expressions as complements).

duu0 nai0 muuak1 waa2 (f) dek kO2 [c] COMPL CLM. child then look in hat alrai0 rU3+plaaw1 [c] ##. mii0 Have what OM.

"Then, the child looked inside the hat, (to see if) there are some things inside."

Based on the above definitions, the number of clauses in the narratives of children will be examined and will be presented in the next chapter.

3.5 On defining SVC(s)

The term 'serial verb construction' is usually used in two senses i.e. broad and narrow. Though linguists have studied SVCs in Thai, there is no agreement on its definition. This is because they applied different criteria in defining SVCs.

In the broad definition, SVCs are defined by considering only the surface forms. On this basis, SVCs generally refer to the unmarked juxtaposition of two or more verbs or verb (with or without subject and/or object), each of which would also be able to form a sentence on its own. Such definition always led linguists to arguments on syntactic descriptions of SVCs. For example, the SVCs in which the nominal argument has a double function often raised controversial points among linguists concerning the status of the construction. In solving this problem, some linguists applied syntactic and semantic criteria in defining SVCs. This resulted in a narrow definition of SVCs. SVCs defined in this narrow sense are defined as a sequence of two or more verbs acting as a single predicate. Moreover, SVCs have the following properties (cf. Chuwicha 1993, Durie 1997, and Aikhenvald 1999):

- Verbs which appear in the series are able to occur as a main verb outside the string.
- Each verb in the series shares the same subject in the surface form.
- Each verb in the series shares the same tense, aspect, and modality.
- No allowance is made for negation words or conjunctions between verbs. This means that SVCs must be mono-clausal.
- Verbs in the series express what is conceptualized as a single event.

It can be noted that, to date, even linguists had applied the syntactic and semantic criteria in defining SVCs in the narrow sense, thereby raising the following questions: one, "what is a single event?", two, "how is it constituted, perceived, and conceptualized", and three, "how does one define the certain notion of a single event?" Besides this problem, we can see that such a narrow definition covers only one part of

⁵ The narrow definition presented here is different from that proposed by Bisang (1991). For him, the narrow sense is defined by considering the degree of grammaticalization of the verbs in the series. In other words SVCs in the narrow definition lead to the syntactic paradigm of serial units. The SVCs must consist of an attractor, or the verb that is being grammaticalized.

serial verb serialization (Bisang 1991), unlike the broad definition which covers the rest of the phenomenon.

To cover the phenomenon of verb serialization in Thai, Thepkajana (1986) defined SVC(s) in the broad sense. That is,

"the term SVC(s) refers to the surface form in which more than one verb phrase is strung together. It is evident that I use the term SVC in the broad sense. Each verb phrase must have the potential to occur as a main verb outside the string."

(Thepkanjana, 1986)

In addition, she argued that

"the term of SVC(s) refers to all verb components including the first verb in a string. The term "verb phrase", as opposed to "verb", is used if the object of a verb is present. The term "serial verb (phrase)" or "serialized verb (phrase) is used to refer to the verb(s) or verb phrase(s) dependent on the first verb (phrase)."

(Thepkanjana, 1986)

We can see that Thepkanjana defined SVCs by considering only their forms and that the definition used in her study was more general than those used in other studies. Consequently, many kinds of syntactic constructions, such as causative constructions, resultative constructions, and pivotal constructions, are treated as SVCs in her study.

Based on the crucial distinction of SVCs, and the definition of SVCs used in Thepkanjana's study, I have defined SVCs as follows:

"Serial verb constructions refer to the constructions in which two or more verbs, with or without argument, are strung together. Each verb is able to occur as a main verb outside the string. When verbs are strung together, they create a variety of semantic concepts and grammatical meaning i.e. directional, causative, resultative, purposive, sequential, Mental State, Manner, Postural, Aspectual, and Passive."

It should be noted that I use the term SVCs in the broad sense, mainly considering syntactic form. However, such consideration may cause some problems in distinguishing SVCs from other multi-verbs constructions. Therefore, I also incorporate semantic criteria in defining SVCs.

3.6 Framework and Tools

Since my present study will mainly concern an investigation of semantic characteristics of SVCs of children, it is necessary to search for a study that provides an obvious view of SVCs, especially semantic characteristics, in Thai.

Though there are many studies of SVCs in Thai, there is, however, only one study that used a broad definition, mainly investigating functions and semantic characteristics of SVCs, that is "Serial Verb constructions in Thai" by Thepkanjana (1986). Most of

those studies of SVCs in Thai mainly concerned syntactic issues, and defined SVCs in a narrow sense. In addition, they focused on specific types of SVCs in Thai.

In her study, Thepkanjana used a broad definition of SVCs, which are considered by their surface forms. In short, Thepkanjana investigated functions and discovered the relationships existing between verbs in the series. Her research reveals an obvious semantic notion of SVCs in Thai. It is for this reason that I will use Thepkanjana's framework in my present study.

The Functions of SVCs

Thepkanjana investigated the functions of SVCs in Thai, in an attempt to discover the relationships existing between verbs in the SVCs. The results of her investigation will be presented in this subsection.

Thepkanjana proposed that an SVC in Thai is one of the linguistic devices serving the following four functions:

- 1) Complementing of the initial verb, resulting in the semantic implications of causative, resultative, and passive.
- 2) Indicating direction and aspect.
- Acting as grammatical markers and/or case markers. These makers were called "Coverbs"
- 4) Indicating purposive and simultaneous actions.

Thepkanjana also claimed that the functions of SVCs determine the types of SVCs in Thai. On this basis, we can discern that SVCs in Thai can be classified into ten types of SVC(s) in Thai as follows.

3.6.1 Causative SVCs

The causative SVCs refer to the SVC whose initial verb brings about the action denoted in the second verb. The verbs that appear in the initial position in this kind of SVC, generally, are tham 'to make' thamhâj 'to make' hâj 'to give'. However, the initial verb does not imply any changes in state. For example;

- a) sùrii tham thee hoklom Suri do/make her fall Suri made her fell down.
- b) mææ hâj luuk duu năŋ mother give/make child look movie
 The mother allowed her daughter to see the movie.
- c) khăw tham hâj chăn sĭiacaj he do/make give I be sad He made me sad.

It can be noted that causative SVCs were analyzed as causative constructions in many studies. However, in this study, it will be treated it as one type of SVC.

3.6.2 Resultative SVCs

Resultative SVCs refer to the SVCs in which the second verb expresses the change of state resulting from the action denoted by the initial verb. Note that the initial verb of the series implies a change in state occurring after the action is initiated. For example;

- a) sùrii thúp klòn bæn Suri hit box flat Suri hit the box flat.
- b) sùrii tè pratuu pəət Suri kick door open Suri kicked the door open.
- kææw tôk tææk
 glass fall break
 A glass fell and broke.
- d) sùrii pùuaj taaj Suri be sick die Suri was so sick that she died.

Note that the initial verb in resultative SVCs is either a transitive or intransitive verb. When the initial verb is a transitive verb as in example a) and b), the thematic role of the subject of the construction is only an agent of the event. On the other hand, when the initial verb is intransitive as in example c) and d), the thematic role of the subject of the construction is the recipient of the action

3.6.3 Passive SVCs

Passive SVCs refer to the constructions that express the concept of passivity. The initial verb of these constructions are through 'to come in contact with' doon 'to undergo' dâjrap 'to receive'. These constructions have been often analysed by many linguists as the construction that derived from its corresponding active counterpart. However, Thepkanjan argued that the passive meaning is realized by the process of serialization. In addition, she proposed that the verbs that were considered as passive markers are actually full verbs. For example;

a) sùrii doon lákphaa tuua Suri undergo kidnap body "Suri was kidnapped" b) khảw doon mææ tii He undergo mother hit "He was hit by mother."

3.6.4 Complementing of modality verb and cognition verb SVCs

The constructions refer to the SVCs in which the initial verb is either modality verb (e.g. tôŋkaan 'to want', phajajaam 'to try' wăŋ 'to hope', and câtkaan 'to manage' etc.) or cognition verb (e.g. luum 'to forget', chuîua 'to believe', sŏŋsăj 'to doubt' etc.). Both modality verbs and cognition verbs are complement-taking verbs.

However, modality verbs are syntactically distinct from cognition verbs in which the latter tend to require the occurrence of a complementizer wâa, whereas the former do not. For example;

- a) dææŋ tôŋkaan paj duu năŋ
 Dang want go look movie
 "Dang wanted to go to the movie."
- sùrii phajajaam tùun cháaw
 Suri try get up early
 "Suri tried to get up early."
- c) dam luum suiu päakkaa Dam forget buy pen "Dam forgot to buy a pen."

It seems to me that Thepkanjana did not discuss the semantic characteristics of those two types of verbs in analyzing this kind of SVC. In order to fill this gap, I therefore briefly discuss their semantic characteristics.

In SVCs where the initial verb is either a modality verb or a cognition verb, it reflects the speaker's attitude toward the action/or event; a matter of supposal, desire, possibility etc."

3.6.5 Complementing of perception verbs SVCs

These constructions refer to the SVCs in which the initial verb is a verb of perception, such as hen 'to see', dâjjin 'to hear', phóp 'to meet', coo 'to be found' etc. For example;

a) dam hĕn dææŋ sùup burìi
 Dam see Dang smoke cigarette
 "Dam saw Dang smoking."

b) dææŋ dâjjin dam róɔŋhâaj Dang hear Dam cry "Dang heard Dam crying."

3.6.6 Directional SVCs

Directional SVCs are the SVCs in which the meaning is related to motion and direction. When directional verbs are serialized, the second verb modifies the first verb in the series, in terms of path, and direction of motion or action. Hence, most schematic characterizations of the directional denote relation between object and location. It is important to note that directional SVCs may consist of more than two directional verbs. However, they denote only one action.

When verbs are serialized in these SVCs, Thepkanjana proposed that they must conform to constraints on linear order as presented in the table 1. For example;

- a) kôp kradôot ?ôok paj frog leap exit go "The frog jumped out."
- b) lûukpôon looj khuîn balloon float ascend "The balloon went up."

Table3 Directional verbs and their specific linear order in SVCs

Manner of motion verbs	notion shape of		Direction with respect to the outside world		Direction with respect to speech act
(or verbs that entail motion)	สถา	previous path	4a Direction with respect to an object located in the outside word	4b Direction resulting from interaction between path and the outside word	participant (deictic verbs)
wîŋ - run dəən - walk	won - circle tron - go straight	jóon - reverse thŏoj - retreat	klàp - return khâam - cross	khâw - enter ?ɔ̀ɔk - exit	paj - go maa - come

Based on the above, the maximum number of verbs that can be serialized is six including the first verb of the string (c). However, it is not obligatory that a verb of every slot be presented in a string. That is the verbs in slot 2 and 4 might not appear (d).

- c) khảw wîŋ(1) troŋ(2) jóɔn(3) klàp(4)

 He run go straight reverse return

 khâw(5) paj(6)

 enter go

 "He ran along straight back in (away from speaker's center of attention).
- d) khảw wîn(1) jóɔn(3) khâw(5) paj(6)

 He run reverse enter go

 "He ran back in (away from the speaker's center of attention).

Additionally, Thepkajana proposed a set of verbs that can followed by directional verbs as below.

- Locomotion verbs such as doon 'to walk', wîn 'to run' kradoot 'to jump' etc.
- Travel verbs such as thônthîiaw 'to wander for fun', rônrêe 'to roam' etc.
- Take verbs such as aw 'to take', chǐuaj 'to grasp', jìp 'to pick' etc.
- Communication verbs such as book 'to tell', thoorasap "to make a call' etc.
- Transactional verbs such as suíu 'to buy', khǎaj 'to sell', hâj 'to give' etc.
- Verbs of change such as pliian 'to change'
- Destruction verbs such as thamlaaj 'to destroy', hak 'to break' etc.
- Disappearance verbs such as hǎaj 'to lost', môt 'to be all gone', làp 'to fall asleep' etc.
- Stative verbs such as sŭuaj 'to be beautiful', dii 'to be good', ?arɔ̂j 'to be delicious' etc.

3.6.7 Aspectual SVCs

Thepkajana proposed five fundamental properties of aspects of SVCs as follows:

- i) either the initial verb or the following verb is the main verb of the construction.
- ii) verbs that express aspectual meaning can be the main verb when appearing outside the series. On the other hands, they express the aspectual meaning only when appearing in the series.
- since one of the verbs in the series expresses aspectual meaning, the other verb, therefore, acts as the main verb of the construction.
- iv) verbs that express aspectual meaning are inherently transitive verbs, but they lose their argument structures when appearing in the series.
- v) The inherent meaning of verbs that express aspectual meaning concern space, motion, and position.

Verbs that express aspectual meaning can be classified into two subtypes.

Perfective verbs such as paj, thun, siia, and wáj etc.

- a) kææ tææk paj glass break go "A glass has broken."
- sùrii thôn nănsuǐ wáj
 Suri study book store
 "Suri has studied."

Imperfective verbs such as juu, nan, khaw, and law etc.

- a) sùrii kin khâaw juu Suri eat rice stay "Suri has been eating some rice."
- b) sừrii nâŋ klûmcaj tháŋ wan Suri sit worry all day "Suri has been worrying all day."

3.6.8 Coverbs

The term "coverb" has been proposed by Clark (1977). It refers to the prepositions whose forms are homophonous with verbs. Furthermore, their meanings are closely related to those verbs. The meaning of these coverbs are mostly related to location, source, and goal.

In Thai, verbs which have been often identified as coverbs by many linguists include caak 'from', thun 'to reach', hai 'to give', juu 'to stay', khaam 'to cross', phan 'to pass' etc. However, Thepkanjana argued that these verbs are not true coverbs. Rather, they are just in the process of being reanalysed since those verbs still have the potential to be the main verbs.

3.6.9 Purposive SVCs

The purposive SVCs refer to the constructions that express the purposive meaning. Its second verb denotes the goal or purpose of the action expressed by the initial verb. However, the success or completion of the goal expressed by the second verb is not necessarily implied.

For example;

a) sùrii maa khuj kàp chăn Suri come talk with I "Suri came to talk to me."

- sùrii h

 b) sùrii h

 cook rice eat

 "Suri cooked rice in order to eat/and ate it."
- c) sùrii paj suíu khŏŋ Suri go buy things "Suri went to buy things."

3.6.10 Simultaneous action SVCs

These constructions refer to the SVCs in which the initial verb denotes the gesture or the position of the body at time of the action denoted by the second verb. In other words, such verbs of body posture indicates that the action presumably lasts for a while during which time another action is carried out. For example

- a) sùrii nâŋ ?àan năŋsuĭui
 Suri sit read book
 "Suri sat reading."
- b) sùrii juuun róonphleen Suri stand sing "Suri stood singing."

SVCs presented above can occur individually in a sentence or in a combination, which shows a "layering" of SVC(s).

khǎw [hâj lûuk [suíu rót [khàp paj rooŋriian]3]2]1 he give child buy car drive go school "He let his child buy a car to drive to school."

The example above has three layers of SVCs: the most internally embedded SVC, i.e. SVC3 is of the directional type. It is embedded inside SVC2 which is purposive, which in turn is embedded inside SVC1, which is causative.

Based on this idea I will call the SVCs without layering a single SVC, and the SVC(s) with layering complex SVCs. In other words, the basic SVCs express only one semantic concept, whereas the complex SVCs expresses two or more semantic concepts.

Nevertheless, the types of SVCs proposed by Thepkajana seem to be typical, and are often seen in classifications by other linguists (cf. Bisang 1991, Durie 1997, and Senft 2001). It should be noted that some of those types were classified by their functions together with syntactic criteria i.e. complementing of modality verbs SVCs and complementing of perception verbs SVCs, whereas the rest were classified by their functions together with semantic criteria. Since my study puts the emphasis on the cognitive development of Thai children reflecting in their uses of SVCs, I therefore will classify SVCs mainly by semantic criteria, rather than syntactic criteria. Consequently, the types of SVCs to be used in this thesis are as follows:

- 1) Directional SVCs
- 2) Causative SVCs
- 3) Resultative SVCs
- 4) Purposive SVCs
- 5) Aspectual SVCs
- 6) Mental state SVCs
- 7) Passive SVCs
- 8) Postural SVCs

It is readily apparent that my classification differs from that of Thepkanjana. The major differences are

- i) my classification does not include coverbs, since they express semantic concepts which are similar to some types of SVCs.
- ii) complementing of modality verbs SVCs and complementing of perception verbs SVCs are categorized as mental state SVCs since both of them share the same characteristics. In other words, they express the meaning concerning mental state or activities.
- postural SVC(s) are identical to simultaneous action SVCs in Thepkanjana's classification. However, since the old label implicates temporal meaning rather than semantic concepts like causative, or resultative etc. I proposed the new label expressing meaning directly related to event.

Based on the types of SCVs I have re-classified, I primarily hypothesize that the SVCs can be classified into eight types as such. However, since my study is an empirical study, it is possible to see SVCs that do not fit these eight types.

3.7 Conclusion

In this chapter, I have presented the methodology, and reviewed mainly the study of SVCs in Thai by Thepkanjana (1986) Serial Verb Constructions in Thai, which is used as the framework of my research. The first section presents data sources, the criteria in defining clause boundaries, and defining SVCs. The definition of SVCs has been discussed in two senses: broad and narrow. The second section discusses the background to selecting the relevant framework, and deals with the functions and types of SVCs in Thai. Finally, I re-classified types of SVCs by using semantic criteria rather than syntactic criteria. The new classification will be used as the framework of the analysis reported in chapter 4.

Chapter 4

Serial Verb Constructions in Children's narratives

This chapter is divided into 4 sections. Section 4.1 presents the overall number of clauses and proportion of SVCs found in the children's narratives. Section 4.2 involves types of SVCs, whereas the development patterns of the SVCs are presented in sections 4.3. Section 4.4 deals with classes of SVCs. Section 4.5 offers a conclusion.

4.1 The data

The corpus used in this study consists of 50 narratives of children from 5 age groups: 4, 6, 9, 11 year-olds and adults, with 10 narratives per group. These narratives were primarily examined in terms of length to illustrate narrative abilities of children. The length of the narratives was analyzed in terms of the number of clauses. On this basis I expect that the length of narratives would increase with age. According to the set of criteria for identifying clause boundaries mentioned in chapter 3, we can see the number of clauses in the narratives of each age group as given in Table 4.

Table 4 The Overall Number of clauses in the narratives across age groups

Age Group	Clauses
4 years	430
5 years	613
9 years	776
11 years	706
Adults	1226
Total	3751

Table 4 shows that the number of clauses of the adults is higher than that of the younger children (1226 clauses). The number of clauses in the narratives of 4 year-olds is clearly smaller (430 clauses). As expected, the number of clauses significantly increases with age. Hence, the lengths of children's narratives increase as children grow older. However, it can be remarked that the number of clauses in the narratives of 11 year-olds is less than that of 9 year-olds. It should not, however, be said that the narrative ability of children at the age of 11 decreases. Rather, children at 11 years old are entering the adolescence period and, as a result, they have difficulties with physical and emotional changes, which could lead them to pay less attention to narrative tasks which thus take them a longer time to construct a whole story. Consequently, the length of the children's narratives at 11 years old is, in turn, shorter than those of other groups.

The clauses shown in Table 4 are classified into two categories regarding their predicates: 1) Single verb clauses, clauses that consist of a single verb, and 2) Serial verb clauses, clauses that consist of SVC. Table 5 shows the number of single-verb clauses, the number of serial verb clauses and the number of consecutive verb clauses that occur in the data.

Table 5 The Overall Number and Percentage of Types of Clauses

Types of Clauses	Overall number	Percentage
Serial verb Clauses	2118	56 %
Single verb Clauses	1633	.44 %
Total	3751	100%

Table 5 shows the overall number and percentage of types of clauses found in the data ordered from the clause types with the highest score to those of the lowest score. It is found that serial verb clauses occur the most in the data (56.%) while Single verb clauses are the second found (44%). The proportion of types of clauses can be illustrated by Figure 2.

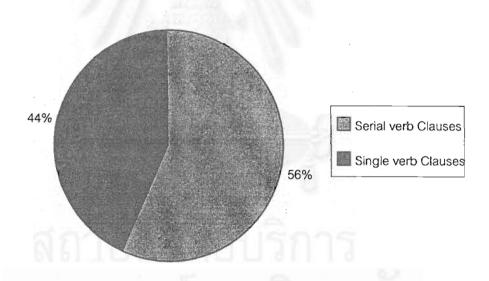

Figure 2 Percentage of Types of Clauses

The overall number and percentage of types of clauses across age groups is shown below:

Table 6 The Overall Number a	and Percentage of Types of	Clauses across Age Groups

Children	Single ver	b Clauses	Serial verb Clauses	
4 years	212	49%	218	51%
6 years	296	48%	317	52%
9 years	317	41%	459	59%
11 years	282	40%	424	60%
Adults	526	43%	700	57%

Table 6 shows that single verb clauses are found most at 4 years old (49%) and are found least at 11 years old (40%). Serial verb clauses are found most at 11 years old (60%), and are found least at 4 years old (51%). The proportion of types of clauses given in Table 6 can be elaborated by Figure 3.

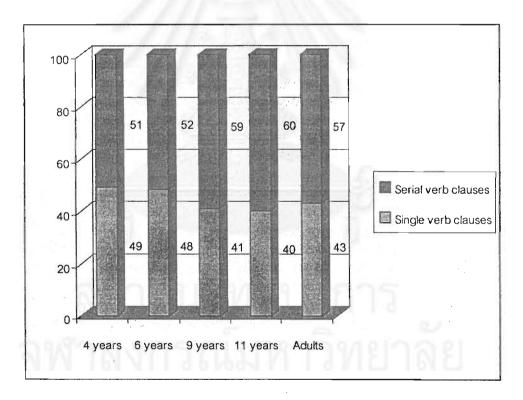

Figure 3 Proportion of SVCs to the total number of clauses for each age group

As can be seen in Figure 3, serial verb clauses are found more than 50% in every age group. At 4 and 6 years old, the percentage of single verb clauses and the percentage of serial verb clauses are very close. However, at 9, 11 years old and adult the percentage of serial verb clauses is significantly higher than the percentage of single verb clauses. From these results we can see some changes which are relevant when estimating the progression of SVCs in the narratives of children, as illustrated in Figure 4.

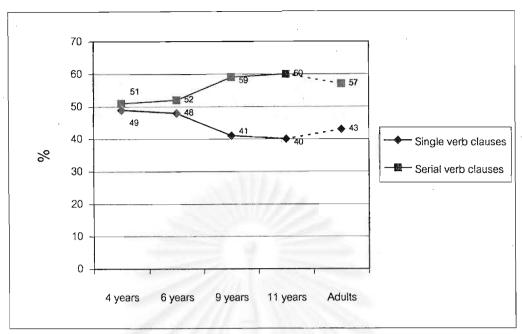

Figure 4 Changes of Proportion of types of Clauses across Age Groups

Figure 4 shows that there are some crucial developmental changes⁶; at 4 years old, the percentage of single verb clauses and the percentage of serial verb clauses are very close. At 6 years old the percentage of single verb clauses begins to fall, while the percentage of serial verb clauses shows a steady increase. This indicates that 1) the relative frequency of single verb clauses gradually decreases as children grow older, and 2) the relative frequency of serial verb clauses gradually increases as the children grow older.

It can be noted the reverse tendency between 11 year olds and adults. That is, the percentage of SVCs falls from 60% at the age of 11 to 57% at adult age. Meanwhile, the percentage of single verb clauses rises from 40% at the age of 11 to 43% at adulthood. These changes indicate that adults tend to narrate simple events, using language that is simple for young children, or using child directed style in story telling.

In summary, on the basis of these results, we can draw two conclusions about the development of narrative abilities of Thai children, and the fundamental development of SVCs in Thai children's narratives.

First, the narrative abilities of Thai children increase as children grow older, as indicated by the increase in the number of clauses in the children's narratives. Such ability is recognized as the consequence of language development, and is completely consistent with universal developmental patterns (c.f. Berman and Slobin 1994)

⁶ The results of adults will not be discussed in terms of development, but it is rather used to compare to those of the other groups. This is because the narrative style of adults is different from that of the young children.

Second, changes in the proportions of types of clause suggest the fundamental development of SVCs in Thai children's narratives. Though a considerable number of SVCs in the narratives of the young children can be found, their proportion steadily increases with age. On the other hand, the numbers of clauses consisting of a single verb steadily decreases. The very close percentage of single verb clauses and the percentage of serial verb clauses at 4 years old suggest that conceptual situations⁷ of the young children are quite fragmented. On the other hand, the increasing number of SVCs suggests that conceptual situations of children as they grow older are more unitary.

4.2 Types of SVCs in Thai Children's Narratives

This section deals with the semantic characteristics of SVCs, which are found in the data. The SVCs will be classified into different types, according to their semantic characteristics.

Regarding the semantic characteristics, the SVCs found in the data of children's narratives can be classified, regarding semantic characteristics, into 10 types i.e. 1) Directional SVCs, 2) Purposive SVCs, 3) Aspectual SVCs, 4) Causative SVCs, 5), Mental state SVCs, 6) Sequential SVCs, 7) Manner SVCs, 8) Resultative SVCs, 9) Passive SVCs, 10) Postural SVCs. Details about and an example of each type are discussed below.

- 4.2.1 Directional SVCs are SVCs in which the meaning is related to motion and direction. Most schematic characterizations of the directional SVCs denote relation between object and location. For example:
 - a) roo0bin2 wiN2 taam0 paj0 Robin run follow go "Robin followed, running, behide."

In example a) verb wiN2 'to run' is the initial verb of the verb string, which expresses manner of motion. It is followed by two verbs: taam0 'to follow' and paj0 'to go'. These two verbs indicate direction of the motion of the subject.

b) siiaN4 nan3 man0 daN0 maa0 caak1 thOn2+maaj3 sound that it to sound come from log "The sound came from the log."
Out of the blue.

In example b) verb daN0 'to sound' is the initial verb of the verb string, which denotes the state of the subject. The second verb of the verb string is maa0 'to come', which indicates the metaphorical movement of the state.

⁷ The conceptual situation is a model of a clause-sized chunk of reality or imagined reality (Grace 1983).

- 4.2.2 Purposive SVCs refer to the constructions that express the purposive meaning. The second verb denotes the goal or purpose of the action expressed by the initial verb. For example:
 - a) bOOp3bii2nii2 kO2 paj0 kha1jaw1 ton2+maaj3 Boby this then go shake tree "Boby then went to shake the tree."

In example a) the verb paj0 'to go' is the initial verb which expresses the movement of the agent, Bobby. This verb is followed by verb kha0jaw1 'to shake', the action which contributes the goal or purpose of the movement of the agent.

b) phom4 maa0 haa4 caw2 kop1 nOOj3
I come search DEF frog little
"I came to search for the little frog."

In example b) the initial verb is maa0 'to come' is the initial verb, which expresses the movement of the agent, phom4. The final verb is haa4 'to search' which contributes the goal or purpose of the movement of the agent.

- 4.2.3 Aspectual SVCs refer to the SVCs in which the second verb expresses the aspectual meaning. Verbs that express aspectual meaning are in the process of losing their verbal status i.e. "grammaticalization" For example:
 - a) ra3waaN1 thii2 khaw3 nOOn0 juu1 while REL he/she sleep stay "While he was sleeping."

In example a) the initial verb is nOOn0 'to lay' which expresses the main action acted by the agent, khaw3 'he/she'. This verb is followed by verb juul 'to stay', which indicates imperfective aspect of the main action.

b) lxxw3 dek1 um2 man0 waj3 and child carry it store "And the child was carrying it."

In example b) verb um2 'to carry' is the initial verb which denotes the main action acted by the agent, dek1 'a child'. This verb is followed by verb waj3 'to store' which indicates perfective aspect of the main action.

- 4.2.4 Causative SVCs refer to SVCs in which the initial verb brings about the action denoted in the second verb. However, the initial verb does not imply any changes in state. For example:
 - a) khaw3 kroot1 thii2 caw2 tuup1 tham0 khuuat1 he/she be angry REL DEF. Tuup do/make bottle txxk1 break "He was angry that Tuup broke the bottle."

In example a) the initial verb of the string is tham 0 'to do/make'. It is a causative verb. The second verb is txxk1 'to be broken', which expresses a state resulted from the action denoted by the initial verb. The agent (e.g. khaw 3 'he/she') of the initial verb initiated an action bringing about a change in state to the patient (e.g. khuuat 1 'a bottle') of the initial verb. In addition, the noun khuuat 1 'bottle' also acts as the subject of the second verb.

b) khaw3 haj2 maa4 jut1 he/she give dog stop "He made the dog stop."

In example b) the initial verb of the string is haj2 'to give'. It is a causative verb, which brings about an action denoted by the second verb: jut1 'to stop'. The agent of the initial verb is khaw3 'he/she', and the patient of the initial verb is maa4 'a dog', which also acts as the agent of the second verb.

- 4.2.5 Mental state SVCs refer to SVCs which concern mental state or activities. The initial verb of the series is known as a complement-taking verb, which functions as a modality marker or evidential marker. For example:
 - a) dep3bii2 tat1sin4+caj0 haa4 caw2 kop1 tuua0 nan3 Debby decide search DEF frog CL that "Debby decided to search for that frog."

In example a) verb tat1sin4caj0 'to decide' is the initial verb which contributes epistemic modality (i.e. certainty) to the main action denoted by the second verb: haa4 'to search'.

b) caw2 fen3faaj0 ruu3sUk1 plxxk1+caj0 maak2
DEF French-fry feel shock much
"French-fry was so shocked."

In example b) the initial verb is ruu3sUk1 'to feel'. This verb contributes modality to the main state of the agent denoted by the second verb: plxxk1+caj0. The thematic role of the subject of the verbs in the example, khaw3 'he/she', is the experiencer.

- 4.2.6 Sequential SVCs refer to the SVCs which expresses the chronological actions. The second verb denotes an action, which is a subsequence of the action denoted by the initial verb. However, the concatenation of verbs in the series does not create new semantic concepts beyond the meaning of the verbs. For example;
 - a) dek1 paj0 cqq0 kop1
 child go find frog
 "The child went out, and found the frog."

In example a) the initial verb is paj0 'to go'. The second verb is cqq0 'to find', which is the subsequence of movement denoted by the verb paj0.

b) dek1 kO2 ca1 maa0 hen4 child the FUT come meet "Then the child will come, and meet."

In example b) the initial verb is maa0 'to come'. The second verb is hen4 'to meet', which is the subsequence of movement denoted by the verb maa0

- 4.2.7 Manner SVCs refer to SVCs in which the initial verb denotes the manner of action denoted by the second verb. For example:
 - a) khaw3 kO2 riip2 saj1 sUUa2+phaa2 he/she then hurry put on clothes "He then hurriedly put on his clothes."

In example a) verb riip2 'to hurry' is the initial verb of the verb string, which elaborates the manner of the main action denoted by the second verb: saj1 'to put on'. The agent of those two verbs is khaw3 'he/she'.

b) dek1 kap1 maa4 kO2 xxp1 duu0 child with dog then hide look "Then the child and the dog peeked."

In example b) the initial verb is xxp1 'to hide'. This verb elaborates the manner of action denoted by the second verb: duu0 'to look at'. The agent of the verbs in the string is dek1 'a child' and maa4 'a dog'.

- 4.2.8 Resultative SVCs refer to the SVCs in which the second verb expresses the change of state resulting from the action denoted by the initial verb. Note that the initial verb of the series implies a change in state occurring after the action is initiated.
 - a) maa4 nOOn0l lap1 dog lay sleep "The dog laid asleep."

In example a) the initial verb of the string is nOOn0 'to lay', which denotes the action bringing about a change in state denoted by the second verb: lap1 'to be asleep'. In other words, the second verb denotes the result of the action denoted by the initial verb.

b) khon0 kO2 haa4 kop1 maj2 cqq0 man then search frog NEG see "The man didn't find the frog."

In example b) the initial verb is haa4 'to search' which denotes an action bringing about the state or the action. The second verb: cqq0 'to be found', denotes the result of the action denoted by the initial verb.

- 4.2.9 Passive SVCs refer to SVCs in which the initial verb expresses passive meaning. Verbs that express passive meaning, such as thuuk1, doon0 'come to contact with', are in the process of losing their verbal status, i.e. "grammaticalization". For example:
 - a) lxxw3 dek1 khon0 nan3 thuuk1 kwaaN0 then child CL that come into contact with deer hOj2 suspend "Then, the child was suspended by the deer's antler."

In example a) the initial verb of the verb string is thuuk1 'to come into contact with' which functions as passive maker. The second verb is hOj2 'to suspend', which denotes the main action. The subject, dek1 'a child', of the verb string is the recipient of the action initiated by the agent, kwaaN0 'a deer'.

b) dek1 nOOj3 kam0laN0 cal doon0 nok3+huuk2 cik1 child little PROG AUX contact owl peck "The child was about to be pecked by the owl."

In example b) the initial verb of the verb string is doon0 'to contact', which functions as passive marker. The second verb is cik1 'to peck', which denotes the main action. The subject of the verb string, dek1 'a child', is the recipient of the action initiated by the agent, nok3huuk2 'an owl'.

- 4.2.10 Postural SVCs refer to SVCs in which the initial verb denotes the gesture or the position of the body at the time of the action denoted by the second verb. For example;
 - a) caw2 bOOp3bii2 kO2 daj2+txx1 nOOn0 duu0
 DEF Bobby then just lay look
 "Then Bobby could only run and watched."

In example a) the initial verb of the verb string is nOOn0 'to lay', which denotes the posture of the body at the time of the action denoted by the second verb, duu0 'to look'. The agent of those two verbs is Bobby.

b) khaw3 naN2 cON2 khuuat1 a1raj0 kan0 na1 he/she sit watch bottle what together particle "What bottle were they watching?"

In example b) the initial verb of the string is naN2 'to sit', which denotes the posture of the body at the time of the action denoted by the second verb, cON2 'to watch'. The agent of those two verbs is khaw3 'he/she'.

It can be noted that the number of types of SVCs found in the data is different from what have been hypothesized in chapter 3. That is, two additional types of SVC, Sequential SVCs and Manner SVCs, were found. These types are not discussed in Thepkanjana's study.

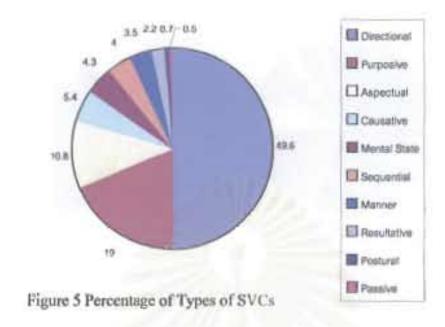
The overall number and percentage of each types of SVCs found in children's narratives from all age groups are given in Table 7.

Table 7 The Overall Number and Percentage of Types of SVCs

Types of SVCs	Overall Numbers	Percentage
Directional	1050	49.6
Purposive	401	19
Aspectual	228	10.8
Causative	115	5.4
Mental State	91	4.3
Sequential	83	4
Manner	75	3.5
Resultative	48	2.2
Postural	16	0.7
Passive	11	0.5
Total	2116	100

Table 7 shows the overall number of SVCs found in the narratives of children from all five age groups, ordered from SVCs with the highest incidence of occurrence to those of least incidence. It is found that Directional SVCs occur most frequently (49.6%). Purposive SVCs are the second found (19%). Aspectual SVCs is the third found (10.8%). Causative SVCs are the found (5.4%). Mental states SVCs are the fifth found (4.3%). Sequential SVCs are the sixth found (4%). Manner SVCs are the seventh found (3.5%). Resultative SVCs are the eighth found (2.2%). Passive SVCs and Postural SVCs are the least found (less than 1%). The proportion of types of SVCs shown in Table 7 can be illustrated by Figure 5.

The overall number and the percentage of types of clauses across age groups are illustrated in Table 8.

Table 8 The Overall Numbers and Percentage of Types of SVCs across Age Groups

Types of SVCs	4 ye	rars	6 y	cars	9 y	cars	11 3	ears	Ad	lults
Directional	115	52.8	175	55.3	251	54.7	207	48.8	302	43.14
Purposive	22	10.	:56	17.7	76	16.5	90	21.2	157	22.42
Aspectual	22	10	21	6.6	43	9.3	36	8.5	105	15
Causative	6	2.8	12	3.8	23	- 5	34	8	40	5.7
Mental State	6	2.8	16	5	18	4	19	4.5	33	4.7
Sequential	24	11	8	2.5	21	4.6	10	2.4	20	2.9
Manner	8	3.7	12:	3.8	21	4.6	9	2.1	25	3.6
Resultative	10	4.6	7	2.2	-4	0.9	13	3	134	2
Postural	4	1.8.	. 0	2.8	(Or		2	0.5		0.14
Passive	1:	0.5	1	0.3	2	0.4	4	1	3	0:4
Total	218	100	317	100	459	100	424	100	700	100

From Table 8, we can see that all 10 types of SVCs already exist in the narratives of the 4 year-old group, the youngest group. However, the proportion of types of SVCs changes over time. The proportion of the 10 types of SVCs found in children's narratives is illustrated in Figure 6.

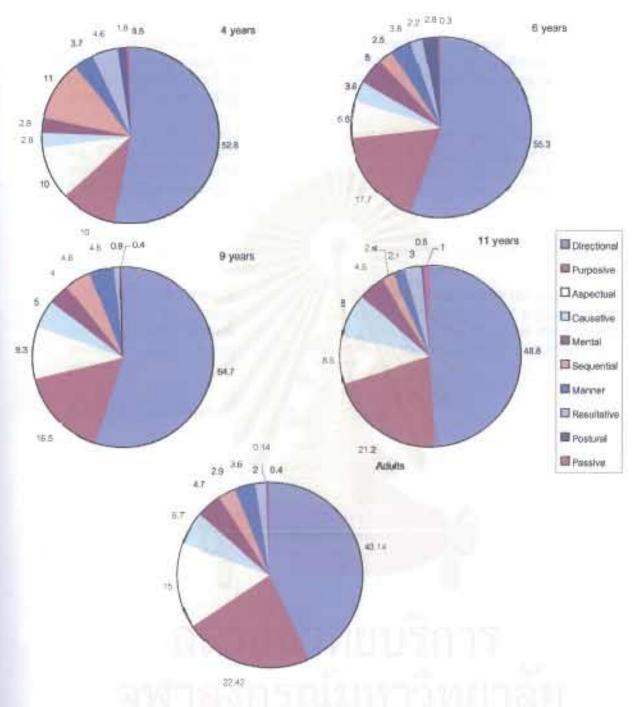

Figure 6 Percentage of Types of SVCs across Age Groups

As can be seen in figure 6, the percentage of Directional SVCs is higher than that of the other types. This could be primarily argued that it is a consequence of the picture in the book, since there are many pictures involving motion events. It is interesting to note that the dominance order in Table 8 is slightly different for the 4 year-olds children and for the older children/adults, which is mostly the same. And the difference involves mental states/causation, which is to be expected given that these concepts are acquired later.

4.3 Developmental Pattern of SVCs

Turning now to the questions that have been asked in chapter one: since SVCs express many concepts, Which concept do children acquire early? Which concept do children acquire late? To search for the answers to these questions, we need to examine the quantity of types of SVCs.

My perspective to language acquistion is a "cognitive" one, the tradition of e.g. Clark (1973), Slobin (1985), and Bowerman (1996), drawing inferences from observed acquisition order to general characteristics of the language on the basis of the correlation between A and B as stated in the assumption (a) and (b) below.

- (a) A is acquired before $B \longleftrightarrow A$ is more frequently used than B
- (b) A is acquired before $B \leftarrow \rightarrow A$ is more basic than B (psychologically)

It is well-known that the more frequent a given structure is in the language the earlier it will be acquired. On the other hand, if a frequency-based explanation for acquisition order cannot be given, then (b) is a possible option for the temporal precedence. Based on this idea, I concentrate on the development of SVCs in this section.

4.3.1 The Development of Directional SVCs

The overall numbers and the percentage of Directional SVCs across age groups are given in Table 9.

Table 9 The Overall Number and Percentage of Directional SVCs

Children	Overall Number	Percentage
4 years	115	52.8
6 years	175	55.3
9 years	251	54.7
11 years	207	48.8
Adults	302	43.14

In Table 9, we can see that the Directional SVCs constitute more than 50% of SVCs in the 4 year-old, 6 year-old, and 9 years-old groups. The Directional SVCs are most found at 6 years old (55.3%) and are least found in adults (43.14%). From this percentage, we can see the developmental pattern of Directional SVCs as illustrated by Figure 7.

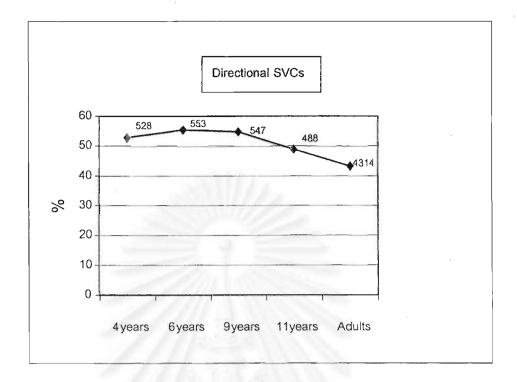

Figure 7 Development of Directional SVCs

There is a crucial developmental change shown in Figure 7: at the beginning, the percentage of Directional SVCs rises from 52.8% at the age of 4 to 55.3% at the age of 6. After that it begins to fall steady to 54.7% at the age of 9, and 48.8% at the age of 11. What this means is that the frequency of Directional SVCs decreases as the children grow older, baring witness to the higher thematic diversity of the narratives of the older group.

4.3.2 The Development of Purposive SVCs

The overall number and the percentage of Purposive SVCs across age groups are given in Table 10.

Table 10 The Overall Number and Percentage of Purposive SVCs

Children	Overall Number	Percentage
4 years	22	10
6 years	56	17.7
9 years	76	16.5
11 years	90	21.2
Adults	157	22.42

Table 10 shows that Purposive SVCs are mostly found in the adult group (22.42%), and are least found in the 4 year-olds group (10%). From this percentage, we can see the developmental pattern of Purposive SVCs as illustrated by Figure 8.

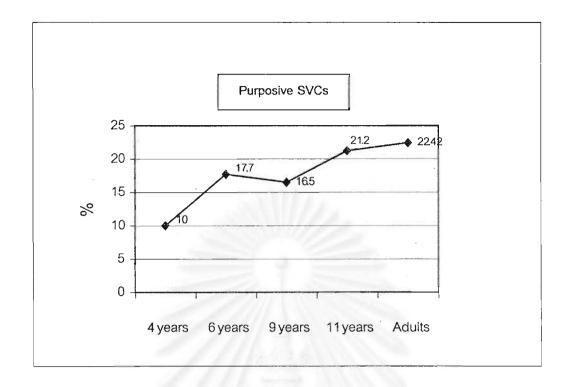

Figure 8 Development of Purposive SVCs

As illustrated by Figure 8, the percentage of Purposive SVCs seems to increase rapidly from 10% at the age of 4 to 17.7% at the age of 6. Then, it falls slightly to 16.5% at the age of 9, before increasing to 21.2% at the age of 11. This indicates that the frequency of Purposive SVCs tends to increase as children grow older.

4.3.3 The Development of Aspectual SVCs

The overall numbers and the percentage of Aspectual SVCs across age groups are given in Table 11.

Table 11 The Overall Number and Percentage of Aspectual SVCs

Children	Overall Number	Percentage
4 years	22	10
6 years	21	6.6
9 years	43 .	9.3
11 years	36	8.5
Adults	105	15

We can see that the percentage of Aspectual SVCs in the 4 year-old group (10%) is higher than that of the 6 year-olds, 9 year-olds, and 11 year-olds (6.6%, 9.3%, and 8.5% respectively). However, the percentage of Aspectual SVCs of the adult group is the highest (15%). From the percentages shown in Table 11, we can see the developmental sequences of Aspectual SVCs as illustrated by Figure 9.

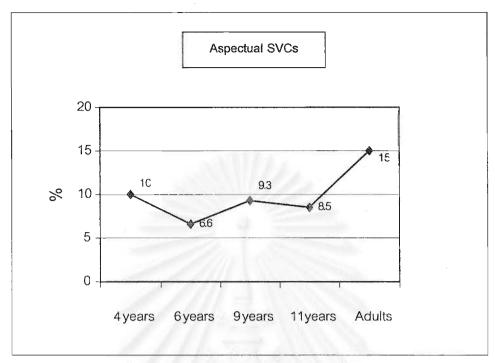

Figure 9 Development of Aspectual SVCs

In Figure 9 we can notice the curve falls from 10% at the age of 4 to 6.6% at the age of 6, before rising to 9.3% at the age of 9, and slightly falling again to 8.5% at the age of 11.

Interestingly, from the result above, it can be said that young children employ aspectual verbs to describe ongoing actions rather than completed actions, according to the high token of verbs that express progressive meaning (imperfective aspect) such as *juul* 'to stay' in the narrative of children at age of 4. This proportion may suggest that young children attend intensely to ongoing actions or current relevant state.

In addition, it can be noted that there are only 3 aspectual verbs (i.e. *juu1* 'to stay', *waj3* 'to store', and *paj0* 'to go') found in the narratives of the 4 year-old group, while there are more types of aspectual verb in the older group. Types and token of aspectual verbs are given in Table 12.

Table 12 Types and Token of Aspectual Verbs Across Age Groups

	Aspectual Verbs			Children		
		4 years	6 years	9 years	11 years	Adults
Imperfective	juu1	19	16	24	20	58
	waj3	2	4	15	3	17
	paj0	1		1	7	14
	khOOj0			1	1	1
	cON2	DAM!	111.			1
	thiiaw2				1	2
	faw2	- 0				1
	aw0 waj3	22.1		2	4	2
	paj0 maa0	$\mathcal{I}//\Lambda$	1			2
Perfective	khUn2					3
	khUn2 maa0					3
·	aw0	/ a 10				1
Total		22	21	43	36	105

4.3.4 The Development of Causative SVCs

The overall numbers and the percentage of Causative SVCs across age groups are given in Table 13.

Table 13 The Overall Number and Percentage of Causative SVCs

Children	Overall Number	Percentage	
4 years	6	2.8	
6 years	12	3.8	
9 years	23	5	
11 years	34	8	
Adults	40	5.7	

Table 13 shows that the percentage of Causative SVCs found in all age groups is lower than 10%. They are found most in the 11 year-old group (8%), and are found least in the 4 year-old group (2.8%). The development pattern of Causative SVCs is illustrated by Figure 11.

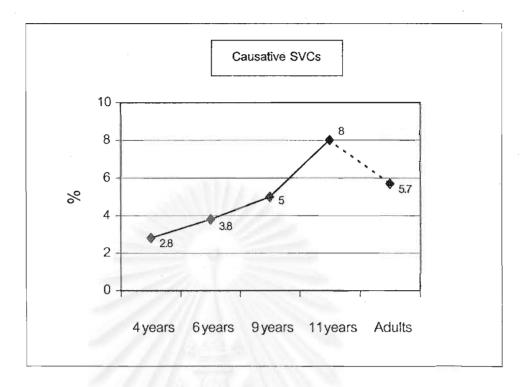

Figure 10 Development of Causative SVCs

As can be seen in Figure 10, the percentage of Causative SVCs increases steadily from 2.8% at the age of 4 to 8% at the age of 11. From these results, it can be said that the frequency of Causative SVCs increases as the children grow older.

In addition, on closer inspection, the number of the causative types in adults is higher than of those found in the children. There appears a variety of causative verb types in the older group, as shown in Table 14.

Table 14 Types and Token of Causative Verbs Across Age Groups

Causative Verbs	Children							
	4 years	6 years	9 years	11 years	Adults			
tham0		2	1	4	2			
haj2	1	4	2	2	6			
tham0haj2			13	16	14			
bOOk1 haj2		1	5	4	3			
Ut3 haj2		adil),			1			
kha0jaw1 haj2		1		1				
kwat1kwxN1 haj2				1				
jOOm0				2	2			
plOj1	2	1		1	4			
sa0bat1			1		1			
phlak1	1			1	1			
phuN2	1							
joon0	111	1		1				
riiak2		12 2 3 A	1	1	3			
laj2	W 60		20 11					
wiiaN1	118				1			
joon0 haj2				1	1			
wiN2 chon0					- 1			
piin0 hak1	1							
phlak1 haj2	0.1	1						
Total	6	12	23	34	40			

Considering, the small number of types of causative verbs and the low percentage of causative SVCs in the young children can be explained by the application of the processing load (Tomasello 2000). Since the causative verbs are transitive verbs which rise extra or more arguments to the construction, the young children will have much more difficulties in learning to introduce the more argument into the construction.

4.3.5 The Development of Mental State SVCs

The overall numbers and the percentage of Mental State SVCs across age groups are given in Table 15.

Table 15 The Overall Number and Percentage of Mental State SVCs

Children	Overall Number	Percentage		
4 years	6	2.8		
5 years	16	5		
9 years	18	4		
11 years	119	4.5		
Adults	33	4.7		

Table 15 shows that the percentage of Mental State SVCs of each group is lower than 10%. Mental State SVCs are most found in the 6 year-old group (5%), whereas they are found least in the 4 year-old group (2.8%). The developmental pattern Mental SVCs can be illustrated by Figure 11.

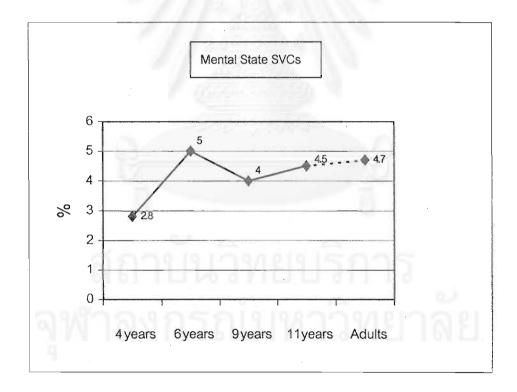

Figure 11 Development of Mental State SVCs

There is a crucial developmental change shown in Figure 12: the percentage of Mental State SVCs increases from 2.8% at the age of 4 to 5 % at the age of 6. It then falls to 4% at the age of 9, before rising to 4.5% at the age of 11. What this means is that the frequency of Mental State SVCs tends to increase as the children grow older.

This can be straightforwardly explained from a cognitive perspective: understanding mental states requires a "theory of mind8" (Bowerman & Levinson 2001), and this is not fully acquired prior to age 4, where language acquisition may play an important role in its acquisition (Tomasello 1999).

4.3.6 The Development of Sequential SVCs

The overall numbers and the percentage of Sequential SVCs across age groups are given in Table 16.

Table 16 The Overall Number and Percentage of Sequential SVCs

Children	Overall Number	Percentage		
4 years	24	11		
6 years	8	2.5		
9 years	21	4.6		
11 years	10	2.4		
Adults	20	2.9		

We can see that the Sequential SVCs are mostly found at 4 year-old (11%) and are the least found at 11 years old (2.4%). It can be noted that the percentage of Sequential SVCs of the older groups (6, 9, 11 years old, and adults) is lower than 5%. The developmental pattern of Sequential SVCs can be illustrated by figure 12.

⁸ The Theory of Mind (henceforth, ToM) refers to the capacity to interpret, predict and explain the behavior of others behavior by the attribution of mental states, such as beliefs, desires, feelings, etc.. In constructing ToM, children attempt to map behavioral scenario structure onto the corresponding social/intentional outcome. The inputs to the ToM system are behavioral situations, the processing is the recognition and analysis of these situations and the output is the prediction/explanation of the future behavior.

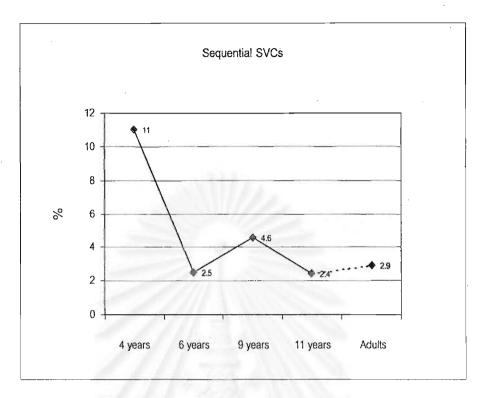

Figure 12 Development of Sequential SVCs

As can be seen in Figure 12, the percentage of Sequential SVCs falls rapidly from 11% at the age of 4 to 2.5% at the age of 6. It then rises to 4.6% at the age of 9, before it falls again to 2.4% at the age of 11. These results suggest that the frequency of Sequential SVCs decreases as the children grow older. In other words, it is rarely used in the narratives of the older groups.

4.3.7 The Development of Manner SVCs

The overall numbers and the percentage of Manner SVCs across age groups are given in Table 17.

Table 17 The Overall Number and Percentage of Manner SVCs

Children	Overall Number	Percentage		
4 years	8 9 9 9 9	3.7		
years	12	3.8		
years	21	4.6		
1 years	9	2.1		
Adults	25	3.6		

Table 17 shows that the percentage of Manner SVCs in all age groups is lower than 5%. They are found the most in the 9 year-old group (4.6%), and are found least

in the 11 year-old group (2.1%). Though Manner SVCs occur in small number, their use can provide the developmental pattern illustrated by figure 13.

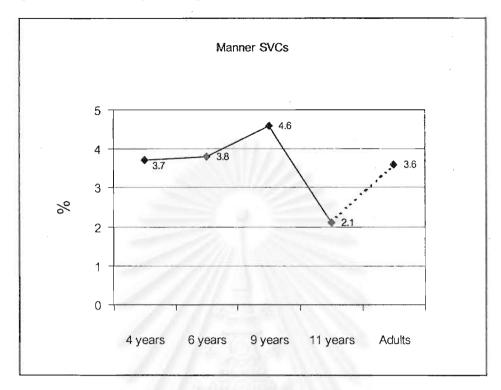

Figure 13 Development of Manner SVCs

As can be seen in Figure 13 the percentage of Manner SVCs is rather discontinuous. It rises and falls over age groups. However, the percentage of Manner SVCs at the ages of 4, 6, and 9 is very close. This result suggests that children in these ages tend to include manner of action in reporting events, whereas children at the age of 11, and adults do not.

4.3.8 The Development of Resultative SVCs

The overall numbers and the percentage of Resultative SVCs across age groups are given in Table 18.

Table 18 The Overall Number and Percentage of Resultative SVCs

Children	Overall Number	Percentage		
4 years	10 .	4.6		
6 years	. 7	2.2		
9 years	4	0.9		
11 years	13	3		
Adults	14	2		

Table 18 shows that Resultive SVCs are found most in the 4 year-old group (4.6%), and found least in the 9 year-old group (0.9%). It can be noted that the percentage of Resultative SVCs of the youngest group is higher than that of older groups.

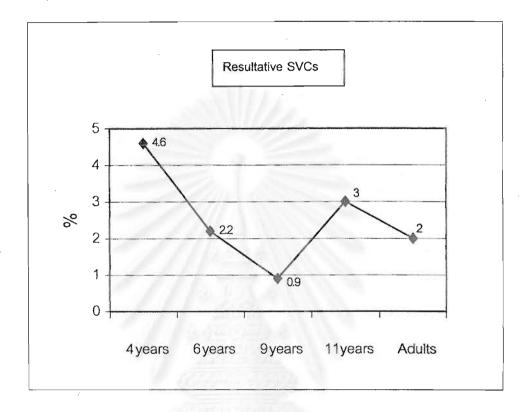

Figure 14 Development of Resultative SVCs

As can be seen in Figure 14, from the ages of 4 to 11, the shape of the graph is of a "U-type". That is, it falls from 4.6% at the age of 4 to 2.2% at the age of 6, and to 0.9% at the age of 9. It then rises to 3.% at the age of 11. This pattern of development reveals that some forms of reorganization of resultative concept takes place between the ages of at 9 years old.

^{9 &#}x27;Reorganizational process' is a kind of change in child's linguistic repertoire, including child's analysis of unanalyzed forms, rule replacement, and changing strategies for sentence comprehension. This kind of change is more subtle in that it involves nothing overtly new. It, on the other hand, involves changes in child's knowledge underlying elements of existing repertoire. The covert reorganization process is particular important during preschool years, after the child has acquired a workable vocabulary and some basic ability at sentence constructions. Before reorganization process in takes place, children may be able to produce elements from any particular linguistic domain quite fluently. However, the knowledge that enables them to do this may in many cases be relatively superficial and consist of piecemeal rules and unintegrated information for dealing with different kinds of words, sentence patterns, and situations. As the child grows older, he begins to discern relationships and regularities among linguistic forms that they have not previously recognized as related, and to integrate these forms into more abstract, patterned systems (cf. Bowerman 1983).

It can be noted that the high proportion of Resultative SVCs in young children's narratives suggests that children treat this kind of SVC (for example $nOOn0 \ lap1$ 'to fall asleep) as formula 10, or holophrase (Tomasello 2000). They do not discern that Resultative SVCs consist of a certain action which brings about a change of state to an entity. Verbs that express actions always collocate with verbs that express change of state in adult speech.

4.3.9 The Development of Passive SVCs

The overall numbers and the percentage of Passive SVCs across age groups can be shown in Table 19.

Table 19 The Overall Number and Percentage of Passive SVCs

Children	Overall Number	Percentage		
4 years	1	0.5		
6 years	=1	0.3		
9 years	2	0.4		
11 years	4	1		
Adults	3	0.4		

As can be seen in Table 19, the percentage of Passive SVCs in all age groups is less than 1%. Thus, we can say little about their developmental pattern. However, such a percentage reveals that Thai children tend to describe events in narratives from the active perspective.

4.3.10 The Development of Postural SVCs

The overall numbers and the percentage of Postural SVCs across age groups are illustrated in Table 20.

Table 20 The Overall Number and Percentage of Postural SVCs

Children	Overall Number	Percentage		
4 years	4	1.8		
6 years	9	2.8		
9 years	II d b loos III I a l	HELL IN EL		
11 years	2	0.5		
Adults	1	0.14		

^{10 &#}x27;speech formula' refers to a multi-morphemic phrase or sentence that, either though social negotiation or through individual evolution, has become available to a speaker as a single prefabricated item in his or her lexicon (Peters 1985).

As can be seen in Table 20, the percentage of Postural SVCs is less than 3%. They are found most in the 6 year-old group, and they are not found in the 9 year-old group. Note that the percentage of Postural SVCs of the younger groups (4 and 6 years old) is higher than that of the older groups (9 and 11 years old).

Interestingly, the percentage of Postural SVCs at the age of 4 may suggest that Thai children use posture verb, which is the initial verb of the series, to mark an action as ongoing. In other words, the posture verbs in young children's narratives function as ongoing markers. This result is similar to what was found in Swedish children (Ragnarsdóttir and Strömqvist 2004). Young Swedish children appear to use 'V&V-construction' where the first verb is a verb of posture, in describing ongoing events.

To summarize, in this section we see that all ten types of SVCs are found even in the youngest age group. This means that SVCs emerge in children's language long before 4 years old when we found that children's narrative abilities started to develop.

Nevertheless, the percentage of types of SVCs changes as the child grows older. That is, the percentage of Direction SVCs decreases as the percentage of Purposive SVCs, Causative SVCs, and Mental State SVCs increases. On the other hand, the percentage of Resultative SVCs, Manner SVCs, and Aspectual SVCs appear with more discontinuity. The percentage of these types of SVCs varies over time. The percentage of Sequential SVCs in 4 years old group is higher than that of the older groups.

It could be argued that the high frequency of Directional SVCs in every age group is a consequence of the pictures in the book, since there are many pictures involving motion events. Accordingly, the claim that Directional SVCs are more basic than other types of SVCs, might not be questioned. However, if we look at the proportion of Directional SVCs across age groups, we can see that it is highest in 6 years old group. This proportion then enters a steady decline after age 6, as the children acquire and express in their narratives with increasingly sophisticated SVCs. SInce Directional SVCs is found to be most frequently used in young children's narratives during their formative years, it can be said that this type of SVCs represents a more basic linguistic construction.

4.4 Classes of SVCs

When considering each type of SVC, we find that some of them have features in common and can be classified into four main classes: Spatial Sequence class, Temporal Sequence class, Modifying class, and Grammatical cline class.

a) Spatial Sequence Class

The meaning of the SVCs in this class is related to an interaction between an object or persons and space such as locating, and movement. In addition, actions denoted by verbs in the series are spatially inter-related. Zlatev and Yangklang (2004b) treat them as translocative, where the "trajector" changes its location in relation to a landmark, or some other reference point. The SVCs included in this class are Directional SVCs

b) Temporal Sequence Class

The SVCs in this class express a series of actions in the series that are temporally ordered. The SVCs included in this class are Purposive SVCs, Causative SVCs, Resultative SVCs, and Sequential SVCs. Note that the relations existing between verbs in SVCs of this class are causal relations.

c) Modifying Class

The SVCs in this class indicate only one action. One of the verbs in the series denotes the main action, whereas other verbs provide additional information to the verb denoting the main action, such as speaker's attitude, modality, manner, or body posture. Verbs that add more information to actions remain verbs, in contrast to grammatical cline. Aikhenvald (1999) calls this class of SVCs "Ambient SVCs". SVCs included in this class are Mental State SVCs, Manner SVCs, and Postural SVCs.

d) Grammatical Cline

This class includes SVCs indicating grammatical categories such as aspect and passive voice. The SVCs in this class indicate only one action. One of the verbs in the series denotes the main action, whereas other verb provides additional information to the verb denoting the main action. However, verbs indicating grammatical meaning are in the process of grammaticalization. SVCs included in this class are Aspectual SVCs, and Passive SVCs.

The overall number and percentage of classes of SVCs across age groups are given in Table 21.

Table 21 The Overall number and Percentage of Classes of SVCs across Age Groups.

Classes of SVCs Spatial	Children									
	4 years		6 years		9 years		11 years		Adults	
	115	52.75	175	55.2	251	54.68	207	48.82	302	43.14
Temporal	62	28.44	83	26.18	124	27.01	147	34.66	231	33
Modify	18	8.25	37	11.67	39	8.49	30	7.07	59	8.42
Grammatical	23	10.55	22	6.94	45	9.8	40	9.43	108	15.42
Total	218	99.99	317	99.99	459	99.98	424	99.98	700	99.98

As illustrated in Table 21, it is found that the SVCs of the spatial sequence class are most dominant in the 6 year-old group (55.2%), and the number decreases with age. The SVCs in the temporal sequence class are most dominant in the 11 year-old group (34.66%), and are least dominant in the 4 year-old group (26.18%). The SVCs in the modifying class are most dominant in the 6 year-old group (11.67%), and are least dominant in the 11 year-old group (7.07%). The SVCs in the grammatical cline class are most dominant in the adult group (10.55%), and are least dominant in the 6 year-old group (6.94%). Note that the percentage of SVCs in the modifying

class of all groups is very close. The proportion of classes of SVCs across age groups can be illustrated by Figure 14, and Figure 15 below.

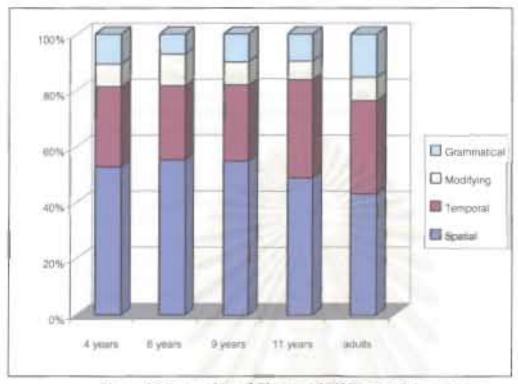

Figure 15 Proportion of Classes of SVCs across Age Groups.

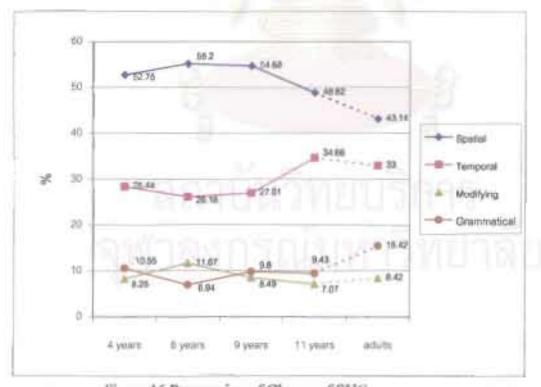

Figure 16 Progression of Classes of SVCs

As can be seen in Figure 16 the percentage of SVCs involving spatial sequence rises from 52.75% at 4 years old to 55.2% at the age of 6. After that it

steadily falls to 54.68% and 48.82% respectively. The percentage of SVCs involving temporal sequence falls from 28.44% at 4 years old to 26.18% at 6 years old. It then steadily rises to 27.01% at 9 years old and to 34.66% at 11 years old. The percentage of SVCs in the modifying class changes little. It seems to be steady at all ages. The percentage of the SVCs involved in grammatical cline falls from 10.55% at 4 years old to 6.94% at 6 years old. It then rises and falls slightly at the age of 9 and 11 respectively. What these means are that the frequency of SVCs in spatial-related class decreases as the child grows older, as opposed to temporal sequence class seems to increases, while the percentage of SVCs involving modifying and grammatical cline seem, surprisingly, to change little.

It can be said, by the high token of SVCs in the spatial sequence class, that Directional SVCs in Thai are an early and developmentally "basic" acquisition (Zlatev and Yangklang 2004b) and, in addition, that the meaning of SVCs produced by younger children is more related to spatial sequences, whereas the meaning of SVCs produced by older children is related to both spatial sequences and temporal sequences. These findings suggest that young children tend to interpret situations or events as spatially inter-related. When children grow older children, on the other hand, they ten to interpret situations or events as temporally related.

4.5 Conclusion

I began this chapter by examining the length of children's narratives. It is found that the length of children's narratives increases with age. This seems to indicate that the narrative ability of children increases as the children grow older. However, in addition to the narrative ability of children, Slobin 1994; Hickmann 1995; and Berman 1997a, 2004 point out that the children's narrative ability can be also represented through the overall narrative organization e.g. coherence and hierarchy of events, and global structures of the narrative

Berman (2004) in his study of "The Role of Context in Developing Narrative Abilities." points out that progression in narrative organization begins around age of preschool (4-6 years old). By this age, children appear to be adept at combining clauses, and have mastered a great deal of complex syntax; they are also able to construct sequentially well-organized narratives and express different perspectives on events. This ability will develop gradually. Only older school age children and adults are able to meet the requirement of constructing and overall story representation and so to produce globally well-organized narrative texts. The pattern that can be identified in both narrative organization and narrative development can be shown as follows:

- i. Sequential chaining of events at a local level of adjacent clauses, to meet definition of a minimal narrative as "a sequence of two clauses which are temporally ordered" (Labov 1972).
- ii. Causal relating of events at a local events (Shen 1990; Trabasso & Nickels 1992).
- iii. Macro-level hierarchical structuring of events in a globally organized narrative discourse (Dijk 1980; Shen 1988)

After examining the length of children's narratives, I investigated the proportion of SVCs to the total number of clauses. It is found that single verb clauses are dominant in the 4 year-old group. Meanwhile SVCs are dominant in the 11 year-old group. The decrease of single verb clauses coincides with the increase of SVCs. These results indicate the conceptual view of children in developmental terms.

Pawley (1987) proposes that multi-verb sequences code multi-propositional sequences, which in turn code multi-states or multi-events. Accordingly, he suggests that language that use serial verb constructions differ fundamentally from those (such as English) that do not in the way their speakers cognize or package "unitary events". Hence, speakers of serial-verb languages view some unitary events as a concatenation of fragmented sub-events. In line with Pawley's idea, we can, therefore, conclude that young children seem to view conceptual situations as fragmented events, evidenced by the high proportion of single verb clauses in the younger groups. On the other hand, older children seem to view conceptual events as a concatenation of fragmented sub-events, evidenced by the high proportion of SVCs in the older groups.

In section 4.3, I have dealt with types of SVCs found in the narratives of children. In regards to the semantic characteristics, the SVCs found in the data can be classified into 10 types i.e. 1) Directional SVCs, 2) Purposive SVCs, 3) Aspectual SVCs, 4) Causative SVCs, 5) Mental state SVCs, 6) Sequential SVCs, 7) Manner SVCs, 8) Resultative SVCs, 9) Passive SVCs, 10) Postural SVCs. It can be noticed that Manner SVCs are an additional type of SVC. Findings of types of SVCs in every age group reveal that SVCs emerge long before children's narrative ability begins to develop. These types of SVCs develop differently.

The proportion of types SVCs changes over time. The decrease of a given type of SVCs indicates increased thematic variety in the narratives of children. Directional SVCs, for example, decrease in frequency when other types of SVCs, such as Purposive, Mental State and Causative SVCs, increase in frequency. The high frequency of Directional SVCs in 4 year olds indicates that this type is more basic than other types, and develops early.

According to the development patterns of types of SVCs, we can see that the development patterns of Directional SVCs, Purposive SVCs, Causative SVCs, and Mental State SVCs appear to be continuous, whereas that of Sequential SVCs, Resultative SVCs, Manner SVCs, and Aspectual SVCs appear to be discontinuous.

Interestingly, Aspectual and Resultative SVCs show distinct developmental patterns. That is, a U-curve or reorganization. The process of reorganization is a kind of subtle change in a child's language development in that it involves nothing overtly new. This process seems to be a particularly important during the preschool years, after the child has acquired a workable vocabulary and more basic ability at sentence construction (Bowerman 1983). In the present study, we notice that at the age of 4 years old, children produced a high frequency of Aspectual and Resultative SVCs. Then such frequency, however, fell and rose over time. These results reveal that young children use Aspectual and Resultative SVCs as holophrases.

In addition to the development of types of SVCs, I found that Thai children at the age of 4 attended intensely to ongoing actions, according to the high token of aspectual and postural verbs which are used to mark the duration of actions. This result is similar to that which was found in Swedish children. The evidence that Swedish children use postural verbs to mark ongoing actions was revealed in a comparison study of Swedish and Icelandic narratives by Ragnarsdóttir and Strömqvist (2004).

Section 4.4 dealt with classes of SVCs. Since these types of SVCs have some features in common, they can be classified into four classes i.e. spatial sequence class, temporal sequence class, modifying class, and grammatical cline class. It is found that the percentage of SVCs in the spatial sequence class steadily decreases as the child grows older. In addition, while the percentage of SVCs in the temporal sequence class increases, the percentage of SVCs involving grammatical cline decreases during the same period.

The high percentage of SVCs in the spatial sequence class in the younger children indicates that the SVCs whose meaning are related to spatial meaning, are more basic than the SVCs in the other classes. Consequently, they are acquired early. On the other hand, the increase of the percentage of SVCs in the temporal sequence class, as the children grow older, indicates that the SVCs expressing temporal actions develop later.

Chapter 5

Complexity of Serial Verb Constructions

This chapter deals with the complexity of SVCs, which are found in the narrative of children. Section 5.1 presents the overall number and the percentage of complex SVCs, whereas the section 5.2 presents the degree of complexity of SVCs. Section 5.3 deals with the pattern of complex SVCs. Section 5.4 offers the research conclusions.

5.1 The Overall Number and the Percentage of Complex SVCs

The SVCs found in the narrative of children include basic SVCs and complex SVCs

Basic SVCs refer to the SVCs that consist of two verbs (except Directional SVCs which may consist of more than two verbs, but express only a single path. In addition, the order of verbs in SVCs must conform to the constraint on linear order presented in table 1). It can be noted that a concatenation of two verbs results in a new semantic concept. For example;

- a) phom4 maa0 haa4 caw2 kop1 nOOj3
 I come search DEF frog little
 "I came to search for the little frog."
- b) roo0bin2 wiN2 taam0 paj0
 Robin run follow go
 "Robin followed, running, behide."

Complex SVCs refers to the SVCs that consist of a basic SVC combining with another verb, or a basic SVC combining with another basic SVC. Such combinations result in the layering of SVCs. For example;

- a) ton2 sUN2 piin0 khUn2 paj0_{dir} haa4 luuk2 kop1_{pur}
 Ton REL climb ascend go search child frog
 "Ton who climbed up to search for the baby frog."
- b) dek1 chaaj0 nii4 nok3huuk2 paj0_{dir} xxp1_{pur}juu1 taaj2 child boy escapes owl go hide stay under kOn2+hin4 jaj1_{asp}
 "The boy had run away from the owl, and hid under the big rock."

To examine the complexity of SVCs, I primarily deal with the number and the percentage of Basic SVCs and complex SVCs. I expect that the percentage of complex SVCs will increase as the children grow older. The numbers and the percentage of basic SVCs and complex SVCs across age groups are given in Table 22.

Table 22 The Overall Numbers of Basic SVCs and	Complex SVCs across Age
--	-------------------------

Groups

Groups	Groups									
SVCs	4 y	ears	6 ye	ars	6 ye	ears	11y	ears	Ad	ults
Basic SVCs	151	87.28	219	83.58	298	81.19	266	77.55	378	71.45
Complex SVCs	22	12.71	. 43	16.41	69	18.8	77.	22.44	151	28.54
Total	173	99.99	262	99.99	367	99.99	343	99.99	529	99.99

As can be seen in Table 22, basic SVCs are most found in 4 years old group (87.28%), and are least found in 11 years old group (77.55%). Complex SVCs are most found in 11 years old group (22.44%), and are least found in 4 years old group. The proportion of basic SVCs and complex SVCs to the total number of SVCs across age groups is illustrated by Figure 17.

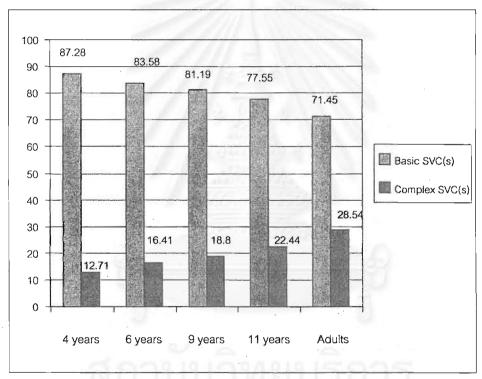

Figure 17 Percentage of Basic SVCs and Complex SVCs

Figure 17 shows that the percentage of basic SVCs is higher than that of complex ones in every age group. However, the percentage of basic SVCs of the younger groups is higher than that of older groups. On the other hand, the percentage of complex SVCs of the older groups is higher than that of the younger groups. From these result we can see the developmental pattern of basic SVCs and complex SVCs as shown by Figure 18.

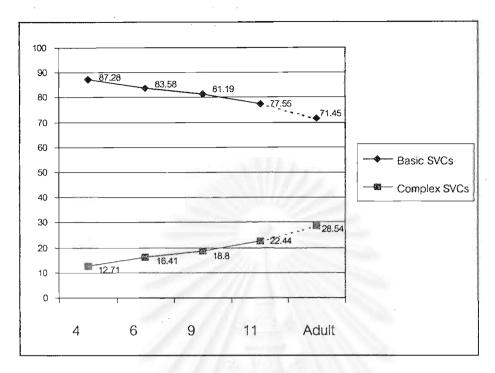

Figure 18 Development of Basic SVCs and Complex SVCs

As can be seen in Figure 18, there are two crucial developmental changes: While the percentage of basic SVCs falls from 87.28% at the age of 4 to 77.55% at the age of 11, the percentage of complex SVCs steadily increases from 12.71% at the age of 4 to 22.44% at the age of 11. What this means that frequency of complex SVCs gradually increase with age.

5.2 The Degree of Complexity of SVCs

When looking at the maximal number of SVC occurring in a complex SVC, we found that it rages from 2 to 4. The number of SVC embedded in a complex SVCs determined the degree of complexity of SVCs. The overall number and the percentage of complex SVCs consisting of 2, 3, and 4 SVCs are given in Table 23.

Table 23 The Overall Number and the Percentage of Complex SVCs consisting of 2,

3. and 4 SVCs across Age Grouns

Complex SVCs	4 ye	ars	6 ye	ars	9 ye	ars	11 ye	ears	Adı	ılts
2 SVCs	21	95.45	39	90.69	60	86.95	70	90.9	135	88.81
3 SVCs	1	4.54	4	9.3	8	11.59	7	9.09	15	9.86
4 SVCs	-	-	-	-	1	1.44	-	_	2	1.32
Total	22	99.99	43	99.99	69	99.98	77	99.99	152	99.99

As can be seen in Table 23, we can see that the complex SVCs consisting of 2 SVCs are the most found in the data. They are the most found in 4 years old group (95.45%), and are the least found in 9 years old group (86.95%). The complex SVCs

consisting of 3 SVCs are the most found in 9 years old group (11.59%), and are the least found in 4 years old group (4.54%). The complex SVCs consist of 4 SVCs are found only in 9 years old group and adult group (less than 2 %). They are not found in 4, 6, and 11 years old group. From these results, we can see the developmental patterns of complex SVCs consisting of 2 and 3 SVCs as illustrated by Figure 19. The developmental patterns of complex SVCs consisting of 4 SVCs will not be presented here since their numbers of are very small.

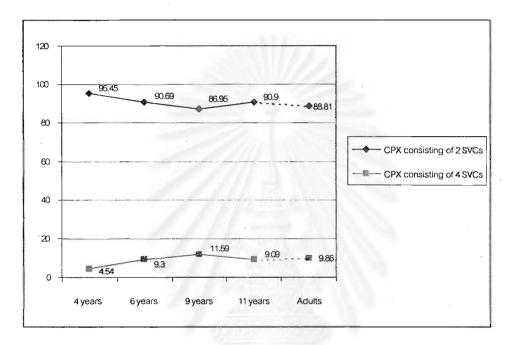

Figure 19 The development pattern of Complex SVCs consisting of 2 and 3 SVCs

As can be seen in Figure 18, the percentage of complex SVCs consisting of 2 SVCs gradually falls from 95.45% at 4 years old to 86.95% at 9 years old. Then it rises to 90.9% at 11 years old. The percentage of complex SVCs consisting of 3 SVCs gradually rises from 4.54% at 4 years old to 11.59% at 9 years old. Then it slightly falls to 9.09% at 11 years old.

From these results, we can see two crucial developmental patterns of complex SVCs; while the percentage of complex SVCs consisting of 2 SVCs decreases, the percentage of complex SVCs increases consisting of 3 SVCs. What this means is that the complexity of SVCs increases as the child grows older.

In summary, on the basis of the results presented in this section, we can draw two conclusions about the complexity of SVCs of children. First, the frequency of complex SVCs increases with age of children. Second, the SVCs of children are getting more complex as the child grows older, according to the maximal number of SVCs combining in a complex SVCs.

5.3 The Patterns of Complex SVCs

In this section I investigate patterns of complex SVCs consisting of two, three, and four SVCs respectively.

5.3.1 The pattern of complex SVCs consisting of two SVCs

When we consider types of SVCs in complex SVCs consisting of 2 SVCs, we can identify patterns. It is found there are 21 patterns of complex SVCs. The examples of each pattern are presented as follows.

5.3.1.1 Directional SVC combines with Purposive SVC For example;

- a) ton2 sUN2 piin0 khUn2 paj0_{dir} haa4 luuk2 kop1_{pur}
 Ton REL climb ascend go search child frog
 "Ton who climbed up to search for the baby frog."
- b) dek1 kO2 kom2 loN0 paj0_{dir} duu0_{pur} child then bend descend go look
 "The child bent down to take a look."

5.3.1.2 Directional SVC combines with Causative SVC For example;

- a) sUN2 tham0 haj2_{cau} khaw3 tok1 loN0 paj0 naj0 naam3_{dir}
 REL make give he/she fall descend go in water
 "Which made him fall into the water."
- b) khaw3 kO2 haj2_{cau} maa4 khUn2 maa0 troN0 huua4_{dir} he/she then give dog ascend come be straight head "He then let the dog come up onto his head."

5.3.1.3 Directional SVC combines with Resultative SVC For example;

- a) bOp3bii2 kap1 <u>thOm0mii2 nOOn0 lap1_{res} paj0_{dir}</u>
 Bobby and/withTommy lay sleep go
 "Bobby and Tommy had fell asleep."
- huua4 su1nak3 b) lxxw3 kxxw2 lut1 tok1 loN0 caakl then glass slip head dog fall descend from maa0dir txxk1_{res} break "Then the glass slipped off the dog's head, and broke."

5.3.1.4 Directional SVC combines with Mental state SVC For example;

a) thOm(cUN0	tat1sin4caj0 _{men}	khOO4	luuk2	man0
Tom	therefore	decide	ask for	child	it
paj0	tuua0 n	UN1 _{dir}			
go	body or	ne			
"Tom	therefore dec	ided to ask for it	s child."		

b) caw2 bOp3 nii2 kO2 pha0jaa0jaam0_{men} wiN2 nii4_{dir}
DEF Bob this then try run escape
"Bob, then, tried to run away."

5.3.1.5 Directional SVC combines with Manner SVC For example;

- a) dek2+chaaj0 khon0 nii3 <u>riip2_{man} piin0 khUn2 paj0_{dir}</u> boy CL this hurry climb ascend go "This boy hurriedly climb up."
- b) dik3kii2 nan3 kO2 phlaat2_{man} tok1 loN0 maa0 thii2
 Dikky that then miss fall descend come REL
 phUUn3_{dir}
 floor
 Dikky, then, accidentally fell down the floor."

5.3.1.6 Directional SVC combines with Aspectual SVC For example;

- a) khaw3 daj2 <u>cap1 kop1 maa0_{dir}</u> <u>waj3_{asp} naj0</u> khuuat1 he/she get catch frog come store in bottle "He caught a frog, and stored it in a bottle."
- b) khaw3 nam0 man0 khUn2 maa0_{dir} waj3_{asp}bon0 faa1mUU0 he/she take it ascend come store on hand "He picked it up and held it in his hand."

5.3.1.7 Directional SVC combines with Passive SVC For example;

a) dek1 khon0 nan3 kO2 doon0_{pas} phUN2 laj2 child CL that then come into contact with bee chase maa0_{dir} come

"Then, that child was chased by the bees."

5.3.1.8 Purposive SVC combines with Mental state SVC For example;

- a) raw0 100N0_{men} pai0 pqqt1 naa2taaN1 duu0_{pur} we try go open window look "We opened the window to take a look."
- b) thqq0 jaak1_{men}maa0 juu1 duuaj2kan0 kap1 chan4 thii2 come stay together with I you want at baan2 maj3 la2pur house QM "Do you want to come to stay with me at my house?"

5.3.1.9 Purposive SVC combines	with	Manner	SVC
For example;		٠.	

- a) dek2+chaaj0 kO2 ta0koon0_{man} riiak2 haa4 kop1 nOj3_{pur} boy then shout call search frog little "The boy called out to the little frog."
- b) ripp2_{man} paj0 jip1 kop1 rew0 maa4_{pur} hurry go pick frog quickly dog "Doggy, quick! Go get the frog."

5.3.1.10 Causative SVC combines with Mental state SVC For example;

- a) chan4 jaak1_{men} haj2 man0 juu1 kap1 khrOOp2+khruua0_{cau}
 I want give it stay with family
 "I wanted it to stay with his family."
- b) tham0 haj2_{cau} khuuat1 tON2 txxk1_{men}
 make give bottle must break
 "...causing the bottle to break."

5.3.1.11 Resultative SVC combines with Mental state SVC For example;

- a) kop1 hen4_{men} thuk3 khon0 nOOn0 lap1 mot1_{res} frog see every people lay sleep all "The frog saw that everyone was asleep."
- b) khaw4 kluua0_{men} maa4 com0 naam3 taaj0_{res}
 he/she fear dog sink water die
 "He was afraid that the dog would drown."

5.3.1.12 Causative SVC combines with Manner SVC For example;

tham0 haj2_{cau} man0 phlat3 tok1 caak1 naa2+phaa4_{man}
make give it miss fall from cliff
"... causing it to fall from the cliff."

5.3.1.13 Purposive SVC combines with Aspectual SVC For example;

a) khaw3 <u>aat1ca1 paj0 lop1_{pur} juu1_{asp} thii2</u> naj4
he/she may go avoid stay at where
rUU4+plaaw1
QM
"He may be hiding somewhere, Right?"

thev PROG watch search together stay "They were searching for (something) together." 5.3.1.14 Resultative SVC combines with Aspectual SVC For example; kwaaN0 nOOn0 laplres juulasp deer sleep stay lav "The deer was sleeping." 5.3.1.15 Purposive SVC combines Passive SVC For example; maa4 kO2 thuuk 1 laj2 pas tOj 1 pur then contact chase hit dog bee "The dog was chased and stung by the bees." 5.3.1.16 Mental SVC combines with Aspectual SVC For example; a) khaw3 IUUm0 men khuuat1 wai3asn pitl he/she forget close bottle store "He forgot to close the bottle." b) maa4 khOON4 khaw4 sUN2 pha0jaa0jaam0 haa4 dog POS he/she RCM try search caw2 iuu1 mUUan4 kan0asp kopl men **DEF** from stay too "His frog also tried to find the frog" 5.3.1.17 Manner SVC combines with Aspectual SVC For example; kam0laN0 maa4 duu0man kop1 iuu I asp **PROG** hide look frog stay "The dog was peeking at the frog." 5.3.1.18 Postural SVC combines with Aspectual SVC For example; nOOn0duuûnos juulasp a) luuk2 khOON4 nok3huuk2 kO2 POSM owl then lay sleep son "The baby owl, then, was lying down and watching." b) dek1 phuu2+jiN4 kam0laN0 naN2 duu0 kopl_{pos}juul_{asp} child girl PROG. sit look frog stay

"The girl was sitting and looking at the frog."

b) khaw3

kam0laN0

mOON0

haa4_{nur}kan0 juul_{asp}

5.3.1.19	Directional SVC combines with Sequential SVC
	For example;

- nOOn0_{seq} a) khaw3 caak1 ton2+maai3 maa0_{dir} kO2 tok1 he/she then fall from tree come lay "He fell down prone, from the tree."
- kra0thxxk2 phUUn3_{seq} lom3 loN0 maa0_{dir} b) pii0tqq2 fall descend come hit floor Peter then "Peter, then, fell over and hit the floor."

Causative SVC combines with Sequential SVC 5.3.1.20 For example;

- nOON3 dxxN0 aw0maj3_{seq} thqq0 maa0 cqq0 kap1 a) haj2_{cua} you come meet with brother/sister Dang QM "...get you to come to meet Dang, Ok?"
- Aspectual SVC combines with Sequential SVC 5.3.1.21 For example;
 - bOp3bii3 sUN2 huua4 paj0 a) caw3 tit1_{seq} juul nai0 RCM head DEF Bobby stick stay in khuuat1 nan3asp bottle that "Bobby, whose head got stuck in the bottle."
 - b) tuua0 phaat2seq juu1 kh00N4 ton2 paj0 bon0 body POS Ton lay across go stay on huua4 khOON4 kwaaN0_{asp} POS deer head

"Ton's body laid across the deer's head."

The overall number of patterns of SVCs consisting 2 SVCs are given in Table 24.

Table 24 Overall Number of Complex SVCs Consist of 2 SVCs

Patterns of Complexity	4 years	6 years	9 years	11 years	Adults
lir pur	8	21	26	34	58
cau dir	2	5	13	14	14
nan dir		4	10	4	12
our asp	1	1	2	3	15
nen dir	1	3	3	5	9
fir seq	1		3	1	5
nen asp		1	2		3
es dir		2			3
nen pur					5
res asp	2			3	
nan pur	2			1	1
oos asp	2	1			1
cau men		11		2	2
seq asp					3
men res		1 0000	THE STA	i	1
oas dir				2	
cau seq	04				1
cau man	15				1
cau asp	1				
man asp	1				
pas pur		1013	0000	2ane	
Total	21	39	60	70	135

Table 24 shows the overall number of the patterns of SVCs consisting of 2 SVCs ordered from the patterns with the highest token to that of lowest token. As can be seen that there are only six sub-patterns that occur in the high frequency. Directional SVCs combining with Purposive SVCs are the most found. Causative SVCs combining with Directional SVCs are the second found. Directional SVCs combing with Manner SVCs are the third found. It can be note that most complex SVCs that are found in high frequency, consist of Directional SVCs. Hence, directional SVCs are often used in combination with other types of SVCs. From this result, it can be said that Directional SVCs are more basic than other types of SVCs.

Interestingly, the number of complex SVCs, consisting of Directional SVCs increases with age of children.

5.3.2 The patterns of complex SVCs consisting of three SVCs

When we look at types of SVCs that combine in complex SVCs consisting of three SVCs, we can identify their patterns. It is found that there are 14 patterns of complex SVCs consisting of three SVCs. The examples of each pattern are given below.

- 5.3.2.1 Directional SVC combines with Purposive SVC and Causative SVC For example;
 - a) tham0 haj2_{cau} bOk3 nan3 khUn2 paj0_{dir} juu1 bon0 huua4_{pur} make give Bok that ascend go stay on head "...causing Bok to climbed up onto his head."
 - b) haj2_{cau} aw0 paj0_{dir} liiaN3+duu0 thii2 baan2_{pur} give take go take care at home "Let take it, and take care for it at home."
- 5.3.2.2 Directional SVC combines with Causative SVC and Resultative SVC For example;

tham0 haj2_{cau} raN0 phUN2 tok1 loN0 maa0_{dir}

txxkl_{res}

make give hive bee fall descend come break
"...causing the bee hive to fall down and break."

- 5.3.2.3 Directional SVC combines with Purposive SVC and Mental state SVC For example;
 - a) caw3+naaj2 tat1sin4caj0men maj2 naa2 OOk1 maa0dir should decide master NEG exit come taam0+haa4 phom4 khrap3_{pur} lqqj0 na3 particle search me "You shouldn't decide to come out to search for me."
 - b) thaN3 khuu2 taN2+caj0_{men} OOk1 paj0_{dir} taam0+haa4
 all both intend exit go search
 caw2 kop1_{pur}
 DEF frog

"The two intended to go out and look for the frog."

5.3.2.4 Directional SVC combines with Purposive SVC and Manner SVC For example;

dek1 phuu2+chaaj0 riip2_{man} wiN2 OOk1 paj0_{dir} haa4 kop1 child man hurry ran exit go search frog thii2 naj0 paa1_{pur} at in forest

"The boy hurriedly ran into the forest to search for the frog."

5.3.2.5 Directional SVC combines with Purposive SVC and Postural SVC For example;

a) su0nak3 kO2 khUn2 maa0_{dir} nOOn0_{pos} thap3_{pur} dog then ascend come lay press
"The dog, then climbed up and laid down (on him)."

b) dek1 kO2 nOOn0pos han4 naa2 maa0dirduu0 naj0 child then lay turn face come look in $\frac{khuuat1_{pur}}{bottle}$

"The child laid down and looked at what was in the bottle."

5.3.2.6 Directional SVC combines with Purposive SVC and Aspectual SVC For example;

a) thOm0 <u>kra0doot1 loN0 maa0_{dir}rap3 fen3faaj0_{pur} waj3_{asp}</u>
Tom jump descend get French-fry store
"He jumped down to hold the frog."

b) dek1 <u>chaaj0 nii4 nok3huuk2 paj0_{dir} xxp1_{pur}juu1 taaj2</u> child boy escapes owl go hide stay under kOn2+hin4 jaj1_{asp}

"The boy had run away from the owl, and hid under the big rock."

5.3.2.7 Directional SVC combines with Purposive SVC and Passive SVC For example;

khaw3 kO2 doon 0_{pas} nok3huuk2 <u>laj2 cik 1_{pur} maa 0_{dir} he/she contact owl chase peck come</u>
"He was chased and pecked by the owl."

5.3.2.8 Directional SVC combines with Causative SVC and Passive SVC For example;

caw2 dik3kii2 maa4 nOi3 kO2 phlOOi0 thuuk 1 pas little also DEF Dikky dog then contact kra0coon0 phlak1_{cau} loN0 jump descend "Little dog, Dikky, was also pushed into the water."

5.3.2.9 Causative SVC combines with Mental State SVC and Directional SVC For example;

tham0 haj2_{cau} bOk3 nan3 tat1sin4caj0_{men}luk3 khUn2_{dir} make give Bok that must get up ascend "...causing Bok to have to get up."

5.3.2.10 Causative SVC combines with Manner SVC and Directional SVC For example;

"...causing Ton to lost his balance and fell onto the deer's head."

5.3.2.11 Purposive SVC combines with Aspectual SVC and Mental state SVC For example;

raw0 kO2 100N0 soN1 siiaN4_{men} rOON3+riiak2 caw2
we then try send voice call DEF
kop1_{pur} juu1_{asp}
frog stay

"We, then, tried to call out to the frog."

5.3.2.12 Purposive SVC combines with Mental state SVC and Manner SVC For example;

raw0 100N0paj0_{men} xxp1_{man} duu0 kan0 maj3_{pur} we try go hide look together QM "Should we go and sneak a peek?"

5.3.2.13 Directional SVC combines with Aspectual SVC and Sequential SVC For example;

khaw3 khUn2 paj0_{dir} tit1_{seq} juu1 troN0 khaw4 khOON4 he/she ascend go stick stay at horn POS man0_{asp}

"He went up and got stuck in his antiers."

5.3.2.14 Directional SVC combines with Purposive SVCs and Sequential SVC For example;

khaw3 pqqt1 naa2taaN1 $_{seq}$ phloo1 OOk1 maa0 $_{dir}$ duu0 $_{pur}$ he/she open window emergeexit come look "He opened the window and stuck his head out for a look."

The overall number of patterns of complex SVCs consisting of three SVCs is given in Table 25.

Table 25 Overall Number of Complex SVCs which consist of 3 SVCs

Patterns of Complexity	4 years	6 years	9 years	11 years	Adults
dir pur asp		2	6		4
men dir pur		·		2	3
cau dir pur				1	2
men pur asp					2
cau man dir			1		1
pos dir pur		2			
cau men dir				2	
men pur man					1
seq pur asp					1
pas cau dir		C///LT			1
seq dir pur	1	///E			
cau dir res		1/2	1		
man dir pur			1		
pas pur dir		A Mais	37.	1	
Total	1	4	9	6	15

Table 25 shows that there are only two patterns which are found in the high frequency, whereas other patterns are found in a few token. The complex SVCs which consist of Directional SVC, Purposive SVC, and Aspectual SVC are the most found. And the complex SVCs, which consist of Directional SVC, Purposive SVC, and Mental State SVCs are the second found.

It can be noted that both complex SVCs which are frequently found, consist of Directional SVCs and Purposive SVCs. This might in fact indicate that pattern: Directional SVCs and Purposive are most substantial, and are more basis than other types of SVCs.

5.3.3 The patterns of complex SVC consisting four SVC

SVCs consisting of four SVCs are rarely found in the data. They are found only three tokens, in 9 year-olds group and adult group. The examples of SVCs consisting of four SVCs are shown as follows.

5.3.3.1 Directional SVC combine with Purposive SVC, Manner SVC, and Aspectual SVC

For example;

riip2_{man} dek1 phuu2+chaaj0 kO2 doot1 loN0 $maa0_{dir}$ rap3 jump descend come child hurry then maa4_{pur} waj3_{asp} dog store "The boy hurriedly jumped down to hold the dog."

5.3.3.4 Directional SVC combine with Purposive SVC, Aspectual SVC, and Passive SVC

For example:

"Then the frog was taken to raise up by the boy."

5.4 Conclusion

This chapter deals with the complexity of SVCs found in narratives of children. I began this chapter by presenting the proportion of basic SVCs and complex SVCs to the total number of SVCs. Its is found that the percentage of complex SVCs increases with age. The increase of complex SVCs coincides with the decrease of basic SVCs. These results suggest that Thai children proceed from rather basic SVCs to more complex SVCs.

In considering size of complex SVCs, It is found that the number of basic SVCs embedding in complex SVCs ranges from tow to four. The number of SVCs embedded in complex SVCs determines the degree of complexity of SVCs. The complex SVCs consisting of two basic SVCs are the most dominant in all age groups, whereas the complex SVCs consisting four SVCs are rarely found in the narratives. However, while the percentage of complex SVCs consisting of two SVCs decreases as the children grow older, the percentage of SVCs consisting of 3 SVCs increases with age. These results suggest that the degree of complexity of SVCs increases with age of the children.

The complexity of SVCs might in fact be an evidence for cognitive and language development of children. As language abilities of the children develop, they are able to combine syntactic elements, and acquire the meaning or concept resulting from such combination. In other words, they employ syntactic constructions to expand their cognition. The concepts they have learned reflect in the meaning of SVCs in the narratives.

When we consider the patterns of complex SVCs, we found that the patterns of complex SVCs are diverse, especially complex SVCs consisting of two SVCs. However, there are only some patterns occurring frequently, whereas some patterns have just a few tokens. Most patterns that occur frequently consist of Directional SVCs. This suggests that Directional SVCs are more basic than other types of SVCs. They are frequently used to combine with other types of SVCs, especially Purposive SVCs. We can also see that Directional SVCs and Purposive SVCs are the most found in complex SVCs consisting of three SVCs.

Chapter 6

Conclusions, Discussion, and Recommendations

6.1 Conclusion

This study primarily concerns the development of SVCs in the narratives of Thai children. The corpus used in this study consists of fifty narratives from five age groups: 4, 6, 9, 11 year-olds and adults, with ten narratives per group. This corpus is called 'Thai Frog Story' (Zlatev and Yangklang, 2001), and has been submitted to the CHIDES database. In the analysis of SVCs, I use the study of "Serial Verb Constructions in Thai by Thepkanjana (1986) as the theoretical framework.

At the beginning of the study, I examined the length of children's narratives. The length of the narratives is determined by numbers of clauses. In identifying clause boundaries, I used the set of criteria for identifying clauses proposed by Zlatev and Yangklang (2004b). The results of the examining reveal that the length of the narratives increases with age. The increase of narrative length partially indicates the development of narrative ability of children.

The clauses in the narratives of children were classified into two categories regarding their predicates: single verb clauses and serial verb clauses. The investigation of proportion of SVCs to the total number of clauses shows that the percentage of single verb clause of 4 year-olds group is higher than that of older groups. The percentage of serial verb clauses of older groups is higher than that of younger groups. It is noticeable that the decrease of percentage of single verb clauses coincides with the increase of percentage of serial verb clauses. The percentage of single verb clauses decreases as the children grow older. On the other hand, the percentage of serial verb clauses increases with age. These results might in fact suggest the fundamental development of SVCs in language of Thai children.

When we consider the syntactic and semantic characteristics of SVCs found in the data, I have classified the SVCs into 10 types: Directional SVCs, Purposive SVCs, Aspectual SVCs, Causative SVCs, Sequential SVC, Mental State SVCs, Manner SVCs, Resultative SVC, Passive SVC, and Postural SVCs. Directional SVCs are the most found. Purposive SVCs are the second found. Aspectual SVCs are the third found. Causative SVCs are the fourth found. Mental State SVCs are the fifth found. Sequential SVCs are the sixth found. Manner SVCs are the seventh found. Resultative SVCs are the eighth found. Postural SVCs and Passive SVCs are found less than 1%. The high frequency of Directional SVCs in the younger groups indicates that Directional SVCs are more basic than other types of SVCs, and develop early. Interestingly, all 10 types of SVCs are found in every age group. This suggests that SVCs have emerged long before 4 years old.

After analyzing types of SVcs, I have investigated development of types of SVCs. This investigation reveals the developmental patterns of SVCs as follows.

- a) The percentage of Directional SVCs decreases as the children grow older. This result indicates that Directional SVCs develop early. The decrease of Directional SVCs is the consequence of the higher thematic diversity of the narratives of older groups.
- b) The percentage of Purposive SVCs, Causative SVCs, and Mental State SVCs increases with age of children.
- c) The percentage of Aspectual SVCs and Resultative SVCs vary over time. However, only the developmental pattern of the Resultative SVCs concern U-types. In other words, the process of reorganization takes place in the development of Resultative SVCs.
- d) The percentage of Manner SVCs of younger groups, 4, 6, and 9 year-olds, are very close. This suggests that young Thai children tend to describe manner of action in reporting events.
- e) The percentage of Sequential SVCs in the 4 years old group is much higher than that of the older group.
- f) The percentage of Postural SVCs and Passive SVCs is lower than 3%. Therefore, we can say very little about their development patterns.

When considering each types of SVCs, we found that some of them have features in common and can be classified into four classes: Spatial sequences class, Temporal sequences class, Modifying class, and Grammatical cline. The SVCs in spatial sequences class are the most found in the narratives of children. The SVCs in the temporal sequences class are the second found. And the SVCs in the modifying class, and grammatical cline are the third found. When we look at the developmental patterns of classes of SVCs, we found that the percentage spatial sequence class decreases as the children grow older. The percentage of temporal sequences class seems to increase with age of children. And the percentage of Modifying class and Grammatical cline seem, surprisingly, stay the same.

In chapter 5, I began with the examination of proportion of complex SVCs to the total number of SVCs. It is found that the percentage of complex SVCs increases with age, whereas the percentage of simple SVCs decreases as the children grow older. The increase of complex SVCs suggests that the degree of complexity of SVCs increases with age. This might be evidence for cognitive and language development of Thai children.

The number of SVCs embedding complex SVCs ranges from two to four SVCs. The complex SVCs consisting of two SVCs are the most found, whereas the complex SVCs consisting of three SVCs are the second found. And the complex SVCs consisting of four SVCs are rarely found in the data.

In the investigation of pattern of SVCs, I found 21 patterns of complex SVCs consisting of two SVCs. However, there are only 6 patterns that occur frequently, whereas the rest have just a few token. The pattern that is the most found consists of Directional SVC combines with Purposive SVCs. Interestingly, most patterns that occur frequently consist of Directional SVCs. This result suggests that the concepts involved movement or direction are always described in complex single events. When I investigated the patterns of complex SVCs consisting three SVCs, I found that there are 14 patterns. The pattern that is the most found consists of Directional SVCs and

Puporsive SVC. This pattern is frequently used to combine with SVCs in modifying class or SVCs in grammatical cline.

6.2 Discussion

This study concerns the phenomenon of verb serialization, which is an area of wide debate. Though there are many studies of this phenomenon, there is no agreement on the definition and types of SVCs. Linguists who studied SVCs applied different criteria in defining SVCs. The differences of criteria affect scope of definition of the constructions, and types of SVCs. If one defines SVCs in a broad sense, there can be seen diversity of types of SVCs.

In my study, I use the term "SVCs" in a broad sense (as I follow Thepkajana; 1986). Consequently, there can be seen many types of SVCs. Some types of SVCs are always regarded as SVCs such as Directional SVCs, whereas some types are not regarded as SVCs e.g. Causative SVCs, Resultative SVCs, and Passive SVCs, in some literatures. Those three types are in turn regarded as some kind of distinct syntactic constructions.

Before the classification of types of SVCs found in the data, I had hypothesized that the SVCs can be classified into eight types. However, the results do not confirm the hypothesis. I found two additional type: Manner SVCs and Sequential SVCs.

In classifying SVCs, I realized that it is quite difficult to identify type of SVCs, especially when I encountered SVCs which involve grammaticalization. Aspectual SVCs, for example, the meaning 'jùu' they can be interpreted more than one sense e.g. locative maker or duration marker. However, in the case of 'jùu', I found that it denotes temporal meaning: duration, rather than locative meaning.

Although identifying types of SVCs seem to be difficult, we are, somehow, able to outline the development patterns of SVCs. The development of SVCs in fact reflects conceptual development and language development of children. As expected, the results of the current study show the complexity of SVCs increase with age. The increase of complexity of SVCs indicates the development of SVCs, which is the consequence of cognitive and language development in the children.

Interestingly, if we consider that meanings express by SVCs, we can see that some of types of SVCs involve spatial domain, whereas others involve temporal domain. The SVCs that involve spatial domain are Directional SVCs. The SVCs that involve temporal domain are Purposive SVCs, Causative SVCs, Sequential SVCs and Resultative SVCs. According to the results of the study, the SVCs which their meanings involve spatial domain develop early. This is because the meaning of the SVCs is more concrete, and noticeable. In addition the actions denoted by verbs in the series happen simultaneously. On the other hand, the SVCs which their meanings involve temporal domain develop later. This is because the concepts express by those SVCs are more abstract. In order to learn the causative concept, for example, the children have to figure out the relation held between two actions, with respects to the causal chain and temporal order of actions (Clark 1998). In addition, they have to learn to introduce more arguments of verbs into the constructions. These tasks,

therefore, exceed the processing capacity of young children (Tomasello 2001). Accordingly, the SVCs whose meanings are related to temporal sequence develop late.

6.3 Recommendations

- 6.3.1 The current study aims to investigate the development of SVCs. Though the results of the current study reveals the developmental patterns of SVCs in Thai children language, we cannot see a clear picture of emergence of SVCs. For this reason, a longitudinal study of the development of SVCs should be conducted. It may provide some evidence for the assumption of the emergence of SVCs.
- 6.3.2 This study concerns many types of SVCs. It does not focus on a specific type of SVCs. So, studies of specific types of SVCs should be conducted.
- 6.3.3 The narrative corpus: "Frog Story" can be used as database for studies of language acquisition in many aspects. That Frog story corpus can provide evidence for the universal of child language development.

References

- Angwattanakul, S. & Sornhiran, P. 1983. Language using ability of Thai children at age of 2-3 years old. Research monographs, Chulalongkorn University.
- Baker, M. 1989. Object sharing and projection in serial verb constructions. *Linguistics Inquiry* 20: 513-53.
- Bates, El. (In press) On The Nature and Nurture of Language. University of California, San Diego
- Behrens, H. 2001. Cognitive-conceptual development and the acquisition of grammatical morphemes: the development of time concepts and verb tense. In Bowerman, M. & Levinson, S. C. (eds.). Language acquisition and conceptual development. Cambridge University Press, 450-474.
- Berman, R. A. 1997a. Preschool knowledge of language: What five year-olds know about language structures and language use. In C. Pontecorvo (ed.), Writing development 61-76.
- Berman, R. A. 2004. The Role of Context in Developing Narrative Abilities. In S. Strömqvist & L. Verhoeven (eds.), Relating events in narrative: Crosslinguistic and cross-contextual perspectives Mahwath, N.J.: Earlbaum, 261-280.
- Berman, R. A. in press. Development of discourse stance in different languages and communicative contexts. Introduction to Journal of Pragmatics (special issue, edited by R.A. Berman).
- Berman, R. A. & Slobin, D. I. 1994. Relating events in narrative. A Cross-linguistic developmental study. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Bisang, W. 1991. Verb serialization, Grammaticalization and attractor positions in Chinese, Hmong, Thai, and Khmer. In H. Seiler_W. Premper (eds.), 509-562.
- Bisang, W. 1995. Verb serialization and converbs difference and similarities. In M. Haspelmath & E. Konig (eds.), *Adverbial Participle, Gerunds* Berlin: Mouton de Gruyter, 137-189.
- Bochner, S., Price, P., & Jones, J. 1998. Child Language Development: Learning to Talk Athenaeum Press, London.
- Bowerman, M. 1983. Reorganizational processes in lexical and syntactic development. In W. Eric & L.R. Gleitman (eds.), Language Acquisition: The state of art Cambridge University Press, 319-345.
- Bowerman. M. 1996. Learning how to structure space for language-A cross-linguistic perspective. In P. Bloom, M. Peterson, L. Nadel & M. Garret (eds.), *Language and Space* Cambridge, Mass: MIT Press, 385-436.
- Bowerman, M. & Choi, S. 2001. Shaping meanings for language: universal and language specific in the acquisition of spatial semantic categories. In Bowerman, M. & Levinson, S. C. (eds.), Language acquisition and conceptual development Cambridge University Press, 475-511.
- Bowerman, M. and Levinson, S. C. 2001 Language acquisition and conceptual Development, Cambridge University Press.
- Braine, M. D. S. 1976a. *Children's first word combinations* Society for Research in Child Development Monographs 41.

- Brown, R. 1973. A first language: The early stages Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Chuwicha, Y. 1993 Clausehood in serial verb construction in Thai. Ph. D. Dissertation, Chulalongkorn University.
- Clark, Eve V. 1998. The Lexicon in Acquisition. Cambridge University Press.
- Clark, H. 1973. Space, time, semantics and the child. In: T. E. Moore (ed.), Cognitive development and the acquisition of language New York: Academic Press, 27-63.
- Clark, M. 1992. Serialization in Mainland Southeast Asia. Pan-Asiatic Linguistics, Proceeding of the Third International Symposium on Language and Linguistics Chulalongkorn University, Bangkok, January 8-10 1992, Vol. I, pp.145-160
- Clark, M. 1977. Ditransitive goal verbs in Vietnamese. Mon-Khmer Studies. VI:1-38
- Chomsky, N. 1959. Review of Skinner's Verbal Behavior. Language 35: 26.58
- Chomsky, N. 1965. Aspect of the Theory of Syntax. Massachusettes: The MIT. Press.
- Crowley, T. 1987. Serial Verbs in Paamese. Studies in Language 11: 35-84.
- Crystal, D. 1976. Developmental Ontology. In W.von Raffler-Engle & Y. Lebrun (eds.), Baby Talk and Infant SpeechAmsterdam: Swets and Zeilinger B.V., 56-65.
- Diesels, H. & Tomasello, M. 2000. The development of relative clauses in spontaneous child speech. *Cognitive Linguistics* 11-1/2. 131-151.
- Diessel, H. & Tomasello M. 2001. The acqisition of finite complement clauses in English: A corpus based analysis. *Cognitive Linguistics* 12-2: pp.97-141.
- Durie, M. 1997 Grammatical structures in verb serialization. In A. Alsina, J. Bresnan, & P. Sells (eds), *Complex Predicates*, Stanford: Standford University Press.
- Filbeck, D. 1975. A grammar of verb serialization in Thai. Studies in Thai Linguistics in Honor of Williams J. Gedney. In Jimmy G. Harris & James R. Chanberlain (eds.), Bangkok: Central Institute of English Language, 112-129.
- Fodor, J. 1983. The modularity of mind. Cambridge, MA: MIT Press.
- Fromkin, V. and Rodman, R. 1978. An Introduction to Language. New York: Holt, Rinehart, and Winston.
- Golinkoff, R. M. et als. 1995. Lexical Principles Can Be Extended to The Acquisition of Verbs. Beyond The Names for Things: Young Children's acquisition of Verbs Tomasello, Michael et als. (eds.), New Jersey, 185-222.
- Gopnik, Alison. 1988. Conceptual and Semantic Development as Theory Change. *Mind and Language* Vol. 3: 197-217.
- Gopnik, Alison and Meltzoff, A. 1997. Words, Thoughts, and Theories. Cambridge, MA: Bradford/MIT Press.
- Gopnik, A. 2001. Theories, language, and culture: Whorf without wincing. In Bowerman, M. & Levinson, S. C. (eds.), Language acquisition and conceptual development. Cambridge University Press.
- Grace, W. G. 1983a. More on the nature of language: the intertranslatability postulate and its consequences. Series 3, No.2 of Grace 1981-3.
- Harabut, C. 1977. A study of the relationship of two verbs in Thai sentences. MA Thesis, Chulalongkorn University.
- Hickmann, M. 1995. Discours organization and the development of reference to person, space, and time. In P. Flethcer & B. MacWhinney (eds.), *The handbook of child language* Oxford: Blackwell, 194-218.

- Huxley, R. & Ingram, El. 1971. Language acquisition: Model and Methods. University of Ediburgh. Academic Press INC.
- Israel, M., Johnson, C., & Brooks. P. J. 2000. From states to events: The acquisition of English participles. Cognitive Linguistics 11-1/2. 103-129.
- Jisa, H., Reilly, J., Verhoeven, L., Baruch, E. & Rosado, E. Passive Voice constructions in written texts: Crosslinguistic and developmental perspectives. *Written Language and Literacy* 5, 163-182.
- Kupersmitt, J. 2004. Form_Function Relations in Spanish Narratives: A Comparative Study of Bilingual and Monolingual Speakers. In S. Strömqvist & L. Verhoeven (eds.) Relating events in narrative: Cross-linguistic and cross-contextual perspectives, Mahwath, N.J.: Earlbaum, 395-434.
- Krajaikiat, N. 2003. Syntactic Development in Story Telling of Thai Children. MA. Thesis, Chulalongkorn University.
- Luksaneeyanawin, S. Some phonetic observation on the speech of Thai children. *Pasa*, 6: 120-125.
- Langer, J. 2001. The mosaic evolution of cognitive and language ontogeny. In Bowerman, M. & Levinson, S. C. (eds.), Language acquisition and conceptual development. Cambridge University Press, 19-44.
- Levinson, S.C. 1998. Studying Spatial Conceptualization across Culturals. In E.Danziger (ed.), Language, Space, and Culture. Special issue of Ethos: Journal of the Society for Psychological Anthropology, 26(1), 7-24.
- Lucy, J. A. and Gaskin, S. 2001. Grammatical categories and the development of classification preferences: a comparative approach. In Bowerman, M. & Levinson, S. C. (eds.). Language acquisition and conceptual development. Cambridge University Press, 257-283.
- Labov, W. 1972. Language in the inner city. Philadephia, PA: University of Pensylvania Press.
- MacWhinney, B. 2000. The CHILDES Project: Tools for Analyzing Talk. Hillsdale, NJ Lawrence Erlbaum.
- Menyuk, Paula. 1971. The Acquisition and Development of Language. MIT. Press.
- Muansuwan, N. 2000 Directional Serial Verb Construction in Thai. In Dan Flickinger & Andreas Kathol (eds.), Proceeding The 7th International HPSG Conference, UC Berkeley 22-23 July 2000
- Muansuwan, N. 2001. Verbal Complexes in Tha.i Ph. D. Dissertation, University of New York at Buffalo.
- Niampia, J. 1978. Development of Language of Children: Number of words and complexity of sentences. MA Thesis. Srinakarinwirotprasanmit University.
- O'Grady, W., Dobrovolsky, M., Aronoff, M. 1989. Contemporary Linguistics: An Introduction. New York, St. Martin's Press.
- Prawley, A. 1984. Encoding events in Kalam and English: Different Logics for Reporting Experience. In R.S. Tomlin (ed.), Coherence and Grounding in Discourse 329-360.
- Peters, A. 1985. The units of language acquisition. Cambridge University Press.
- Peters, A. 1986. *Early syntax*. In P. Fletcher and M. Garman. (eds.), Language Acquisition. 2ed. Cambridge University Press.

- Piaget, J. 1952. *The Origins of Intelligence in Children*. New York: International Universites Press.
- Piaget, J. 1955. *The Language and Thought of the Child* Cleveland. III: University of Chicago Press.
- Ragnarsdöttir, H. & Strömqvist, S. 2004 Time, Space, and Manner in Swedish and Icelandic: Narrative Construction. In Two Closely Related Languages. In S. Strömqvist and L. Verhoeven (eds.), *Relating events in narrative: Cross-linguistic and cross-contextual perspectives* Mahwath, N.J.: Earlbaum, 113-142.
- Reilly, J., Jisa, H., Baruch, E. & Berman, R. A. 2002. Propositional attitudes: Development of Modal expression in three languages at different age. Written Language and Literacy 5, 183-218.
- Senft, G. 2001. What do we really know about serial verbs constructions in Austronesian and Papuan Languages? Paper presented at The Third European Meeting on Oceanic Linguistics, Paris, March 9-10, 2001.
- Sereecharoensatit, T. 1984. *Conjunctive Verbs and Verbs-in Series in Thai*. Ph.D. Dissertation, University of Illinois.
- Slobin. D. 1985. The cross-linguistic study of the language marking capacity. In D. Slobin (ed.), *The cross-linguistic study of language-acquisition* Hillsdale, N.J:Erlbaum, 1157-1256.
- Smiley, P. & Huttenlocher, J. 1995. Conceptual Development and the Child's Early words for Events, Object, and Persons. In M. Tomasello, et als. (eds.) Beyond The Names for Things: Young Children's acquisition of Verbs New Jersey, 21-62.
- Sriphen, Salee. 1982. The Thai Verb Phrase. Ph.D. Dissertation, University of Michigan.
- Skinner, B.F. 1957. Verbal Behavior. New York: Appleton-Century-Croft.
- Strömqvist, S. & Verhoeven, L (eds.), Relating events in narrative: Cross-linguistic and cross-contextual perspectives, Mahwath, N.J.: Earlbaum.
- Strömqvist, S. & Johansson, V., Kriz, S., Ragnarsdóttir, H. & Ravid, D. 2002. Toward a crosslinguistic comparison of lexical quanta in speech and writing. *Written Language and Literacy* 5, 45-68.
- Takahashi, K. 1996. Negation in Thai Basic Serial Verb construction. MA. Thesis, Chulalongkorn University.
- Talmy, L. 2000a. Toward a Cognitive Semantics, Vol. 1 Cambridge, Mass.: MIT Press.
- Talmy, L. 2000b. Toward a Cognitive Semantics, Vol. 2 Cambridge, Mass.: MIT Press.
- Thanavisuth, C. 1997. Phonetic and Pragmatic Characteristics of Infant Directed Speech in Thai: A Longitudinal Study. Ph.D. Dissertation, Chulalongkorn University.
- Thepkanjana, K. 1986. Serial Verb Constructions in Thai. Ph.D. Dissertation, University of Michigan.
- Tolchinsky, L., & Rosado, E. in press. Effect of age modality, and text type on use of middle, passive voice and impersonal constructions for agency alternation in Spanish. *Journal of Pragmatics* (special issue).
- Tomasello, M. 1999. Having intentions, understanding intentions, and understanding communicative intentions. In P. Zelazo, D. Olson, & J. Astington (Eds.), Developing theories of intention. Cambridge University Press.
- Tomasello, M. 2000. First steps towards a usage-based theory of language acquisition. *Cognitive Linguistics*11-1/2. 61-82.

- Tomasello, M. 2000. First steps towards a usage-based theory of language acquisition. Cognitive Linguistics 11-1/2. 61-82.
- Tuaychareon, P. 1993. Developmental Strategies in the Acquisition of Classifiers in Thai. In P. Tuaychareon et al. (ed.), Selected Papers from the International Symposium on Language and Linguistics Chiang Mai: Chiang Mai University Press, 203-221.
- Vygotsky, L. S. 1986. *Thought and language*. (2 ed.). Cambridge, MA, MIT Press. Wilawan, Supriya. 1992. *The so-called serial verb construction*. Paper presented
 - at Pan-Asiatic Linguistics Symposium, Chulalongkorn University
- Wilawan, S. 1994. Are there any coordinate Serial Verb constructions in Thai? Paper from The Fourth Annual Meeting of Southeast Asian Linguistics Society. In Udom Warotamasikkhadit and Thanyarat Panakul. (eds.)
- Whorf, B.L. 1956. Language, Thought, and Reality: Selected writings of Benjamin Lee Whorf (ed. J.B. Caroll). Cambridge, MA: MIT Press.
- Zlatev, J. 1997 Situated Embodiment. Studies in the emergence of spatial meaning. PhD.Thesis, Department of Linguistics, Stockholm University. Stockholm: Gotab
- Zlatev, Jordan and Peerapat Yangklang. 2004a. A third way to travel: The place of thai (and other serial verb languages) in motion event typology. In S. Strömqvist and L. Verhoeven (eds.) Relating events in narrative: Cross-linguistic and cross-contextual perspectives, Mahwath, N.J.: Earlbaum, 159-190.
- Zlatev, Jordan and Yangklang, Peerapat. 2004b. The Acquisition of Motion Event Construction of Thai. In Delsing, Lars-Olof et al (eds.) *Grammar in Focus: Festschrift for Christer Platzack*. Lund University, Vol. 2: 383-394.
- Zlatev, Jordan. 2003. Holistic spatial semantics of Thai. In E. Casad and G. Palmer (eds.) Cognitive Linguistics and Non-Indo-European Languages. Berlin: Mouton de Gruyter.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Appendix A

Serial Verb Constructions in Thai Children's Narratives

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4 Years		%svc:	ก็เลยไปตกที่หัวกวาง
Basic S\	·	%svc:	เด็กขึ้นไปเสร็จ
	al SVCs	%svc:	แล้วหมามันก็วิ่งหนึ
%svc:	แล้วกวางก็ออกมา	%svc:	หมาก็เลยวิ่งหนึ
%svc:	พอนกฮูกออกมา	%svc:	เด็กก็วิ่งไปรอบๆ ก้อนหิน
%svc:	นกสูกออกมา	%svc:	แล้วพอกวางวิ่งไปข้างหน้าตรงที่จะเลย
%svc:	แล้วนึ้งก็ออกมา	%svc:	พี่ฮูกบินไปแล้ว
%svc:	แล้วกบก็เลยออกมาจากแก้วโหล	%svc:	ผึ้งบินมาทั้งรัง
%svc:	หนูจะออกมาจากดิน	%svc:	แมลงวันบินเข้าป่ว
%svc:	แล้วกบาะออกมาจากใหล	%svc:	วิ่งหนีก่อน
%svc:	หนูออกมาในรู	%svc:	กบเลยหนีไป
%svc:	ผึ้งก็ออกมาในรัง	%svc:	นกฮูกลอยไปด้วย
%svc:	ข้ามโพรงไม้มา	%svc:	ผึ้งกำลังไล่ตามหมา
%svc:	พวกผึ้งออกมาเต็มเลย	%svc:	หมากระโดดลงไป
%svc:	พวกผึ้งก็ออกมาเป็นฝูง	%svc:	หมาก็ปืนขึ้นไปบนรังผึ้ง
%svc:	ผึ้งออกมาเป็นฝูง	%svc:	ก็ปืนขึ้นไปขอนไม้เลย
%svc:	หมากำลังเข้าไปในนี้	%svc:	เด็กก็ปืนขึ้นไปบนต้นไม้
%svc:	และก็ขึ้นมา	%svc:	เด็กก็ปีนขึ้นไปบนก้อนหิน
%svc:	มันก็ขึ้นมา	%svc:	หมาก็กระโดดออกไป
%svc:	ตัวตุ่นก็เลยขึ้นมา	%svc:	ผึ้งก็บินออกมา
%svc:	แล้วก็ขึ้นไป	%svc:	แล้วก็กลิ้งกลับบ้านไปเลย
%svc:	และลงมา	%svc:	นึ้งบินลอยไป
%svc:	หมาลงไป	%svc:	กบก็ใผล่ออกมา
%svc:	เด็กก็ล้มไป	%svc:	และเด็กก็ใผล่ออกมาจากน้ำ
%svc:	แล้วก็คนขึ้นมาจากน้ำ	%svc:	กบก็ใผล่ออกมาจากรัง
%svc:	และขึ้นมาตรงไม้	%svc:	กบก็ใผล่ขึ้นมาจากขวดใหล
%svc:	แล้วก็ขึ้นไปบนต้นไม้	%svc:	หมากีวิ่งไปมา
%svc:	เด็กเค้าก็ขึ้นฝั่งน้ำไป	%svc:	แล้วก็ตกลงมา
%svc:	ทีนี้เด็กดื้อก็ลงไปในน้ำ	%svc:	คนก็เลยตกลงมาด้วย
%svc:	ลงไปข้างล่าง	%svc:	แล้วคนนี้ก็ตกลงไป
%svc:	หมาก็ลงไปจากหน้าต่างๆ	%svc:	ขันนี้ก็ตกลงไป
%svc:	เด็กก็ลงไปจากหน้าต่าง	%svc:	แล้วหมาก็เลยตกลงไป
%svc:	เด็กก็ลงไปข้างล่างกับหมา	%svc:	ต้นไม้ก็หล่นลงมา
%svc:	แล้วตกลงน้ำ	%svc:	ตกลงไปในลำธาร
%svc:	ตกไปในคลองน้ำ	%svc:	หมาก็เลยตกลงไปจากหน้าต่าง
%svc:	หมาก็เลยตกไปหน้าบ้าน	%svc:	แล้วเด็กคนนั้นก็ตกลงไปพร้อมหมาเลย
%svc:	ตกไปใกล้จะถึงน้ำแล้ว	%svc:	หมาหล่นลงไปในน้ำดังตูม
%svc:	ตกไปบนน้ำซะเลย	%svc:	นกฮูกบินไปบินมา
%svc:	แล้วเด็กคนนั้นก็ตกน้ำไปเลย	,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	4

%ธงc: เด็กก็เอาลูกกนโป %ธvc: เด็กก็เอาลูกกนโป %ธvc: เด็กก็เอาลูกกนโป %ธvc: เด็กก็เอาลูกกนโหมัน %ธvc: แล้วเก็บกับกับกับกับกับกับ %ธvc: โดกก็ได้เอาเกมโหมั %ธvc: แล้วเก็บกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับ			
%รงะ: แล้วตัวนี้ก็รับบามา %รงะ: โครทีได้เอากานโหนทูตี %รงะ: เอลลุกกบล้านั้นมานมไม้ Causatve SVCs %รงะ: แล้วตัวก็เอาถูกกบไปตัวหนึ่ง %รงะ: เค้าให้หมาหยุต %รงะ: แล้วตัวก็เอาถูกกบไปตัวหนึ่ง %รงะ: การที่ให้ขมาหยุต %รงะ: เพื่อกับกับกาบมาได้ %รงะ: การที่ให้ขมาหยุต %รงะ: เต็บกับกับกาบมาให้ %รงะ: เต็บกับกับลังเมื่อมีเกิดเป็น %รงะ: เต็บกับกับกับกับกับ %รงะ: เต็บกับสัมที่เคล่งไปตรงก็องเป็น %รงะ: เต็บหมาก็เลยหยืบแก้วออกมา %รงะ: เด้บหมาก็เลยหลับไปตรงก็องเป็นตรงก็องเป็นตัว %รงะ: เดียวหมาก็เลยหลับไปเก็บกับ %รงะ: แล้วหมาสนายนสนั %รงะ: เด้บหมาก็เลยหลาไปเก็บส้น %รงะ: แล้วที่กับกับกับไม่เลอ %รงะ: เด้ากับกับสัมที่ส่วนรอบรังสัมตกลงมา %รงะ: แล้วที่กับกาบไม่เลอ %รงะ: เด้าก็เลยเลารวงเล็มสามากับลังสัมกลงมา %รงะ: แล้วที่กากบโม่เลอ %รงะ: เด้ากับสัมที่สามากับลังสัมกลงมา %รงะ: แล้วที่กากบโม่เลอ %รงะ: เด้ากับสัมที่สามากับสัมที่สามากับสัมที่สามากับสัมที่สามากับสัมที่สามากับสัมที่สามากับสัมที่สามากับสัมที่สามา	%svc:	กวางวิ่งแจ้นหายไปเลย	%svc: ช่วยกันหา
พระงะ: เล่าผู้กับเลาลูกกบไปด้วยนึง Causative SVCs พระงะ: แล้วผู้กับเลาลูกกบไปด้วยนึง %ระงะ: เค้าให้หมาหมุด %ระงะ: และสูกกบลาไปด้วยนึง %ระงะ: กวรงก็ปล่อยเด็กคือไป %ระงะ: พยเค้าเอากบมาได้ %ระงะ: กวรงก็กลังไปด้วยเด็กคือไป %ระงะ: เด็บทับได้เกาหน้าเล่าไป %ระงะ: เล็กที่สังเกินไปด้วยเก็บ %ระงะ: เด้บทับก็เลยหยิบแก้วออกมา %ระงะ: เด้าที่เลยหยิบเก้วออกมา %ระงะ: เด้บหมาก็เลยหยิบแก้วออกมา %ระงะ: เด้าหักสังไปตระงก็องนับ %ระงะ: เดียวหมาก็เลยหยิบแก้วออกมา %ระงะ: แล้วหมาสามาสะงายทับไปแก้วา %ระงะ: เดียวหมาก็เลยเลมไปกับกับ %ระงะ: แล้วหักกบไม่เลอ %ระงะ: เด้าหักสามากัลจะเอารังเงิงตกลงมา %ระงะ: แล้วก็กรับกบไม่เลอ %ระงะ: เด้าก็เลยเลาการางอิดตัวหนึ่งตกลงมา %ระงะ: แล้วก็กราบไม่เลอ %ระงะ: เด้าก็นากาบไม่เลอ %ระงะ: แล้วก็กราบไม่เลอ %ระงะ: เด็กที่ปกิบกันบ้น %ระงะ: เด็กที่ที่ทาบไม่เลอ %ระงะ: เด็กที่ปกิบกันบ้า %ระงะ: เด็กที่หาบบกำลังอยู่ %ร	%svc:	เด็กก็เขาลูกกบไป	%svc: เค้าก็เลยเอามือบังแบบนี้
%ธงc: แล้วผ้าก็เอาอุกกบไปตัวหนึ่ง %ธงc: เคาะลูกกบอาไปตัวหนึ่ง %ธงc: กวางก็ปล่อยเด็กตื้อไป %ธงc: พอเค้าเอากบมาได้ %ธงc: กวางก็กำลังปล่อยเด็กตื้อไป %ธงc: เคียวกบก็เอาขาเร้าก่อน %ธงc: เต็บรกบก็เอาขาเร้าก่อน %ธงc: เคียวกบก็เอาขาเร้าก่อน %ธงc: เต็กเด็กคนผู้นะข้าไป %ธงc: เส้าก็และเพียบแก้วออกมา %ธงc: เด็กหันที่แต่นี้ได้แล้งได้แล้ง %ธงc: เส้าหมาก็เลยเหียบหัวเข้าไปในแก้ว %ธงc: แล้วพลกัดนะเหลับ %ธงc: เดี๋ยวหมาก็เลาไอ้เล็ก %ธงc: แล้วพลกัดนะเหลับ %ธงc: เด๋ยวหมาก็เลาไอ้นี้แก้ %ธงc: แล้วหักกับแลงไป %ธงc: เด๋ยวหมาก็เล้นตักได้แล้ว %ธงc: แล้วหักกับแม่และ %ธงc: เด๋ยวทักกังจะเลารังนี้มศกลงมา %ธงc: แล้วที่หากบไม่เจอ %ธงc: เด๋อากับก็ด้วยเห็นไป %ธงc: แล้วที่หากบไม่เจอ %ธงc: เด๋อากับก็ทายไป %ธงc: เด๋อากับกับแป้ %ธงc: เด๋อากับกับแป้ %ธงc: เด๋อากับกับล้าขอบดูกกับและ %ธงc: เด็กที่มมา %ธงc: เด็กที่สามา	%svc:	แล้วตัวนี้ก็จับกบมา	%svc: ใครก็ได้เอากบให้หนูที่
%รงเ: และลูกกแขาไปตัวหนึ่ง %รงเ: กวางก็กำลังปล่อยตักตั้งไป %รงเ: พยท้าเอากบมาให้ %รงเ: กวางก็กำลังปล่อยตักตั้งไป %รงเ: เดี๋ยวกบกีเอาขาเร็าก่อน %รงเ: เด็กก็ลังมั่วไป %รงเ: เดี๋ยวกบกีเอาขาเร็าก่อน %รงเ: เด็กก็ลังมั่วไป %รงเ: เดี๋ยวหมาก็เอาหัวเข้าไปในเก้ว %รงเ: แล้วพลเด็กเลงไปเดงเก็บ %รงเ: เดี๋ยวหมาก็เอาหัวเข้าไปในเก้ว %รงเ: แล้วพมาแล้ว %รงเ: เดี๋ยวหมาก็เอาเข้าไปในบ้าน %รงเ: แล้วพลเด็กเลน %รงเ: เดี๋ยวหมาก็เอาเข้าไปในบ้าน %รงเ: เด้าหันกาบไม่เจอ %รงเ: เดี๋ยวหมาก็เอเข้าไปในบ้าน %รงเ: เล้วหักกับไม่เจอ %รงเ: เด้ารับมากับเด็กเก็บเลงไป %รงเ: เล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %รงเ: เล้วเด็กที่สังเก็นทาบไม่เจอ แล้วเด็กที่หากบล้าเลงอย %รงเ: เล้าก็บกับล้อเห็นไป %รงเ: แล้วเด็กที่หากบล้อเห็นไป %รงเ: เด็กก็สนา %รงเ: เด้าสามาบละออท้างนอก %รงเ: เด็กก็นมา %รงเ: เด็กรับมาบละออท้างนอก %รงเ: เด็กเล็นเลน %รงเ: <td>%svc:</td> <td>เอาลูกกบตัวนั้นมาบนไม้</td> <td>Causative SVCs</td>	%svc:	เอาลูกกบตัวนั้นมาบนไม้	Causative SVCs
%svc: พอเค้าเอากบมาได้ %svc: กวางกำกังปล่อยเด็กตั้งไป %svc: เด็บภายในอาขาเร็าก่อน %svc: เด็กก็สัมตัวไป %svc: เด็บภายในอาขาเร็าก่อน %svc: เด็กก็สัมตัวไป %svc: เด้าก็และเยียบแก้วออกมา %svc: เด้าก็และเยียง %svc: เด้ยวหมาเข้าไป Resultative SVCs %svc: เดียวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: เด้าพอเด็กและนดับ %svc: เดียวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: เด้าหายในเลือ %svc: เดียวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: เด้าหายในเลือ %svc: เด้ยวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: เด้าหายในเลือ %svc: เด้ยวหมาถึงอาเด็กในส่งไป %svc: แล้วเด็กก็หายปม่เจอ %svc: แล้วมาก็จะจะกรังนึ่งตกลงไป %svc: แล้วเด็กก็หายปม่เจอ %svc: เด้กก็ปาก้อนนิปป %svc: แล้วเด็กก็หายปม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนนิปป %svc: แล้วเด็กก็หายปม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนนิปป %svc: เด้กรายเลืองกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กกับบ้านามาเล็กก	%svc:	แล้วเค้าก็เอาลูกกบไปตัวหนึ่ง	%svc: เค้าให้หมาหยุด
%svc: ก็จับตัวไปตัวหนึ่ง %svc: ผลักเด็กลนนุ้นข้าไป %svc: เด้าก็เลยหยิบบทั่วออกมา %svc: เด็กก็ล้มตัวไป %svc: เรื่อวกบก็เอาขาเข้าก่อน %svc: เด็กก็ล้มตัวไป %svc: เรื่อวหมาเข้าไป Resultative SVCs %svc: เรื่อวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: แล้วพอเด็กนอนหลับ %svc: เดี๋ยวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: กับหมานอนหลับ %svc: เดี๋ยวหมาเข้าไปในบ้าน %svc: กับหมานอนหลับ %svc: เดี๋ยวหมาเข้าได้แล้ว %svc: หนัหากปม่เจอ %svc: เดี๋ยวหมาก็จะเข้ารังนี้งดกลงมา %svc: แล้วเด็กหากปม่เจอ %svc: แล้วมาก็จะเอารังนี้งดกลงมา %svc: แล้วเด็กหากปม่เจอ %svc: เด็กก็ปไป %svc: แล้วเด็กหากปม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหีนไป %svc: แล้วเด็กหากปม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหีนไป %svc: เด็กหากบม่เจอ %svc: เด็กที่เป็นม %svc: เด็กสามาบานจองตัวเป็นของตัวเบอ %svc: เด็กตีนมา %svc: เด็กตับมากับเด็นขอบดูดับไป	%svc:	และลูกกบเอาไปตัวหนึ่ง	%svc: กวางก็ปล่อยเด็กดื้อไป
%svc: เด็กก็ล้มตัวไปไ %svc: เค้าก็เลยหยิบแก้วออกมา %svc: กวางก็ทุ่งเด็กลงไปพวกับ %svc: เรียวหมาก็เอาหัวเข้าไปในเก้ว %svc: แล้วพอเด็กนอนหลับ %svc: เยื่อวหมาก็เอาหัวเข้าไปในเก้ว %svc: แล้วพอเด็กนอนหลับ %svc: เยื่อวหมาก็เอาได้นี้เล็กได้แล้ว %svc: กับหมานอนหลับ %svc: เคี้ยวหมาก็เอาได้เป็นตัวไป %svc: หมาก็เลยเอกกรางอีกดัวหนึ่งตกลงมา %svc: แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: แล้วมากำลังจะเอารังนี้งตกลงมา %svc: แล้วก็ทากปไม่เจอ %svc: เก็กไปก็ละเอารังนี้งตกลงมา %svc: แล้วก็ทากปไม่เจอ %svc: เด็กกัปาก็จะเห็นไป %svc: แล้วก็ทากปไม่เจอ %svc: เด็กกัปาก้อนนินไป %svc: แล้วก็ทากปไม่เจอ %svc: เด็กกัปาก้อนนินไป %svc: แล้วก็ทากปไม่เจอ %svc: เด็กกัปกับมา %svc: เด็กตัวของมาบาบ %svc: เด็กที่เม่มา %svc: เห็นกับเล็กเล้าของมาบาก %svc: เด็กที่เล็นมา %svc: เล็กก็เล็นมา %svc: %svc: เด็กที่เล็นหับ	%svc:	พอเค้าเอากบมาได้	%svc: กวางก็กำลังปล่อยเด็กดื้อไป
***Sevo: เค้าก็เลยหยิบเก็วออกมา %svo: กวางก็ทุ่งเด็กลงไปเพรงก้อนหัน %svo: ะไสกบเข้าไป Resultative SVCs %svo: เดี๋ยวหมาก็เอาหัวเข้าไปในเก้า %svo: แล้วพอเด็กเลยนลงไป %svo: เดี๋ยวหมาก็เอาหัวเข้าได้แล้ว %svo: สนักหากปไม่เจอ %svo: การที่เลยเอากวางอีกดัวหนึ่งตกลงมา %svo: แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: แล้วมากำลังจะเอารังนิ้งตกลงมา %svo: แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: เล้วมากำลังจะเอารังนิ้งตกลงมา %svo: แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: เล้าก็หากปไม่เจอ แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: เล้าก็หากปไม่เจอ แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: เด็กปีเก็บกับกับไปไป %svo: แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: เด็กปีเก็บกับกับไป %svo: แล้วก็หากปไม่เจอ %svo: เด็กปีเก็บกับกับเป็น %svo: เด็กชายของข้างบอก %svo: เด็กปีเก็บกับกับเก็บไป %svo: เด็กขายของข้างบอก %svo: เด็กที่เล้นมา %svo: เล้าเก็จะกับลังเก็บอกบอกงาน %svo: เด็กที่เล้นมาทร้อมหมา %svo: เล้าเก็จะกับเล้นเรียงกับเล้นมี <td>%svc:</td> <td>ก็จับตัวไปตัวหนึ่ง</td> <td>%svc: ผลักเด็กคนนู้นเข้าไป</td>	%svc:	ก็จับตัวไปตัวหนึ่ง	%svc: ผลักเด็กคนนู้นเข้าไป
%svc: เรียวหมาก็เอาหัวเข้าไปในเก้ว Resultative SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็เอาหัวเข้าไปในก้าน %svc: เล้วพอเด็กนอนหลับ %svc: เดี๋ยวหมาก็เอาไอ้นี้ตกได้แล้ว %svc: หนักราบไม่เจอ %svc: เดี๋ยวหมาก็เอาเด็กโยนลงไป %svc: หากบไม่เจอ %svc: แล้วเด็กโยากางอีกด้วนนึ่งตกลงมา %svc: แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: แล้วเด็กรับสาดสงไป %svc: แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: เล้าเด็กหากบไม่เจอ แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนนิป %svc: แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนนิป Mental State SVCs %svc: เด็กก็ปาก้อนนิป %svc: แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนนิป %svc: แล้วเด็กที่หากบไม่เจอ %svc: เด็กตีนนา %svc: แล้วหากับผลิกกัขอบดูนิดับกับ %svc: เด็กที่สนมา %svc: เด็กที่สนอบดูดันไน้ %svc: เด็กที่สนมา %svc: แล้วเก็กะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กที่สนมา %svc: แล้วเก็สะโกนร้องบอกว่า %s	%svc:	เดี๋ยวกบก็เอาขาเข้าก่อน	%svc: เด็กก็ล้มตัวไป
%svc: เดือวหมาก็เอาหัวเข้าไปในก้าน %svc: แล้วพอเด็กนอนหลับ %svc: เรื่อวหมาก็เอาไอ้น็ตกได้แล้ว %svc: กับหมานอนหลับ %svc: เก๋ยวหมาก็เอาไอ้น็ตกได้แล้ว %svc: คนก็หากบไม่เจอ %svc: กวางก็เอาเด็กโยนลงไป %svc: แล้วเล็กก็หากบไม่เจอ %svc: แล้วมากำลังจะเอารังนี้งตกลงมา %svc: แล้วก็กากบไม่เจอ %svc: แล้วมากำลังจะเอารังนี้งตกลงไป %svc: แล้วก็หากบไม่เจอ %svc: เก๋กก็ปาก้อนนินไป %svc: แล้วก็หากบไม่เจอ %svc: เด้าก็ปาก้อนนินไป %svc: แล้วก็หากบไม่เจอ %svc: เด้กกับกับก็หายไป %svc: เด็กกับกากของเล้าและ %svc: เด็กกับกับกับกอปป %svc: เด็กรบบกับกายไป %svc: เด็กที่เม่น %svc: เด็กที่เล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้า %svc: เด็กที่เม่น %svc: เล้าเล็กเล้าเล้าเล้าเล้าเล้า %svc: เด็กที่เม่มา %svc: เล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้า	%svc:	เค้าก็เลยหยิบแก้วจอกมา	%svc: กวางก็ทุ่งเด็กลงไปตรงก้อนหิน
พระบะ เอกิจับหมาเข้าไปในบ้าน %svc: กับหมานอนหลับ %svc: เดียวหมาก็เอาได้นิดกได้แล้ว %svc: คนก็หากบไม่เจอ %svc: กวางก็เอยเอากวางอีกด้วนนี่งตกลงมา %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: แล้วมกำลังจะเอารังนี้งตกลงมา %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: เล้วมกำลังจะเอารังนี้งตกลงไป %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: เอากบที่นไป %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: เด็กสายขอมจะออกข้างนอก %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: เด็กสายขอมจะออกข้างนอก %svc: เด็กก็หมา %svc: เด็กสายขอมจับกบ %svc: เด็กก็สมา %svc: เล็กก็สออกมองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กก็ตีนข้ามา %svc: เด็กก็ตะโกนร้อมขอมอกว่า %svc: เด็กก็ตันขึ้นมา %svc: เด็กก็ตะโกนร้อมอกว่า %svc: แล้วเด็กก็ล้มขอกมาจากตันไม้ %svc: เด็กก็ตะโกนร้อนไม้ %svc: แล้วเด็กตะโกนร้อมหมา <td< td=""><td>%svc:</td><td>จะใส่กบเข้าไป</td><td>Resultative SVCs</td></td<>	%svc:	จะใส่กบเข้าไป	Resultative SVCs
พระงะ: เดี๋ยวหมาก็เอาไอ้นี้ตกได้แล้ว %svc: คนก็หากบไม่เจอ %svc: กวางก็เอเติกโยนลงไป %svc: หากบไม่เจอ %svc: เกวางก็เอเติกโยนลงไป %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: แล้วมากำลังจะเอารังนี้งตกลงไป %svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ %svc: เข้ากบ็นไป %svc: แล้วเด็กก็หากปไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: แล้วเด็กก็หากปไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป Mental State SVCs %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: เด็กสายของจับกับ %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: เด็กสายของจับกับ %svc: เด็กสายของจับกับกับ %svc: เด็กสายของจับกับ %svc: เด็กสี่นมา %svc: เด็กสี่หมา %svc: เด็กที่สี่มา %svc: เด็กก็สะอาหลังอยู่ %svc: เด็กที่สั่นข้ามา %svc: เด็กก็ตะเก็นร้องบอกำ %svc: แล้วเด็กก็สั่นข้ามา %svc: เด็กก็ตะเก็นร้อนกับข้าไม้ %svc: แล้วเด็กก็สะเก็นร้อยกับเรียกกับเรียกกับเรียกกับ ผล้วเด็กตะเก็นร้อเก็นไม้	%svc:	เตี๋ยวหมาก็เอาหัวเข้าไปในแก้ว	%svc: แล้วพอเด็กนอนหลับ
%รงC: การที่เอาผักโยบลงไป %รงC: หากปม่เจอ %svC: การที่เลยเอาการงอีกตัวหนึ่งตกลงมา %svC: แล้วเด็กก็หากปม่เจอ %svC: แล้วมากำลังจะเอารังนี้งตกลงมา %svC: แล้วก็หากปม่เจอ %svC: หมาก็จะเอารังนี้งตกลงไป %svC: แล้วก็หากปม่เจอ %svC: เอ็กก็ปาก้อนหิปป %svC: แล้วก็หากปม่เจอ %svC: เด็กก็ปาก้อนหิปป Mental State SVCs %svC: เด็กกับกังนนไป Mental State SVCs %svC: เด็กกับกังนนไป Mental State SVCs %svC: เด็กกับกังหายไป %svC: เด็กขายของบรับกบ %svC: เด็กขายของบรับกบ %svC: เด็กที่นม %svC: แล้วหมากับเด็กก็ของดู %svC: เด็กที่สมา %svC: เห็นกบกำลังอยู่ %svC: เด็กที่เม่า %svC: แล้วกับลังแล้วแล้วแล้วแล้วแอบดูดันไม้ %svC: แล้วเด็กตีเม้าของมาจากรับไม้ %svC: แล้วเก็กตะโกนเรียกกบ %svC: แล้วเก็กตะโกนเรียกกบ %svC: แล้วเก็กตะโกนเรียกกบ %svC: แล้วเก็กตะโกนเรียกเม่า %svC:	%svc:	เธอก็จับหมาเข้าไปในบ้าน	%svc: กับหมานอนหลับ
%svc: การที่เลยเอากวรงอีกตัวหนึ่งตกลงมา %svc: แล้วเด็กก็หากปไม่เจอ %svc: แล้วมากำลังจะเอารังนึ้งตกลงมา %svc: แล้วก็หากปไม่เจอ %svc: หมาก็จะเอารังนี้งตกลงไป %svc: แล้วก็หากปไม่เจอ %svc: เอกบคืนไป %svc: แล้วก็หากปไม่เจอ %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป Mental State SVCs %svc: เด็กกับกับเลียไป %svc: เด็กขายของข้างบอก %svc: กบก็หายไป %svc: เด็กขายของข้างบอก %svc: กับกับเลียไปใหม %svc: แล้วก็เจอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดื้นมา %svc: เล็กก็ผลอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดี้นมา %svc: เห็มกับกำลังอยู่ %svc: เด็กดี้นมา %svc: เล้าก็เจอกบลังเก็นอบดูตันไม่ %svc: เด้าดีที่เมื่นมา %svc: เล้าก็ตะเก็นร้องบอกว่า %svc: แล้วเก็กก็สัมออกมาจากต้นไม่ %svc: แล้วเก็าตะเก็นเรียกเป็นเรียกกบ %svc: แล้วเก็กก็ไปดังเขากวง %svc: เล้าเก็นคะเก็นเรียกเก็นเรียกเก็นเรียกเก็น %svc: เด้กก็เมียดูกัน %svc:	%svc:	เดี๋ยวหมาก็เอาไอ้นี้ตกได้แล้ว	%svc: คนก็หากบไม่เจอ
%svc: แล้วมากำลังจะเอารังผึ้งตกลงมา %svc: แล้วก็หากบไม่เจอ %svc: หมาก็จะเอารังผึ้งตกลงไป %svc: แล้วก็หากบไม่เจอ %svc: เจ้าก็ปาก้อนหินไป Mental State SVCs %svc: เด็กก็ปาก้อนหินไป %svc: หมาตยายามจะออกข้างนอก %svc: เดียวกบก็หายไป %svc: เด็กขายขอบจับกบ %svc: กบหายไปใหน %svc: แล้วสมากับดักก็ขอบดู %svc: เด็กดี่นมา %svc: แล้วก็เจอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดี่นมา %svc: เล้าก็เจอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดี่นมา %svc: เล้าก็เจอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดี่นมา %svc: เล้ากันก็แอบดู %svc: แล้วเด็กตี่นี้มา %svc: แล้วกันก็แอบดู %svc: แล้วเด็กตี่นี้มา %svc: แล้วเก็ตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วเด็กก็ตะเก็นเรียกกบ %svc: แล้วเด็กตักตะเก็นเรียกกบ %svc: แล้วเก็บสังเลกาวง %svc: เด้กก็น่มเรียกกบ %svc:	%svc:	กวางก็เอาเด็กโยนลงไป	%svc: หากบไม่เจอ
%รงC: เพิ่มกำกัจะเขารังผึ้งตกลงไป %รงC: แล้วกัทราบไม่เจอ %svC: เจากบคืนไป %svC: แล้วกัทราบไม่เจอ %svC: เด็กก็ปาก้อนหินไป Mental State SVCs %svC: เดี๋ยวกบกัหายไป %svC: เด็กชายขอบจับกบ %svC: กบกัหายไป %svC: เด็กชายขอบจับกบ %svC: กบหายไปใหน %svC: แล้วก็เจอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svC: เด็กดื่นมา %svC: เล้าก็เจอกบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svC: เด็กดื่นมา %svC: เห็นกบกำลังอยู่ %svC: เด็กดี่นั่นมา %svC: เล้ากับลับแอบดูตันไม่ %svC: แล้วเด็กตี่นั้นมา %svC: แล้วกัดะโกนร้องบอกว่า %svC: แล้วเด็กตี่นั้นมา %svC: แล้วเก็ตะโกนร้องบอกว่า %svC: แล้วเด็กก็สะบอกมาจากตันไม่ %svC: แล้วเค้าตะโทนเรียกกบ %svC: แล้วเก็บล้าเก็บเรียกเก็บเรียกกบ %svC: เล้าเก็บเรียกกบ %svC: เล้าก็ไปสูงหมา %svC: เล้าเก็บเรียกเก็บเรียกเก็บเรียกกบ %svC: เด็กกันไปแอบดรหมากไปสูงนี้ %svC: เด็กผู้หนังเก็บเก็บเก็บเก็บ เก็บ	%svc:	กวางก็เลยเอากวางอีกตัวหนึ่งตกลงมา	%svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ
%svc: หมกถึงะเอารังนี้งตกลงไป %svc: แล้วก็หากบไม่เจอ %svc: เอกกบคืนไป Mental State SVCs %svc: เด็ยวกบก็หายไป %svc: หมกพยายามจะออกข้างนอก %svc: กบก็หายไป %svc: เด็กขายขอบจับกบ %svc: กบกัหายไป %svc: เด็กขายขอบจับกบ %svc: กับหายไปใหน %svc: เด้กขายขอบจับกบ %svc: ทึกที่นมา %svc: เด้กก็เจาบลองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กที่นมา %svc: เห็นกบกำลังอยู่ %svc: เด็กที่นี้นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: เด้กที่นะโกมา %svc: เด้ากก็สะโกนร้องบอกว่า %svc: เด้าก็สมลงมา %svc: เด้าก็สะโกนร้องบอกว่า %svc: เด้าก็สมลงมา %svc: เด้าก็จะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: เด้าก็จะโกนเรียกกบ %svc: เด้าก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด้กนั่งเส็นหมา %svc: เด้กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งผูหมา %svc: เด็กนั่งเส็นหมา %svc: เด็กนั่งเส็นหมา %svc: เด้กนั่งเส็นหมา %svc:	%svc:	แล้วมากำลังจะเอารังนึ้งตกลงมา	%svc: แล้วก็หากบไม่เจอ
%รงc: เด็กก็ปาก้อนหินไป Mental State SVCs %svc: เดี๋ยวกบก็หายไป %svc: หมาพยายามจะออกข้างนอก %svc: กบก็หายไป %svc: เด็กชายขอบจับกบ %svc: กบหายไปใหน %svc: แล้วก็เจอกบสองตัวอยู่ด้วยกับ %svc: เด็กที่นมา %svc: เห็มกบกำลังอยู่ %svc: เด็กที่เข็นมา %svc: เห็มกบกำลังอยู่ %svc: เด็กที่เข็นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: เด็กที่เข็นมา %svc: แล้วเด็กเล็บอดู %svc: แล้วเด็กดี่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วเด็กแร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สมออกมาจากดันไม้ %svc: แล้วเด็กตะเกินเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเด็กตะเกินเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กนั่งดูหมา Aspectual SVCs %svc: เด็กนั่งดูหมา Aspectual SVCs %svc: เดียวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เด็กนั่งผู้หญิงและขอยู่ในน้ำ %svc: เดียวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เด็กผู้หญิงและขอยู่บนเด็ยง	%svc:		%svc: แล้วเด็กก็หากบไม่เจอ
%รงc: เดี๋ยวกบก็หายไป %รงc: หมาพยายามจะจอกข้างนอก %svc: กบก็หายไป %svc: เด็กชายขอบจับกบ %svc: กบหายไปใหน %svc: แล้วหมากับเด็กก็ขอบดู %svc: เด็กที่ %svc: แล้วกับสองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดื่นมา %svc: เห็นกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดี่นมา %svc: เก็กดี่นที่ %svc: เด็กดี่นขึ้นมา %svc: แล้วเด็กดี่นที่ %svc: แล้วเด็กดี่นขึ้นมา %svc: แล้วกัดสะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สมออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งผูหมา %svc: เด็กนั่งผูหมา Aspectual SVCs %svc: เดียวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เห็ดอันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดียวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เด็กผู้หนูงเล้าแล้ว %svc: เด็ยวเด็กเล้าไปนี้เล้า (รvc: เด็กผู้	%svc:	เอากบคืนไป	%svc: แล้วก็หากบไม่เจอ
%รงc: เดี๋ยวกบก็หายไป %รงc: หมักพยายามจะจอกข้างนอก %svc: กบก็หายไป %svc: เด็กชายขอบจับกบ %svc: กบหายไปใหน %svc: แล้วหมากับเด็กก็ชอบดู %svc: เด็กดี่นมา %svc: เห็มกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดี่นมา %svc: เห็มกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดี่นขึ้นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: แล้วเด็กดี่นขึ้นมา %svc: แล้วกบลังก็แอบดูตันไม้ %svc: แล้วเด็กดี่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วเด็กดีสะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สมออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งผูหมา %svc: เด็กนั่งผูหมา Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเล้าไปปีนดันไม้ %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง %svc: เด็ยวเด็กเล้าไปปีนดันไม้	%svc:	เด็กก็ปาก้อนหินไป	Mental State SVCs
%svc: กบก็หายไป %svc: เด็กชายขอบจับกบ %svc: กบหายไปใหน %svc: แล้วหมากับเด็กก็ขอบดู %svc: เด็มมา %svc: เห็มกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดื่นมา %svc: เห็มกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดื่นขึ้นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: เด็กดื่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วเด็กดีนขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วเด็กดีนขึ้นมาพร้อมหมา %svc: เด็กก็ตะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สมออกมาจากต้นไม้ %svc: เด็กก็ตะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สมออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: เด็บว่าดีกไปอูที่นี่ %svc: เด็กรับงัดมีนั้นขอปูในน้ำ %svc: เดียวเด็กเค้าไปปีนดันไม้ %svc: เด็กผู้หญิงแอนอยู่ในหลัง %svc: เด็นผู้หญิงแอนอยู่ในนดัง %svc: เด็กผู้หญิงแอนอยู่ในนดัง %svc: เด็กผู้หนับแอนอนจับนัดเล้า	%svc:		%svc: หมาพยายามจะออกข้างนอก
%svc: เด็นมา %svc: แล้วก็เจอกบสองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กดื่นมา %svc: เห็นกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดื่นมา %svc: เกบมันก็แอบดู %svc: เด็กดื่นขึ้นมา %svc: แล้วเด็กดีนขึ้นมา %svc: แล้วเด็กดีนขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วเก็กแอบดูต้นไม้ %svc: หกล้มลงมา %svc: แล้วเด็กก็สะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สัมออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: เด็กก็กันงดูหมา Aspectual SVCs %svc: เดียวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: หลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดียวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: เด็กสู้หญิงนอนอยู่บนเตียง %svc: เด็กสู้หญิงนอนอยู่บนเตียง	%svc:		%svc: เด็กชายชอบจับกบ
%svc: เด็วก็ส่นมา %svc: เด้วก็สอกบสองตัวอยู่ด้วยกัน %svc: เด็กก็ตื่นมา Manner SVCs %svc: เด็กที่นี้ขึ้นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: แล้วเด็กตีนขึ้นมา %svc: แล้วกบมันก็แอบดูตันไม้ %svc: แล้วเด็กก็สะโกนเรียกกับ %svc: เด็กก็ตะโกนเรียกกับ %svc: แล้วเด็กก็ส่มออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกับ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: นกอูกก็ไปแอบตรงกวาง Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: เข็าผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง	%svc:	กบหายไปใหน	%svc: แล้วหมากับเด็กกัชอบดู
%svc: เด็กดี่นมา %svc: เห็นกบกำลังอยู่ %svc: เด็กดี่นขึ้นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: แล้วเด็กตื่นขึ้นมา %svc: แล้วกบมันก็แอบดูตันไม้ %svc: แล้วเด็กตื่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: เด็กก็ตะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็ล้มออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: นกสูกก็ไปแอบตรงกวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง %svc: เด็ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง	%svc:		%svc: แล้วก็เจอกบสองตัวอยู่ด้วยกัน
%svc: เด็กก็ตื่นมา Manner SVCs %svc: เด็กตื่นขึ้นมา %svc: กบมันก็แอบดู %svc: แล้วเด็กตื่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วกบมันก็แอบดูต้นไม้ %svc: หกล้มลงมา %svc: เด็กก็ตะโทนเรียกกบ %svc: แล้วเด็กก็ล้มออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโทนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโทนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: คนก็นั่งเฝ้าหมา %svc: นกสูกก็ไปแอบตรงกวาง Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปีนต้นไม้ %svc: เก็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง %svc: เข้าผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง	%svc:		%svc: เห็นกบกำลังอยู่
%svc: เด็กตี้นขึ้นมา %svc: กบมันก็แขบดู %svc: แล้วเด็กดี่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วกับมันก็แขบดูตันไม้ %svc: หกล้มลงมา %svc: เด็กก็ตะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็ล้มขอกมาจากตันไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือขันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนตันไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ขอนกฮูกเลยมาดู *xvc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			Manner SVCs
%svc: แล้วเด็กตื่นขึ้นมาพร้อมหมา %svc: แล้วกับมัมก็แอบดูต้นไม้ %svc: หกล้มลงมา %svc: เด็กก็ตะโกนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็สมออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: คนก็นั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือจันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู **svc: แต้กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			•
%svc: หกล้มลงมา %svc: เด็กก็ตะโทนร้องบอกว่า %svc: แล้วเด็กก็ล้มออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโทนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโทนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู ************************************			%svc: แล้วกบมันก็แอบดูต้นไม้
%svc: แล้วเด็กก็ล้มออกมาจากต้นไม้ %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ Purposive SVCs %svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: คนก็นั่งผู้หมา %svc: นกฮูกก็ไปแอบตรงกวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือจันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู *xvc: เต็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			%svc: เด็กก็ตะโกนร้องบอกว่า
Purposive SVCs %svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: คนก็นั่งเฝ้าหมา %svc: นกฮูกก็ไปแอบตรงกวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือจันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง %svc: ขอนกฮูกเลยมาดู พระพะพ. พิตุมเลยมาดู			%svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ
%svc: แล้วก็ไปอุ้มหมา Postural SVCs %svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: คนก็นั่งเฝ้าหมา %svc: นกฮูกก็ไปแอบตรงกวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือจันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเล้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			%svc: แล้วเค้าตะโกนเรียกกบ
%svc: เด็กก็ไปดึงเขากวาง %svc: คนก็นั่งผูหมา %svc: นกฮูกก็ไปแอบตรงกวาง Aspectual SVCs %svc: โปดูกบ %svc: เหลือจันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง	·		
%svc: นกฮูกก็ไปแอบตรงกวาง %svc: เด็กนั่งดูหมา %svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			%svc: คนก็นั่งเฝ้าหมา
%svc: ไปดูกบ Aspectual SVCs %svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือขันเนี้ยอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู			%svc: เด็กนั่งดูหมา
%svc: เดี๋ยวหมาก็ไปดูที่นี่ %svc: เหลือขันเนียอยู่ในน้ำ %svc: เดี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางควบเด็กอยู่ในหลัง %svc: ยอนกฮูกเลยมาดู %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			
%svc: เคี๋ยวเด็กเค้าไปปืนต้นไม้ %svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง %svc: ฮอนกสูกเลยมาดู			%svc: เหลืออันเนี้ยอยู่ในน้ำ
%svc: ฮอนกฮูกเลยมาดู %svc: เด็กผู้หญิงนอนอยู่บนเตียง			%svc: กวางคาบเด็กอยู่ในหลัง
W			
%รุงเก: แล้วเด็วก็ก่ายน้ำหยันเกม	%svc:	แล้วเค้าก็ว่ายน้ำหยิบกบ	%svc: หมาแลบลิ้นใส่เด็ก

%svc:	เด็กนอนอยู่	Complex SVCs	
%svc:	เด็กก็เลยนอนอยู่	%svc: แล้วก็วิ่งไปจับหมากับเด็ก	
%svc:	:ยืนอยู่ :ยืนอยู่	%svc: เด็กก็ลงไปว่ายน้ำ	
%svc:	แล้วนกบินอยู่	%svc: แล้วเค้าก็ขึ้นไปยืนตรงนี้	
%svc:	ผึ้งบินอยู่	%svc: เดี๋ยวหมาก็กระโดดไปดูกบ	
%svc:	มีกบว่ายน้ำอยู่	%svc: ผึ้งก็เลยบินมาหา	
%svc:	រើមរាចផ្ទ	%svc: เค้าจะก้มไปมองกบ	
%svc:	หมากำลังดูอะไรอยู่	%svc: เค้าไปแอบดูกบ	
%svc:	มีเด็กเห็นอยู่	%svo: หมากำลังปืนต้นไม้ไปหาน้ำผึ้ง	
%svc:	เด็กกำลังหาน้ำผึ้งอยู่	%svc: นกฮูกก็จิกมากินเป็นอาหาร	
%svc:	พ่อกับแม่ก็มีลูกอยู่หลายๆตัว	%svc: แล้วหมากำลังแอบดูกบอยู่	
%svc:	กอดหมาไว้	%svc: เด็กก็ไปเฝ้ากบไว้	
Passive		%svc: ลูกของนกฮูกก็นอนดูอยู่	
%svc:	แล้วเด็กคนนั้นก็ถูกกวางกวางห้อย	%svc: เด็กผู้หญิงกำลังนั่งดูกบอยู่	
Sequent	ial SVCs	%svc: กวางก็นอนหลับอยู่	
%svc:	เด็กไปเจอกบ	%svc: แล้วคนนอนหลับอยู่	
%svc:	ไปเจอเด็ก	%svc: รีบไปหยิบกบเร็วหมา	
%svc:	ไปเจอหมา	%svc: กบพยายามออกมาจากโหล	
%svc:	ไปเจอผู้หญิง	***********************	118
%svc:	ไปเจอคน	%svc: เค้าตกจากต้นไม้มานอน	
%svc:	ไปเจอเด็กกับหมา	%svc: เปิดหน้าต่างโผล่ออกมาคู	
%svc:	ไปเจอเด็กใจร้าย	%svc: ที่นี้บอกปืนต้นไม้หักไป	
%svc:	ไปเจอหมาตกตรงหน้าต่าง		
%svc:	ไปเจอเด็กคนนี้	6 years old	
%svc:	ไปเจอต้นไม้	Basic SVCs	
%svc:	ไปเจอเด็ก	Directional SVCs	
%svc:	ไปเจอเด็ก	%svc: แล้วพอเด็กตื่นมา	
%svc:	ไปเจอนี่	%svc: เด็กดื่นขึ้นมา	
%svc:	หมาก็อ้าปากวิ่ง	%svc: แล้วสุนัขก็ตื่นมาด้วย	
%svc:	เด็กก็ไปเจอตัวนี้	%svc: พอเด็กตื่นนอนมา	
%svc:	หมาก็ไปเจอตัว	%svc: พอเด็กตื่นเช้ามา	
%svc:	ไปเจอปลา	%svc: กบหายไปไหนแล้วว่ะ	
%svc:	ไปเจอหมา	%svc: กบหายไปไหน	
%svc:	หนูไปเจอเด็ก	%svc: เขามองมา	
%svc:	ไปเจอดันไม้	%svc: กบ จะออกมา	
%svc:	ก็ไปเจอกบเยอะๆ	%svc: หมาออกมา	
%svc:	แม่กับพ่อได้ไปเจอลูกกบเยอะๆ	%svc: กระรอกออกมา	
%svc:	แล้วหมามันก็วิ่งเล่น	%svc: กระรอกออกมา	
		%svc: คราวนี้กระรอกก็ออกมา	

%svc:	แล้วผึ้งก็ออกมา	%svc:	แล้วสุนัขก็วิ่งไป
%svc:	พอกระรอกออกมา	%svc:	ปืนไป
%svc:	พอนกสูกออกมา	%svc:	แล้วก็พอผึ้งบินมา
%svc:	นกฮูกออกมา	%svc:	เด็กก็เดินไปในป่า
%svc:	และผึ้งก็ออกมา	%svc:	และวิ่งไปตรงหน้าผา
%svc:	นกก็ออกมา	%svc:	เด็กก็ปืนไปบนต้นไม้
%svc:	แล้วพอ ตัวๆนี้มันออกมา	%svc:	หมาวิ่งหนี
%svc:	หมาก็ออกมาตรงหน้าต่าง	%svc:	หมาวิ่งหนึ
%svc:	เด็กก็ออกมาจากหน้าต่าง	%svc:	หมากีวิ่งหนึ่
%svc:	แล้วผึ้งก็ออกมาจากรัง	%svc:	สุนัขก็วิ่งหนึ
%svc:	ผึ้งออกมาจากรังผึ้ง	%svc:	หมาวิ่งหนึ
%svc:	แล้วหมาเขาก็จะออกไปหน้าต่าง	%svc:	แล้วเด็กก็วิ่งหนีนกสูก
%svc:	หัวสุนัขก็เข้าไปในขวด	%svc:	เขาก็ขี่กวางไป
%svc:	สุนัขก็เข้าไปใน เอ๊อ อะไรอ่ะ แก้ว	%svc:	แล้วมันก็มีผึ้งมันจะบินกลับรัง
%svc:	ช้ามท่อนไม้ไป	%svc:	ผึ้งก็บินตามสุนัข
%svc:	พอข้ามท่อนไม้ไป	%svc:	แล้ว ผึ้งก็ บินตามสุนัข
%svc:	เราจะข้ามไปท่อนซุง	%svc	กวางกำลังวิ่งไล่หมาเขา
%svc:	แล้วเขาก็ขึ้นมา	%svc:	นกฮูกวิ่งไล่เด็ก
%svc:	กบขึ้นมา	%svc:	และเด็กชายก็ปืนขึ้นต้นไม้
%svc:	คนลงไป	%svc:	เด็กปืนขึ้นต้นไม้
%svc:	พอเด็กผู้ชายลงไป	%svc:	แล้วเด็กก็กำลัง ปีนขึ้นกวาง
%svc:	คนจะลงไป	%svc:	แล้วกวางก็โผล่มาจากพุ่มไม้
%svc:	สุนัขของเขาก็จะตกไป	%svc:	แล้วมีสัตว์ก็ โผล่มาจากในรู
%svc:	แล้วมันก็ตกมา	%svc:	แล้วหัวก็หลุดขอกจากขวด
%svc:	หมาขึ้นมาบนเด็ก	%svc:	แล้ว ควายก็ ไล่สุนัขไปจนถึงหน้าผา
%svc:	หมาขึ้นไปบนเดียง	%svc:	สุนัขก็กระโดดลงไป
%svc:	แล้วเขาก็ขึ้นไปบนหิน	%svc:	เด็กก็กระโดดลงมา
%svc:	เด็กก็ขึ้นไปบนก้อนหิน	%svc:	สุนัขก็ไต่ขึ้นไป
%svc:	แล้วก็ลงมาจากห้องนอน	%svc:	กบก็กระโคด ขึ้นมาจากขวดในน้ำ
%svc:	เด็กก็ลงมาจากท่อนซุง	%svc:	เด็กปีนขึ้นไปบนหิน
%svc:	แล้วเด็กขึ้นไปแ ล้ว เขาก็ขึ้นไปเลร็จ	%svc:	หมาจะปืนขึ้นไปบนต้นไม้
%svc:		%svc:	เด็กก็ ปีนขึ้นไปบนต้นไม้
%svc:	แล้วเด็กกีขึ้นมาได้	%svc:	แล้วเด็กก็ปืนขึ้นไปบนต้นไม้
%svc:	สุนัขก็ลงไปด้วย	%svc:	แล้วเด็กก็ปืนขึ้นไปบนหุบเขา
%svc:	สุนัขก็จะลงไปแล้ว	%svc:	แล้วเด็กก็ปืนขึ้นไปบนไม้ที่หัก
%svc:	แล้วมันก็ตกน้ำไป	%svc:	แล้วสุนัขเขาก็ปืนขึ้นมาบนหัว
%svc:	เด็กก็ตกลง	%svc:	เด็กคนนั้นปืนขึ้นไปต้นไม้
%svc:	เขาก็นั่งลง	%svc:	เด็กก็ปืนขึ้นมาบนท่อนไม้

%svc:	เด็กก็ป็นขึ้นไปบนภ้อนหิน	%svc:	กวางก็จะเอาหัวลงไป
%svc:	และคนก็ปีนขึ้นมาได้	%svc:	แล้วผู้ชายค นนั้นกับสุนัขของเขาก็เอาหัวลงไปใน
%svc:	แล้วกบก็จะปีนออกไป		โพรงไม้
%svc:	กบก็กระโดดออกไป	%svc:	แล้วเด็กจะใส่หมวกออกไป
%svc:	นกฮูกกีบินออกมา	%svc:	แล้วสุนัขก็ใส่หัวลงไปแจกัน
%svc:	และนกฮูกก็บินออกมา	%svc:	เด็กกำลังถอดหมวกออก
%svc:	และนกฮูกก็บินตามมา	%svc:	แล้วก็โยนเด็กลงน้ำ
%svc:	แล้วผึ้งก็บินไล่หมาไป	%svc:	เด็กโยนหมาลงไปข้างล่าง
%svc:	กบก็กระโดดออกมาจากในขวด	%svc:	แล้วกบาะเทน้ำออกไป
%svc:	เด็กก็จะปืน ข้ามไปบนท่อนซุง	%svc:	พอกวางโผล่หัวมา
%svc:	แล้วฝูงนึ้งก็ บินผ่านมาพอดี	%svc:	แล้วเขาก็จุ้มหมามา
%svc:	แล้วนกฮูกก็บินตามเด็กมาอีก	%svc:	แล้วก็ปล่อยเด็กผู้ชายลงไปกับหมา
%svc:	และคนก็ตกลงมา	Purposiv	e SVcs
%svc:	แล้วพอรังนี้งตกลงมา	%svc:	เด็กไปตะโกนใน ต้นไม้
%svc:	เด็กก็ตกลงไป	%svc:	แล้วทีนี้ก็ ไปดูตรงอีกข้างหนึ่งตรงก่อนไม้
%svc:	และหมาก็ตกลงไป	%svc:	_{นึ้} งก็ไปใล่เจ้าหมา
%svc:	แล้วสุนัขก็ตกลงไป	%svc:	สุนัขก็จะ ไปตามเด็กด้วย
%svc:	สุนัขก็หล่นลงมา	%svc:	เด็กมันกไปหากบ
%svc:	รังนึ้งหล่นลงมา	%svc:	หมามันก็ไปเล่นไอ้ตรงเนี้ยะ
%svc:	ขาเด็กก็ห้อยลงมา	%svc:	คนไปอยู่บนกวาง
%svc:	เขาก็ตกลงไปในน้ำ	%svc:	เด็กก็ไปอยู่บนวิมน้ำ
%svc:	จนเด็กก็ตกลงไปในน้ำ	%svc:	เดีกมันที่มาเล่นในรู
%svc:	สุนัขก็ตกลงไปจากหน้าต่าง	%svc:	ทำในไม่มีใครมาช่วยฉันเลย
%svc:	เด็กก็ตกลงมาในน้ำ	%svc:	หมาก็มาดูด้วย
%svc:	จนฝูงผึ้ง หล่น ออกมาจากรัง	%svc:	ตอนมืดเขาก็มาดู
*%svc:	แล้วพอเขาตกน้ำลงไป	%svc:	พอมาดูเสร็จ
%svc:	แล้วกบก็มองขึ้นไป	%svc:	แล้วพอนกก็จะมาจิกเขา
%svc:	สุนัขก็มองขึ้นไปบนท้องฟ้า	%svc:	มาเรียก
%svc:	แล้วกบเขาก็จะหนืออกไปด้วย	%svc:	แล้วก็มาจับหมา
%svc:	แล้วเด็กก็บินหนีนกฮูกไปถึงก้อนหืน	%svc:	เด็กคนนี้กำลังเรียกหากบ
%svc:	แล้วกวางตัวนั้นมันก็พาเด็กมาตรง	%svc:	เอ๋อ เรียกบอก(กบ เจ้าอยู่ใหน แล้ว)
%svc:	เด็กก็พาขึ้นมาตรงนี้	%svc:	แล้วเขาก็ตะโกนเรียกกบต่อไป
%svc:	เด็ก เอากบไป	%svc:	แล้วคนตะโกนเรียก
%svc:	ดูเด็กคนนั้นเอาลูกไป	%svc:	คน ตะโกนเรียก
%svc:	แล้วก็เอากบตัวเล็กๆ ไปหนึ่งตัว	%svc:	คน ตะโกนเรียก
%svc:	คนเอาขาขึ้นบนก้อนหิน	%svc:	คนตะโกนเรียก
%svc:	กวางก็เอามาที่หน้าผา	%svc:	เด็กก็ ร้องตะโกนบอกว่าช่วยด้วย
%svc:	เด็กก็ เดินเขากบตัวนี้กลับบ้าน	%svc:	เด็กตะโกนหาหมา
		%svc:	เด็กผู้ชายเขาก็ตะโกนหากบของเขา

%svc:	ตะโกนหานกฮูก	Causati	ve SVCs
%svc:	นกฮูกแอบดู	%svc:	เพราะทำขวดแตก
%svc:	แล้วก็แหวกดู	%svc:	แล้วพอหมามันทำรังผึ้งตก
%svc:	พอเด็กแหวกดู	%svc:	กวางก็เขยำให้เด็กตก
%svc:	แล้วเปิดกิ่งไม้ดู	%svc:	แล้วก็ให้เขาไป
%svc:	คนกำลังก้มดู	%svc:	แล้วเด็กก็ให้หมาอยู่ข้างนี้ แล้วเด็กจะจับกบ
%svc:	และหมาก็มองดู	%svc:	แล้วหมาก็ให้จะกินน้ำผึ้ง
%svc:	แล้วหาให้พบ	%svc:	เด็กบอกว่าให้หมาเงียบๆ
%svc:	เด็กก็ขุดหา	Resultat	tive SVCs
%svc:	แล้วเขาเอามือฟัง	%svc:	แล้วพอเด็กนอนหลับ
%svc:	เด็กเอากระเบื้อง เอาถ้วยกระเบื้อง ครอบหน้าหมา	%svc:	เด็กนอนหลับ
Aspectua		%svc:	เด็กนอนหลับ
%svc:	โคมไฟก็ติดอยู่	%svc:	เด็กก็มองเห็น
%svc:	เด็กนอนอยู่	%svc:	แล้วพอเด็กคนนั้นหาไม่เจอ
%svc:	ในโพรงนั้นมีนกฮูกอยู่	Manner	SVCs
%svc:	แล้วนกฮูกก็ดูอยู่	%svc:	เด็กก็เผลอขึ้นไปบนคอควาย
%svc:	เด็กจับกวางไว้	Postural	SVCs
%svc:	พอหมากระโดดย่ำน้ำไปมา	%svc:	เด็กกำลังนั่งมองสุนัข
%svc:	แล้วหมาก็ยืนอยู่ที่ต้นไม้ต้น	%svc:	กบอีกหลายตัวก็นั่งดู
%svc:	แล้วเด็กก็นั่งอยู่ในน้ำ	%svc:	นั่งดู
%svc:	กำลังนั่งอยู่ ตรงนี้	%svc:	กบนั่งดู
%svc:	ก็นั่งอยู่ในน้ำ	%svc:	แล้วกบพั้งเก้าตัวก็ยืนดูบนท่อนไม้
%svc:	เด็กกับสุนัขก็นอนอยู่ด้วยกันบนเตียง	Sequental SVCs	
%svc:	หัวดีคอยู่ในขวด	%svc:	เขาไปเจอ กวาง
%svc:	หมาก็ติดอยู่ในขวด	%svc:	หมาไปเห็นรังนี้งหมาก็ผ่า
%svc:	แล้วเขาก็วางเสื้อไว้กับพื้น	%svc:	ไปพบโพรง
%svc:	เด็ก กีฬาอยู่ ในรองเท้า	%svc:	แล้วก็ไปเจอกบ
%svc:	แล้วนกฮูกก็อยู่ ดูอยู่บนทิ้งไม้	%svc:	แล้วพอเด็กไปเจอกวางตัวใหญ่
	State SVCs	%svc:	เด็กก็จะมาเห็น
%svc:	สงสัยกบอยู่ในป่า	%svc:	พอหมามันเกาะที่หัวเด็กเสร็จ
%svc:	เด็กก็รู้สึกสบาย	%svc:	แล้วเด็กมาเจอกบตัวหนึ่งสองตัว
%svc:	เด็กชายก็ลืมปิดไฟ	Complex	x SVCs
%svc:	หมาก็เห็นผึ้งมันตก	%svc:	ทีนี้เด็กเปิดหน้าต่างมาคู
%svc:	พอเห็นนกสูกอยู่บนหัว	%svc:	แล้วเด็กก็เงยขึ้นไปดูในหมวก
%svc:	เด็กก็เห็นกบสองตัว อยู่ใต้ท่อนซูง	%svc:	แล้วเด็กก็ในล่มาดู
%svc:	แล้วเด็ก สุนัขก็เห็นกบอยู่สองตัว	%svc:	แล้วเด็กก็ก้มลงไปดู
%svc:	แล้วเจอนกสูกบินออกมา	%svc:	เด็กก็หันมาดู
%svc:	เด็กกับสุนัข ดูกบอยู่ในขวด	%svc:	แล้วเด็กก็จะลงไปจับกบ
		%svc:	เขาก็เดินออกตามหา แล้ว

%svc:	เอามาใส่ขวด	%svc:	กบก็แขบหนีไป
%svc:	และเด็กก็มานั่งคู	%svc:	แล้วกบก็แอบหนีออกจากขวด
%svc:	แล้วเด็กก็เอาตาข่ายมาวาง	%svc:	เห็นกบหนีไป
%svc:	แล้วเด็กก็กัมไปดูรู	%svc:	แล้วเด็กชายก็เห็นหนูจอกมา
%svc:	พอเด็กเข้าไปดู	%svc:	เห็นโคมไฟเปิดอยู่
%svc:	แล้วนกฮูกก็ออกมาดูว่า มีอะไรขึ้น	%svc:	แล้วเด็กก็กระโดดลงมาจับสุนัขไว้
%svc:	แล้วเขาก็ร้องออกมาร้องเพลง	%svc:	แล้วก็ให้หมาขึ้นมาตรงหัว
%svc:	แล้วหมาตัวนั้นมันก็โผล่หน้าไปดูกบ	%svc:	ให้หมาเดินมา
%svc:	หมามันโผล่หน้าไปดูในขวด	%svc:	นกฮูกก็ผลักให้เขาตกลงไปกับพื้น
%svc:	เด็กไบ่ปืนขึ้นต้นไม้	%svc:	แล้วเด็กก็นอนหันหน้ามาดูในขวด
%svc:	สุนัชก็กระโดดขึ้นไปกัดรังผึ้ง	%svc:	สุนัขก็ขึ้นมานอนทับ
%svc:	แล้วคนก็กระโดดลงไปอุ้มสุนัข	%svc:	แล้วแก้วก็หลุดจากหัวสุ นัขตกลงมาแตก
%svc:	หมาเขาก็จะปืนขึ้นไปกินน้ำผึ้ง	%svc:	เด็กกำลังหลับตามองขึ้นไปบนท้องฟ้า
%svc:	สุนัขก็เอาขวดครอบหัวไว้	%svc:	สุนัขหันไปเห็นผึ้งออกมาขุมเลย
%svc:	แล้วเขาก็นั่งดูสุนัขเขาอยู่	%svc:	แล้วนึ้งแล้วหมาก็ถูกนึ้งไล่ต่อย
%svc:	เด็กชายก็นอนหลับไป		
%svc:	สุนัขก็รีบกระโดดลงไป	*****	**************
9 years	<u>old</u>	%svc:	เมื่อมองมาที่ขวดแก้ว
Basic S\	VCs	%svc:	เด็บบี้ก็มองไปอย่างความสงสัยว่า
Direction	nal SVCs	%svc:	เด็กน้อยมองเข้าไป
%svc:	เมื่อเขาตื่นมา	%svc:	พอมันมองเข้าไปในทุ่งหญ้า
%svc:	รุ่งเช้าพอตื่นมา	%svc:	กบที่เขาจับมา
%svc:	หลังจากนั้นพอรุ่งเช้าตื่นมา	%svc:	เขาพูดสิ่งใดบางอย่างลงไป
%svc:	พอตื่นเข้ามา	%svc:	พูดบางอย่างลงไป
%svc:	พอเด็กจอห์นตื่นขึ้นมา	%svc:	พอกวางยืนขึ้น
%svc:	เมื่อเขาตื่นขึ้นมา	%svc:	เมื่อเขาเดินไป
%svc:	เมื่อดื่นขึ้นมา	%svc:	กวางก็วิ่งไป
%svc:	เด็กผู้ชายตื่นขึ้นมา	%svc:	มันจึงวิ่งไป
%svc:	เด็กน้อยได้หลับไป	%svc:	จนหมาวิ่งไป
%svc:	ซึ่งทอมกับเฟร้นฟรายหลับไปแล้ว	%svc:	เด็กชายก็วิ่งหนี
%svc:	ขวดที่หัวมันแตกออกมา	%svc:	ก็ว่ายน้ำไป
%svc:	หายไป	%svc:	ออกมา
%svc:	จึงพบว่ามันหายไป	%svc:	เจ้ากวางก็ออกมา
%svc:	ก็ไม่รู้ว่ากบหายไปไหน	%svc:	เด็กชายจึงออกมา
%svc:	ก็เห็นว่ากบนั้นหายไปแล้ว	%svc:	แล้วนกฮูกก็ได้ออกมา
%svc:	เจ้ากบน้อยหายไปไหนแล้ว	%svc:	ลูกกบทั้งหลายก็ออกมา
%svc:	เด็บบี้นั้นหายตัวไปตอนกลางคืน	%svc:	หนูจึงออกมา
%svc:	เด็กชายได้เปิดหน้าต่างขึ้น		-

%svc:	หนีไป	%svc:	แตกกระจุยกระจาย
%svc:	ผ่านมาที่ล็อกกี้	%svc:	กระรอกได้ อ อกมาตัวหนึ่ง
%svc:	เด็กน้อยเดินไปที่ต้นไม้	%svc:	พอผึ้งออกมาปุ๊บ
%svc:	แล้วมันก็วิ่งไปที่หน้าผา	%svc:	ส่วนหมาก็ร้องเรียกจนผึ้งออกมาหมด
%svc:	จึงวิ่งไปที่หน้าผา	%svc:	นึ้งก็จอกมาเป็นฝูง
%svc:	เลยวิ่งไปสุดหน้าผา	%svc:	แล้วเด็บบี้ก็ได้เห็นรัวนึ้ง ซึ่งมีผึ้งออกมาเป็นหลายๆ
%svc:	เจ้ากวางวิ่งไปตรงหน้าผา ตื้นๆ		ตัว
%svc:	เมื่อผู้ชายคนนั้นเดินไปที่ต้นไม้	%svc:	และก็มีเสียงออกมาว่า
%svc:	เด็กชายวิ่งไปด้านนอกบ้าน	%svc:	กลับมานะ
%svc:	มันวิ่งไปจนถึงหน้าผา	%svc:	ตามไล่หมา
%svc:	เขาวิ่งเลาะบ่อน้ำบ่อนั้น	%svc:	และมิ้งก็ได้ตามมันไป
%svc:	หมาก็มุดไปในกระจกแล้ว	%svc:	ผึ้งตัวใหญ่ฝูงหนึ่งกำลังไล่ตามเจ้าหมา
%svc:	จึงขึ้นไปบนก้อนหิน	%svc:	พอนกฮูกได้ไล่ตามจอห์นแล้ว
%svc:	ก็ขึ้นไปบนหิน	%svc:	และหมาตัวนั้นได้วิ่งหนีผึ้ง
%svc:	และขึ้นไปบนเนินดิน	%svc:	แล้วหมาก็วิ่งหนีนี้ง
%svc:	แล้วเด็กน้อยกีขึ้นไปบนก้อนหิน	%svc:	พร้อมกับหมาที่วิ่ง หนีผึ้ง
%svc:	เขาได้ออกไปข้างนอก	%svc:	ส่วนเด็บบี้นั้นก็ได้วิ่งหนีฝูงผึ้งร้อยพันตัว
%svc:	ที่ผึ้งออกมาจากรังผึ้ง	%svc:	ส่วนหมานั้นก็ วิ่งหนีเช่นกัน
%svc:	ออกมาจากโพรง	%svc:	กบน้อยได้หลบหนืออกจากขวดแก้ว
%svc:	ตัวตุ่นก็ออกมาจากโพรง	%svc:	แล้วก็ขอลูกกบจากพ่อแม่มันไปหนึ่งตัว
%svc:	จนออกมาตรงหน้าต่าง	%svc:	ใต้กลื่นตัวกบนั้นมาจากไกลแสนไกล
%svc:	นกฮูกตัวหนึ่งออกมาจากรัง	%svc:	เห่านิดเดียวทำไมถึงตกมาได้แรงขนาดนี้
%svc:	พอเด็บ พอจอห์นได้ออกไปที่ต่างๆ	%svc:	เขาจึงเดินขึ้นมา
%svc:	จอห์นเลยออกไปข้างนอก	%svc:	เขาก็เดินลงมา
%svc:	เด็กผู้ชายออกไปข้างนอก	%svc:	หมาของเขากระโดดลงใบ่
%svc:	กบได้ออกมาจากขวดโหล	%svc:	เด็กจอห์นก็กระโดดลงมา
%svc:	จึงตกลงจากบ้านหนักต่าง	%svc:	นกฮูกบินออกมา
%svc:	เด็กชายคนนั้นตกไปในโคลนน้ำตูม	%svc:	ผึ้งกำลังบินกลับมา
%svc:	เด็บบี้และจอห์นได้ตกลงน้ำ	%svc:	นกลูกจึงบินหนีไป
%svc:	เจ้าหมาตกไปนอกหน้าต่าง	%svc:	นึ้งก็วิ่งไล่ตาม
%svc:	ตกลงน้ำจากหน้าผา	%svc:	ตัวดุ่นก็ในล่ออกมา
%svc:	หมากัตกไปด้วย	%svc:	นกฮูก ได้ใผล่ออกมา
%svc:	พอตกลงนั้น	%svc:	และอุ้มขึ้นมา
%svc:	ทอมกับเฟรันฟรายตกลงในบ่อน้ำ	%svc:	เจ้าตัวตุ่นก็พุ่งออกมา
%svc:	ทอมกับเฟรันฟรายวิ่งหนือย่างสุดชีวิต	%svc:	จึงยืนขึ้นมา
%svc:	แล้วก็กวางก็วิ่งหนีเลย	%svc:	แล้วมันก็เดินจากไป
%svc:	แล้วกวางก็วิ่งมาพอดี	%svc:	จนรังผึ้งตกลงมา
%svc:	และพวกมันไปกลับบ้าน	%svc:	จนรังผึ้งตกลงมา

%svc:	ก็เด็กชายคนนั้นก็ ตกลงมา	%svc:	เพื่อนำกลับไปบ้าน
%svc:	พอล็อกกี้ตกลงมา	%svc:	จึงตะโกนเข้าไปว่า
%svc:	วังผึ้งก็กำลังจะตกลงมา	%svc:	และก็ตะโกนออกไปว่า
%svc:	พอรังผึ้งตกลงมา	%svc:	จึงตะโกนลงไปในรูว่า
%svc:	แล้วหลังหลังจากนั้นเจ้าเด็บบี้ได้ตกลงไป	%svc:	และทอมกับเฟร้นฟรายก็เดินเข้าไปใกล้ ๆ
%svc:	ดิ้นจนตกลงไป	%svc:	และแล้วมันก็ตกลงมาจริงๆ
%svc:	มันก็เลยไม่ตกลงไป	%svc:	แล้วเอาออกมาไม่ได้ก็ติดล็อกกี้
%svc:	ทอมกับเฟร้นฟรายจึงตกลงไป	%svc:	และก็กลับบ้านไปอย่างมีความสุข
%svc:	เด็กน้อยก็ร่วงลงไป	%svc:	หรือคลานออกมาอย่างช้าๆ
%svc:	รังผึ้ง ของต้นนั้นก็ได้ร่วงลงมา	%svc:	จอห์นเลยกลัวมากจอห์นเลยตกลงมาอย่างเจ็บ
%svc:	เด็กชายเดินออกไปที่ชายป่า		ปวด
%svc:	เด็กชายเดินเข้ามาในป่าลึก	%svc:	เขาเดินจนหลงเข้าไปในป่า
%svc:	ทอมและเฟร้นฟรายเดินออกมานอกกระท่อม	%svc:	เดินลึกออกมาถึงป่า
%svc:	และเดินกลับไปที่นอนของมัน	%svc:	เด็กชายวิ่งตามหมาไป
%svc:	และเดินกลับไปที่บ้าน	%svc:	ผึ้งบินตามหมาไป
%svc:	ลูกกบเจ็ดตัวกระโดดออกมาจากกอหญ้า	%svc:	จึงข้ามท่อนไม้นั้นออกมา
%svc:	หมากระโดดออกมาข้างนอกหน้าต่าง	%svc:	ก็วิ่งผ่านหน้าเด็กชายบ็อบมา
%svc:	เจ้ากบตัวนั้นก็กระโดดออกมาจากขวด	%svc:	สุนัขของเขาได้วิ่งหนีผึ้งมา
%svc:	แล้วเขาก็ปีนขึ้นไปบนหิน	%svc:	จึงหนีวิ่งนกฮูกมาที่ก้อนหิน
%svc:	เด็กผู้ชายปืนขึ้นไปบนต้นไม้ต้นใหญ่	%svc:	ล็จกกี้วิ่งหนึ่นกฮูกมาถึงโขดหิน
%svc:	ส่วนทอม ก็ปีนขึ้นไปบนต้นไม้ต้นใหญ่	%svc:	ไล่ทอมมาถึงหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง
%svc:	เด็กชายปืนขึ้นไปบนค้นไม้	%svc:	รังผึ้งก็ร่วงตกลงมา
%svc:	จึงปืนขึ้นไปบนต้นไม้และเห็นโพรงต้นไม้	%svc:	เด็กคนนั้นก็กลิ้งตกลงไปในน้ำ
%svc:	กบตัวนี้จึงหนืออกไปจากขวดแก้วนั้น	%svc:	เจ้ากวางจึงโผล่หัวขึ้นมา
%svc:	เด็กผู้ชายตกลงไปในน้ำ	%svc:	แล้วมันก็ก้มหัวลง
%svc:	ล็อกกี้กับสุนัขของเขาก็ตกลงไปในน้ำ	%svc:	นกสูกตัวที่ทอมมุดหัวเข้าไม่
%svc:	และได้ตกลงมาจากหน้าต่าง	%svc:	เฟร้นฟรายมุดหัวเข้าไปในโหลแก้ว
%svc:	แล้วเด็กคนนั้นก็ลุกขึ้นมาจากน้ำ	%svc:	และสะบัดเด็กชายตกจากหน้าผา
%svc:	ตกลงไปบนหัวกวาง	%svc:	ทอมกับเฟร้นฟรายหยิบลูกกบตัวหนึ่งกลับบ้าน
%svc:	ตกลงไปในน้ำ	%svc:	และจับหมาขึ้น
%svc:	เด็กชายตกลงไปในน้ำ	%svc:	เด็กน้อยก็เลยขอลูกมันไปหนึ่งตัว
%svc:	แล้วหมาก็ได้ตกลงมาจากหน้าต่าง	%svc:	เอาหน้าขึ้นมา
%svc:	จึงตกลงมาจากต้นไม้	%svc:	กวางก็เอาหัวขึ้นมา
%svc:	จน รังผึ้งตกลงมายังพื้นดิน	%svc:	และก็เอาหัวทิ้งลงไป
%svc:	เด็กน้อยตกเข้าไปในบ่อน้ำ	%svc:	เจ้าหมาก็เอาหัวมุดเข้าไป
%svc:	เด็กชายจมลงไปในแม่น้ำ	%svc:	หลังจากนั้นเด็กชายก็เอากบกลับไป
%svc:	ของที่เสียบเข้าไปของที่ขวดแก้ว	%svc:	แล้วเขาก็นำ เอากบของฮากลับไปที่บ้าน
%svc:	หนูตัวหนึ่งผุดขึ้นมาจากรู	%svc:	สุนัขของเขาเอาหัวเข้าไปในโถแก้ว

%svc:	จึงเอาหัวเข้าไปในโพรง	%svc:	แล้วหมาก็ที่ผึ้งจะไล่ต่อยนั้น
%svc:	เขาเอาหัวแหย่เข้าไปในรูของต้นไม้	%svc:	แล้วร้องตะโกนบอกเจ้ากบว่า
%svc:	ส่วนหมานั้นก็เอาหัวยัดเข้าไปในหวดขวดแก้ว	%svc:	ตะโกนเรียกกบน้อย
%svc:	(หมาก็ดิ้นๆๆ) จะเอาแก้วพลาสติกออก	%svc:	และตะโกนร้องเรียกกบ
%svc:	และพาวิ่งไป	%svc:	และตะโกนร้องเรียกกบ
%svc:	จึงให้ลูกกบของเขาไป	%svc:	พร้อมกับตะโกนเรียกกษ
Purposiv	•	%svc:	ล็อกกี้ก็ตะโกนหากบน้อยพอดี
%svc:	ไปตามหากบตัวนั้นกับหมาในปา	%svc:	เรียกหากบ
%svc:	ได้ไปเขย่าต้นไม้	%svc:	ร้องหากบ
%svc:	แล้วหมาก็ได้ไปเขย่าต้นไม้ต้น	%svc:	ขวดโหล ที่เขาไว้ใส่กบ
%svc:	ส่วนนกสูกนั้นก็ไปเกาะที่ต้นไม้	%svc:	และมองหาอย่างสงสารค้ากบตัวนั้น
%svc:	ไปบอกเจ้าหมาว่า	%svc:	เด็บบี้ก็เห่าใส่
%svc:	หลังจากนั้นเด็กจอห์นก็ได้ไปเรียกเจ้ากบ	%svc:	ส่วนเด็บบี้นั้นก็เห่าใส่
%svc:	พอตอนดึกเด็กชายคนนั้นก็ไปนอน	%svc:	ส่วนหมาก็เห่าใส่รังผึ้งใหญ่
%svc:	แล้วเด็กชายคนนั้นก็ไปหาที่หน้าต่าง	%svc:	มันจึงหยุดดูกบสองตัวนั้นและ
%svc:	พอไปหาที่รังผึ้ง	%svc:	เขาจึงช่วยกันตามหากบตัวนั้นทั่วห้อง
%svc:	ส่วนเด็กชายคนนั้นได้ไปหาที่ต้นไม้ใหญ่	%svc:	ส่วนเจ้าหมาก็ช่วยเด็กน้อยดู
%svc:	ไปหาที่โพรงนกฮูก	%svc:	จอห์นก็เริ่มไปหาที่รู
%svc:	แล้วก็ไปหากบต่อ	%svc:	แล้วทำท่าขู่ใส่จอห์น
%svc:	เด็กผู้ชายก็ไปหาในรูก่อน	Aspectu	al SVCs
%svc:	เด็กผู้ชายก็ไปหาในรูของไม้ต้นหนึ่ง	%svc:	เด็กผู้ชายมีกบอยู่ตัวหนึ่ง
%svc:	หรือว่าจะไปหาพ่อแม่	%svc:	ก็เห็นว่ามันมีแฟนอยู่
%svc:	พอไปพอจอห์นไปหาที่รัง นกฮูก	%svc:	ต้นไม้ต้นหนึ่งที่มีรังนี้งอยู่
%svc:	เพื่อไปตามหาเจ้ากบตัวนั้น	%svc:	ข้างล่างจะมีบ่อน้ำอยู่
%svc:	เด็กชายคนนั้นก็ ไปเดินตามหากบตัวนั้นต่อ	%svc:	ขวดโหลที่หัวหมาติดอยู่นั้น
%svc:	หรือไปหายุงกิน	%svc:	และเห็นว่าหน้าต่างกำลังเปิดอยู่
%svc:	พอไปดู	%svc:	ขวดที่ครอบหัวอยู่นั้น
%svc:	แล้วก็ไปดูหลังท่อนไม้แก่ๆ	%svc:	ข้ากำลังจะหาเจ้ากบอยู่
%svc:	แล้วเค้าแล้วเขาก็ไปดูที่ที่เกิดเสียง	%svc:	จากพุ่มไม้ที่มันกำลังกินใบไม้อยู่
%svc:	สุนัขของเขาได้ไปเล่นรังผึ้งที่ต้นไม้	%svc:	นึ้งที่กำลัง หา กินอยู่
%svc:	แล้วไปอยู่ตรงที่หัวหน้าผากของกวาง	%svc:	หมาของเขากำลังเล่นอยู่กับต้นไม้ซึ่งมีรังผึ้ง
%svc:	กบของเขาอาจจะไปอยู่ในพุ่มไม้ก็ได้	%svc:	ล็อกกี้ตะโกนอยู่แล้ว
%svc:	เจ้าอย่ามาตะโกนในรูของเขาชองข้าได้ไหม	%svc:	เลี้ยงหมาและ กบไว้
%svc:	เจ้าอย่ามากวนแถวนี้ได้ไหม	%svc:	หมาที่เขาเลี้ยงไว้
%svc:	เธอจะมายุ่งกับฉันทำไม	%svc:	เขาเลี้ยงหมาไว้ตัวหนึ่ง
%svc:	แล้วจึงจะออกเดินทาง	%svc:	เขาเลี้ยง กบเอาไว้อยู่หนึ่งตัว
%svc:	และออกเดินหากบตัวนั้น	%svc:	เด็กผู้ชายก็บอกว่านั้นไงลูกกบที่เราเลี้ยงไว้
%svc:	ล็อกกี้วิ่งตามหากบ	%svc:	ขวดโหลที่ใส่กบไว้
%svc:	แล้วก็จะไล่ต่อยหมาใหญ่เลย	%svc:	และเกาะเขากวางไว้

	แต่มันเกาะพื้นดินไว้	0/	a concession of the contest of the c
%svc:		%svc:	เด็กชายจึงค่อยๆ บอกให้หมาเงียบๆ ล็อกกี้ก็บอกให้สุนัขของเขาเงียบ
%svc:	เขาจึงจับไว้ ขวดแก้วที่ล็อกกี้ขังเอาไว้	%svc:	พชกเกษยกเหตุนาบชาเบาเงอบ ive SVCs
%svc:		%svc:	.ve 5vcs คืนนั้นพอเด็กผู้ชายนอนหลับ
%svc:	เขาจับเขากวางเอาไว้	%svc:	เด็กผู้ชายและหมานอนหลับ
%svc:	เด็บบี้ก็คอยหลับใหลไปด้วยในเตียงที่นุ่ม	%svc:	แล้วเด็กผู้ชายก็หาไม่พบ
%svc:	เขานอนอยู่บนเตียง	Manner	• "
%svc:	และแอบอยูที่ท่อนไม้	%svc:	
%svc:	เด็กชายพาดอยู่บนหัวของกวาง	%svc:	เจ้าหมาก็เลยรีบวิ่งมา
%svc:	หัวของหมาก็ติดอยู่ในขวดโหล	%svc:	เด็กชายรีบลงจากบ้าน
%svc:	เด็กน้อยก็ติดอยู่ตรงเขากวาง	%svc:	กวางก็รีบวิ่งไปที่หน้าผา
%svc:	<u>จนหัวของมันติดอยู่ในนั้น</u>		
%svc:	เลี้ยงไว้ใน ขวดแก้ว	%svc:	เด็กผู้ชายรีบกระโดดออกมานอกหน้าต่าง กบแอบหนีไปแล้ว
%svc:	กบเขาเอาไว้ในขวดโหล	%svc:	
%svc:	ใส่ไว้ในขวดโหล	%svc:	กบก็แอนย่องออกไป
Mental S	State SVCs	%svc:	กบตัวนั้นได้แอบหนืออกจากขวดแก้ว
%svc:	พยายามดมกลิ่นเพื่อจะได้ดมกลิ่นต่อไป	%svc:	เ จ้ากบก็แอบปืนหนี ออกไปข้างนอก
%svc:	พยายามหากบอย่างจริงจังโดยไม่ย่อท้อ	%svc:	เด็กชายเกิดพลาดตกลงมาในเขากวาง
%svc:	เด็บบี้พยายามหาเจ้ากบตัวนั้น	%svc:	สุนัขของเขาได้พลัด ตกจากหน้าต่าง
%svc:	- จะเจ็บอย่างไรฉันก็ไม่ย่อท้อจะพยายามหากบตัว	Passive	WEST CONTRACTOR OF THE CONTRAC
	นั้นต่อไป	%svc:	เจ้าหมาก็โดนผึ้งไล่
%svc:	เด็กชายรู้สึกตัวตื่นในตอนกลางคืน	%svc:	เด็กน้อยกำลังจะโดนนกสูกจิก
%svc:	ก็รู้สึกประหลาดใจมาก	Sequen	fial SVCs
%svc:	เจ้าเฟร้นฟรายรู้สึกแปลกใจมาก	%svc:	เมื่อผู้ชายคนนั้นมองดูหลังต้น ท่อนไม้
%svc:	มันรู้สึกแปลกใจ	%svc:	เด็กผู้ชายคนนั้นมองดูเจ้ากบ
%svc:	เขารู้สึกโกรธมาก	%svc:	ทอมกับเฟร็นฟรายจึงจ้องมองท่อนไม้นั้นด้วยความ
%svc:	เด็กชายรู้สึกกลัว		สนใจ
%svc:	เจ้ากบข้าอยากให้เจ้ากลับมา	%svc:	เขากำลังร้องมองดูในขวดโหลใบหนึ่ง
%svc:	โดยลืมปิดผ่าขวดโหล	%svc:	และได้ไปเจอนึ้ง
%svc:	เด็กผู้ชายก็รีบบอกหมาว่า	%svc:	เด็กชายคนนั้นกับหมาได้ไปเจอผึ้ง
%svc:	ทอมกับเฟร้นฟรายได้พบกบสองตัวอยู่หลังท่อนรุง	%svc:	พอดีจอห์นไปเจอกวางตัวหนึ่ง
%svc:	เขาไม่พบกบอยู่ในขวดโหล	%svc:	ไปเจอพ่อ แม่กบของเจ้ากบตัวนั้น
%svc:	เห็นรูบนอยู่ในต้นไม้	%svc:	จึงไปเจอนึ้งรังนึ้ง
Causativ		%svc:	เขาไปพบกิ่งไม้ต้นหนึ่ง
%svc:	แล้วก็ทำเด็กผู้ชายตก	%svc:	ก็ไปพบกิ่งไม้ท่อนหนึ่ง
%svc:	จึงทำให้เขาตกจากต้นไม้	%svc:	ไปพบกับเขากวาง
%svc:	ทำให้เด็กชายตกจากต้นไม้	%svc:	และก็ไปเห็นโพรงๆ หนึ่ง
%svc:	จึงบอกให้หมาอยู่เงียบๆ	%svc:	เขามาเจอรูหนึ่ง
%svc:	ข้าจะให้เจ้าอยู่กับครอบครัวของเจ้า	%svc:	และเปิดหน้าต่างตะโกนดัง
%svc:	และบอกให้แม่ซื้อโดใหม่	%svc:	เด็กชายตะใกนร้องเกินดังเกินไป
/UUVU.	ARTHUR DELI PELEBERI II DEPLI PELEB		

%svc:	ว่าแล้วเด็กชายก็เริ่มหา	%svc:	ล็อกกี้ก็ตกไปอยู่บนหัวของกวาง
%svc:	ราแลงเกายายกเมมหา หลังจากที่เด็กจอห์นดูกบเสร็จ	%svc:	จึงนำไปใส่ไว้ในขวด
%svc:	หลังจากนั้นเด็กชายพอดูเสร็จ	%svc:	พวกแม่กบก็เรียกลูกๆ ออกมา
%svc:	ผูนับของเขาก็เล่นตะกุยต้นไม้	%svc:	เจ้าเฟร้นฟรายที่ทำรังนี้งตกลงมานั้น
%svc:	สุนของงเขาเสนตะกุอหนเม เด็กผู้ชายก็กลับบ้านลาพ่อกบแม่กบ	%svc:	เพื่อจะให้รังนึ้งนั้นตกลงมา
Complex	•	%svc:	ทำให้รังผึ้งตกลงมา
%svc:	ง 3 v Cs - หนูจึงขึ้นมาบอกเขาว่า	%svc:	ทำให้เด็กชายคนนั้นตกลงมาจากต้นไม้
%svc:	เด็กชายขึ้นไปตะโกนร้องว่า	%svc:	ทาเหเทเข เยศนนนทเลงมาจากดนเม ทำให้ผึ้งออกมาจากรังนั้น
%svc:	แล้วหมาของเขาก็ได้เข้าไปหาในขวดโหลแล้ว	%svc:	ทำให้กระรอกออกมา
%svc:	เลยกระโดดไปหา		ทำให้เด็กกับหมานั้นตกลงไปในเหวลึก
%svc:	เด็กชายบ็อบก็ได้ขึ้นไปดูบนภิ่งไม้	%svc:	จึงทำให้หัวตกลงไป
%svc:	นายอย่าจิกจันนะ นายขึ้นไปเกาะบนต้นไม้ดีกว่า	%svc:	ทำให้ฝูงผึ้งนั้นบินตามหมา
%svc:	แล้วก็ขึ้นไปดูใหญ่เลย		ทำให้หมาวิ่งหนี
%svc:	ล็อกกี้วิ่งไปดูที่โพรงต้นไม้	%svc:	ทาเหมาางหน ทำให้กบกระโดดออกไปจากขวดโหล
%svc:	แล้วก็คลานไปดู	%svc:	ทา เหกบกระเดดออกเบจากขวดเหล และตีปีกใล่ทอมออกไป
	·	%svc:	และตบกเลพอมออก เบ ทำให้รังผึ้งตกลงมาแตก
%svc;	เสร็จแล้วเด็กน้อยก็เข้าไปดูตรงขอนไม้ เลืองร้องเรืองไปสอบร้องของร้อง	%svc:	
%svc:	เด็กผู้ชายก็ลงไปช่วยเจ้าหมาน้อย ออกมาหาจันที	%svc:	เจอนกฮูกบินดิ่งลงมา
%svç:		%svc:	เด็กชายคนนั้นได้ยินเสียงอื่บๆดังมา
%svc:	และเขาก็ออกไปเปิดหน้าต่าง กบนั้นหนีมาหาพ่อแม่นั่นเอง	%svc:	ก็เห็นลูกๆของมันกระโดดอยู่
%svc:		%svc:	หมาของเขาซึ่งพยายามหาเจ้ากบอยู่เหมือนกัน
%svc:	ขวดโหลที่เข้าไปครอบหัวของหมา	%svc:	เด็กผู้ชายก็รีบวิ่งออกไปหากบที่ในป่า
%svc:	แล้วเขาก็ลาพ่อแม่กบกลับไปบ้าน	%svc:	เด็กผู้ชายก็รีบโดดลงมารับหมาไว้
%svc:	โถที่แม่ซื้อมาให้ตั้งหลายบาท	%svc:	ทำไมนะ ทำไมต้องมาเจอแบบนี้ด้วย
%svc:	เด็กน้อยก็เลยขึ้นไปจับดู	%svc:	จ อห์นก็เริ่มบอกให้กบกลับมาอย่างเช่นเดิม
%svc:	แล้วชะเง้อมองเข้าไปในโพรงไม้	%svc:	เปิดหน้าต่างตะโกนหากบน้อย
%svc:	แล้วโน้มตัวลงไปดูว่า	%svc:	แล้วเขา แล้วเด็กผู้ชายคนนั้นก็เดินไปเจอรังมิ้ง
%svc:	เจ้ากวางโผล่หน้าลงมาดูว่าเป็นอย่างไรบ้าง	%svc:	มันมุดขึ้นมาโดนจมูกของทอม
%svc:	แล้วทอมกับเฟร้นฟรายก็ชะโงกหน้าลงไปดูหลัง	%svc:	เด็กชายหนึ่นกฮูกไปแอบอยู่ใต้ก้อนหินใหญ่
	ท่อนชุง	%svc:	เขาจึงเปิดหน้าต่างออกไปตะโกนหาเจ้ากบ
%svc:	เจ้ากบข้าจะไม่จับเจ้าไปเลี้ยงอีกแล้ว		
%svc:	เด็กซายคนนั้นก็ได้ไปหยิบรังกระรอกออกมา	******	**************
%svc:	ไปจับกบตัวหนึ่งมาเลี้ยง		
%svc:	ได้ไปจับกบในป่ามาเลี้ยงไว้ ในห้องของเขาในขวด		
	โหล		
%svc:	ทอมเลยกระโดดลงมารับฝรั่นฟรายไว้		
%svc:	และไปหลบอยู่ที่หนึ่ง		
%svc:	ผู้ชายคนนั้นไปหลบนกฮูกอยู่หลังก้อนหิน		
%svc:	วิ่งไปหลบอยู่ที่ก้อนหินใหญ่		
%svc:	เด็บบี้ยังคอยช่วยหาและ		

11 years	<u>old</u>	%svc:	และเมื่อกระต่ายออกมา
Basic S\	/Cs	%svc:	ซึ่งกำลังออกมาจากดงหญ้า
Direction	al SVCs	%svc:	แล้วก็ ออกมาข้างนอก
%svc:	และเมื่อเขาตื่นมา	%svc:	เด็กน้อยกับสุนัขของเขาจึงออกไปนอกบ้าน
%svc:	ทอมตื่นขึ้นมา	%svc:	อเล็กซานเดอร์เข้ามาใน โพรงต้นไม้
%svc:	พอหลังจากที่เขาตื่นขึ้นมา	%svc:	หมาน้อย ก็เข้าไปในขวด
%svc:	พอตอนเช้า โจกับหมาตัวนั้นก็ตื่นขึ้นมา	%svc:	บ็อกได้เข้า เข้าไป
%svc:	เมื่อตอนเช้าโทนี่ตื่นขึ้นมา	%svc:	เข้าไปในป่า
%svc:	กบของเขาหายไปไหน	%svc:	แล้วก็มีตัวจะไส(จะไล)ก็ไม่รู้(ลู้)จอกมา
%svc:	กบตัวนั้นหายไปแล้ว	%svc:	ทอมก็ กลับ(กับ)ไปบ้าน
%svc:	และเขาก็ มองไปที่ห่อนไม้	%svc:	เออและเขาก็กลับบ้านไปด้วย
%svc:	ทอม เลยมองไปที่ ขอนไม้	%svc:	ดุ๊กกี้นั้นก็ตามบ็อกไป
%svc:	และเขาก็ได้หลับไปกับสุนัขของเขา	%svc:	เด็กจึงตามสุนัขไป
%svc:	ทอมและหมาของทอมได้หลับไป		แล้วเด็กคนนั้นก็ตามเสียงไป
%svc:	กบตัวนั้นจึงเปิดขวดโหลออก	%svc:	
%svc:	เด็กก็ได้เรียกเข้าในโพรง	%svc:	พอ ขึ้นมา จากการที่จมน้ำปุ๊บ ขึ้นมา
%svc:	และเขา ก็ ลาครอบครัวของกบตัวนี้ไป	%svc:	ขนมา จึงขึ้นไป
%svc:	แล้วมันก็ล้มไปที่เขากวาง	%svc:	โจก็เลยลงมา
%svc:	แก้วก็ได้แตกออก	%svc:	บ็อกก็ลงมา
%svc:	เขาเดินไปทั่ว		บชหลงมา เด็กน้อยก็ตกมาจากต้นไม้
%svc:	เจ้ากวางวิ่งไปที่เชิงเขา	%svc:	เมื่อทั้งสองตกมาที่แม่น้ำ
%svc:	เด็กชายคนนั้นวิ่งไปที่ โขดหิน	%svc:	
%svc:	กวางก็วิ่งวิ่งวิ่งไปเรื่อยๆ	%svc:	ก็ตกมา เสร็จแล้ว ทอมจึงตกน้ำไปพร้อมกับหมาของทอม
%svc:	กวางก็วิ่งไปที่หน้าผา	%svc:	and the second s
%svc:	กวาง กวางก็วิ่งมาทางหน้าผา	%svc:	เด็กคนนั้นก็ตก จากหน้าผาไป ที่ บึงข้างล่าง
%svc:	ก็วิ่งมา	%svc:	ผึ้งก็ไล่ตามหมาน้อย
%svc:	แล้วส่วนโจก็ วิ่งมา	%svc:	สุนัขก็ไล่ตามกวาง
%svc:	วิ่งแจ้นไป	%svc:	เขาตกลงบนสระน้ำ
	างแจนบ เขาได้ปืนไปหลังท่อนไม้	%svc:	โจก็เลยล้มลงจากต้นไม้ เสร็จแล้ว
%svc:	นกก็บินไป	%svc:	เด็กและหมามองออกไปนอาหน้าต่าง
%svc:	นกยุกนี่ ใผล่มาจากโพรงไม้	%svc:	เขาปืนขึ้นไปบนต้นไม้
%svc:		%svc:	และปืนขึ้นไป
%svc:	แล้วก็โผล่(โผ่)มาทางหน้าต่าง	%svc:	ก็ปีนขึ้นไป
%svc:	สุนัชก็วิ่งหนีผึ้ง	%svc:	และหมาได้กระโดดลงไป
%svc:	ทั้งสองวึ่งหนีด้วยความกลัว	%svc:	อ้าวเจ้าหมากระโดดลงไปสิ
%svc:	อเล็กซานเดอร์ เลยวิ่งหนืนกฮูก	%svc:	พอหมากระโดดลงไป
%svc:	คุ๊กกี้ก็ได้วิ่งหนียิ้ง 	%svc:	แล้วทีนี้ใจก็เดินออกมาจากบ้าน
%svc:	และก็หนีออกจาก ขวดโหลทันที -	%svc:	แล้วหมาตัวนั้นก็เดินออกมาด้วย
%svc:	เด็กน้อยขอบคุณแม่กบแล้วจากไปกับสุนัขตัวน้อย	%svc:	บ็อกกับดุ๊กกี้ ก็ได้เดินออกไป
%svc:	นกฮูกที่อยู่ในโพรงไม้ก็ออกมา		,

%svc:	หมาของเขาได้วิ่งแจ้นออกไป	%svc:	รังนึ้ง ก็เลยหล่นลงมา
%svc:	อเล็กซานเดอภีป็นเข้าไป ที่ ก้อนหิน	%svc:	นึ้งก็ไล่ตามเจ้าสุนัข ตัวนี้ไป
%svc:	ซึ่งบินออกมาจากโพรง	%svc:	หมาก็ตกออกมาจากหน้าต่าง
%svc:	แต่มันไม่ใช่ มันมีนกตัวหนึ่งบินออก มา	%svc:	เขาก็พาไป
%svc:	สุนัขของเขากระโดดออกมานอกห้องของเขา	%svc:	แล้วพากลับบ้าน
%svc:	กบก็กระโดดออกมาจากขวด	%svc:	ใทนี่จับกบมาตัวหนึ่ง
%svc:	ลูก ๆ ของกบทั้งสองตัวก็กระโดดออกมา	%svc:	ได้จับกบมา
%svc:	เจ้ากบกระโดดออกจากขวด	%svc:	ฉันจับมันมาได้
%svc:	แล้ว กระโดดออกไปทางหน้าต่าง	%svc:	พาเขาไปที่ เออ หุบเขา ที่หนึ่ง
%svc:	จึงได้ลุกออกจากโถแก้ว	%svc:	บ็อกกับดุ๊กกี้ก็ได้พาเจ้ากบตัวน้อยนั้นกลับไป
%svc:	กบก็กระโดดหนีไป	%svc:	เจ้ากวางนั้นก็พาทอมไปที่ ปลายภูเขา
%svc:	เจ้ากบที่อยู่ในขวดก็กระโดดหนีไป	%svc:	โทนี่ ก็เลย เอากบตัวหนึ่งกลับ(กับ)บ้านไป
%svc:	ได้วิ่งหนีไป	%svc:	ฉัน(ชั้น)จะเอามาส่งตรง(ตง)นี้เหมือนเดิม
%svc:	วิ่งหนีไปได้	%svc:	เอาหัวเข้าไปในโถแก้ว
%svc:	กบตัวนั้น ได้หนีออกมาจากขวดโหลของเขา	%svc:	โจก็เอากบตัวนั้นกลับ(กับ)บ้านไป
%svc:	จึงหนีออกไป	%svc:	เด็กกับสุนัขได้เอากบ เจ้ากบไปหนึ่งตัว
%svc:	และได้หนีออกจากบ้านไป	%svc:	เขาได้เอากบของเขาไป
%svc:	กบของเขาได้หนีออกไป	%svc:	หมาเอาหัวออกไม่ได้จากโอ่ง
%svc:	ก็โผล่ออกมา	%svc:	เอาจมูกโผล่เข้าไป
%svc:	นกฮูกก็โผล่ออกมาจากรูของต้นไม้	%svc:	ทอมได้เอาหน้าโผล่(โผ่)ลงไป
%svc:	แล้วกบก็ โผล่ออกจากขวด แล้วเขาก็	%svc:	พอดีหมาของเขาได้เอา เอาหัวมุดเข้าไป
%svc:	แล้วหนูตัวหนึ่งก็โผล่ออกมา	%svc:	แล้วทอมก็โผล่หัวขึ้นมา
%svc:	ก็วิ่งหนีขึ้นไปบนโขดหิน	%svc:	จึงค่อยๆ โผล่หัวออกมา
%svc:	เจ้าหมาตกลงมาจากหน้าต่าง	%svc:	กวางก็ ยื่นคอขึ้น
%svc:	จนรังผึ้งตกลงมา	%svc:	ขณะที่หมาน้อยกำลังยื่น หัวลงมา
%svc:	หมาน้อยตกลงมา	%svc:	หมาน้อยก็ มุดหัวเข้าไปในขวดโหล
%svc:	และได้ตกลงมาข้างลาง	%svc:	ฉันขอเจ้ากบตัวหนึ่งกลับบ้านได้ไหม
%svc:	และตกลงมาที่พื้น	%svc:	โอ้ จันขอกบตัวนี้ไปนะ
%svc:	อยู่ ๆ รังผึ้งก็ตกลงมา	%svc:	เด็กคนนั้นจึงขอกบกลับบ้าน
%svc:	ก็รังผึ้งตกลงมาจากต้นไม้	%svc:	จึงขอ เจ้ากบ ไป แล้วก็กลับบ้าน
%svc:	รังนึ้งจึงตกลงมา	%svc:	และทอมก็จึงขอลูกกบไปหนึ่งตัว
%svc:	เด็กและหมา ตกลงไป ข้างล่าง	%svc:	แล้วก็มามองตรงที่ขวดโหล
%svc:	เด็กกับสุนัขตัวน้อยจึงตกลงไป ในหนองน้ำ	Purposi	ve SVCs
%svc:	โทนี่กับหมาน้อย ก็เลยตกลงไปในหนองน้ำ	%svc:	ตะโกนเรียกหมา
%svc:	โทนี่ ตกลงไปในหนองน้ำ	%svc:	้ และก็ร้องตะโกนเรียกหากบใหญ่เลย
%svc:	เมื่อทอมตกลงไปในน้ำ	%svc:	และสุนัขของเขาก็ช่วยเขาหาด้วย
%svc:	หมา อเล็กซานเดอร์ตกแม่น้ำลงไป	%svc:	และออกตามหากบตัวนั้น
%svc:	เด็กกับสุนัขก็ตกลงไปที่แม่น้ำ	%svc:	เด็กไปหาที่วูหนู
		%svc:	เด็กน้อยก็ไปหาในโพรงไม้

%svc:	เจ้านี่มาทำอะไรใน บ้านของข้า	%svc:	มาอยู่กับเมีย
%svc:	เด็กน้อย กระซิบบอกกับหมาของเขา	%svc:	โจก็มาหาตรงรูนั้น
%svc:	เด็กน้อยคนหนึ่ง กับสุนัขของเขา ไปเดินฒ่นในสวน	%svc:	มาดู
%svc:	เจ้านี่มากวนข้าทำไม	%svc:	ไว้ให้ความเพลิดเพลิน
%svc:	กบมาหาข้าหน่อยเร็ว	%svc:	บ็อกกับดุ๊กกี้ได้มานอนที่เตียงนอน
%svc:	แล้วเขา(เค้า)ก็เข้านอน	%svc:	พอตอนเช้า บ็อกและดุ๊กกี้ได้ออกมาดู
%svc:	เราต้องออกตระเวรหากบกัน	%svc:	และพอ และก็มาเปิดหน้าต่าง
%svc:	สวนโทนี่ก็ไปดูโพรงที่ต้นไม้	%svc:	เพื่อให้ อากาศถ่ายเท
%svc:	จนมาเปิดหน้าต่าง	%svc:	เพื่อมาตอมดุ๊เกี้
%svc:	ทอมก็ได้เรียกร้อง(เลียกล้อง)หากบ	%svc:	นกฮูกนั้นได้มาแกล้งบ็อก
%svc:	เพื่อ ไปหากบในป่า กับหมาของทอม	%svc:	วันหลังเธออย่ามายุ่งกับฉันอีกนะ
%svc:	ทอม ก็ได้ไปหาในโพรงใต้ต้นไม้ต้นหนึ่ง	%svc:	มาหาเราเถิด
%svc:	เพราะว่า ทอมไปรบกวนกระรอก	%svc:	มาหาหมา
%svc:	และทอมไปหาที่โพรงในต้นไม้ ใหญ่	Aspectu	al SVCs
%svc:	ทอมได้ไปหาบนโขดหิน	%svc:	ขณะที่เด็กชายกำลังดูโพรงไม้อยู่นั้น
%svc:	และทอมก็ว่า จะไปจับมัน	%svc:	ก็เจอกบที่พวกเขากำลังหาอยู่
%svc:	และก็ก้มดู	%svc:	มีกบร่อนอยู่มั้ย
%svc:	ก็เกาะกิ่งไม้แล้วก็ร้องเรียกหาเจ้ากบ	%svc:	แล้วหมาน้อยก็ ที่กำลังเล่นรังผึ้งอยู่
%svc:	เขาก็เลย ออกเดินทาง	%svc:	มีท่อนใม้อยู่ท่อนหนึ่งวางอยู่
%svc	เจ้าบ้ามาทำอะไร	%svc:	ลอยอยู่ใกล้ๆ(ใก้ๆ)มันมีรู
%svc:	เพราะ ผึ้งตามจะมาต่อยเขา	%svc:	แล้วก็ยังร้องเรียกอยู่แ
%svc:	ที่กำลัง จะไล่จิกเขา	%svc:	ล้วก็ยังร้องเรียกอยู่ว่า
%svc:	เขาก็เลย ไปเกาะต้นไม้	%svc:	กบน่าจะช่อนอยู่ในนั้น
%svc:	พอหลังจากนั้นเขาไปยืนบนต้นไม้	%svc:	ส่วนหมาของทอมกำลังเล่นรัง(ลัง)นึ้งอยู่
%svc:	นกฮูกตัวนั้นก็บินไล่ ไล่โจใหญ่	%svc:	ส่วนหมาของทอมก็เล่นรัง(ลัง)ผึ้งอยู่
%svc:	ร้อง(ล้อง)ตะโกนหากบตัวนั้นใหญ่เลย	%svc:	ทอมก็ตกจากต้นไม้ทันที ส่วนหมาของทอมก็หนึ่
%svc:	ก็มางับ		นึ้งอยู่
%svc:	แล้วใจกับหมาก็มานั่งเฝ้ากบ	%svc:	คืนหนึ่งขณะที่เขา กำลังนอนหลับอยู่
%svc:	และส่วนหมาก็ช่วยกันดู	%svc:	โอ่งที่ กบกำลังข่อนอยู่
%svc:	มาดูตรงข้างนอกหน้าต่าง	%svc:	บ็อกกับดุ๊กกี้นั้นนอนอยู่
%svc:	ก็มาดูกษ	%svc:	สุนัขก็เล่นกับรังผึ้งอยู่ดีๆ
%svc:	แล้วโจก็ร้องหากบใหญ่เลย	%svc:	ทอม ก็จึงหา ไปเรื่อยๆ
%svc:	ใจก็มาหาตามซอก	%svc:	เด็กน้อยจึง หาค้นไปในรู เอามือ
%svc:	และส่วนหมาก็ไปหาตรงรังผึ้ง	%svc:	ทอมก็หาไปเรื่อยๆ(เลื่อยๆ)จนพบนกฮูก
%svc:	แล้วหมาก็ ปืนต้นไม้หา	%svc:	หาไปเรื่อยๆ
%svc:	กบก็ ไม่รู้ไปอยู่ไหน	%svc:	ก็เลย ตามหากบไปทั่ว
%svc:	แล้วส่วน โจก็มาหาตรงที่ ดูมันจะมีโพรงต้นไม้อยู่	%svc:	และได้บอกไปเรื่อย ๆ
%svc:	ใจกับหมาตัวนั้นก็มาช่วยกันหาในโพรงไม้	%svc:	เขาเลี้ยงกบเอาไว้ตัวหนึ่ง
		%svc:	กบกบตัวที่เขาเลี้ยงเอาไว้

%svc:	อเล็กซานเดอร์แบกหมาเอาไว้	Resultat	ive SVCs
%svc:	อเล็กซานเดอร์ก็ เจ้าหมาเงียบๆ เอาไว้	%svc:	ใทนี่ ใทนี่หาหมาน้อยไม่เจอ
%svc:	บ้านของเขาเลี้ยงหมาไว้หนึ่งตัว	%svc:	ก็หาไม่เจอ
%svc:	แล้วส่วนหมาก็คอยมอง	%svc:	ก็หาไม่เจอ
%svc:	เที่ยวหากบ	%svc:	ก็หาไม่เจอ
%svc:	มี เด็กผู้ชายกับสุนัขของเขาได้จับ กบไว้ใน ใหล	%svc:	ก็หาไม่เจออีก
	ขวดหนึ่ง	%svc:	หาตรงรังผึ้ง ก็หาไม่เจอ
%svc:	สิ่งที่ตน จับอยู่นั่นเป็นกิ่งไม้	%svc:	ก็หาไม่เจออีก
%svc:	แล้วโจก็มาหลบอยู่ตรงก้อนหิน	%svc:	ก็หาไม่เจออีก
%svc:	เด็กจึงติดอยู่ที่หัวกวาง	%svc:	ฉันคงจมน้ำตายแน่เลย
Mental S	tate SVCs	Manner	SVCs
%svc:	กบตัวนี้ไม่อยากอยู่ที่นี้	%svc:	เขารีบเปลี่ยนเสื้อผ้า
%svc:	ไม่เห็นกบอยู่ในขวดโหลก็ตกใจ	%svc:	ได้รีบถอดเสื้อผ้า
%vsc:	ทอมรู้สึกดี ใจ	Postural	
%svc:	ทอมรู้สึกโกรธ	%svc:	จึงนั่ง ดูทั้งคืน
%svc:	ทอมรู้สึกเจ็บ	Passive	
%svc:	โทนีพบรูอยู่ที่ดินรูหนึ่ง	%svc:	ต้นไม้ที่ล้ม โดนโค่นล้มแล้ว
%svc:	โทนี่คิดว่ามันต้องเป็นรูของกบแน่ๆ	Sequent	ial SVCs
%svc:	กบด้องอยู่ในนี้แน่ๆ โทโทนี่ดู	%svc:	แล้วก็ไป หยุดกระทันหันตรงที่เนินผา
%svc:	โทนี่พบ แม่กบอยู่ตัวหนึ่ง	%svc:	จึงร้องเรียก(ล้องเลียก)ตะโกน
%svc:	เห็นอยู่กับ เอ่อ กบอีกตัวหนึ่ง	%svc:	โทนี่ไป คิดว่า
%svc:	เด็กกับสุนัชไม่เห็นกบอยู่ในขวด	%svc:	ที่นี้ก็บอก อำลากบว่า
%svc:	และก็ ดู ตรงโพรงไม้เห็นกบอยู่สองตัว	%svc:	ส่วนเจ้าหมาก็ไปเจอรังผึ้ง
%svc:	แต่พ่อแม่ของเขาก็ไม่ยอมให้เพราะว่า	%svc:	แล้วโจก็ตามไม่เจอ แล้วทีนี้
Causativ		%svc:	แล้วที่นี้ใจก็ไปเจอหนู
%svc:	ทำขวดโหลแตก	%svc:	โจก็มาตกตรงที่แม่น้ำ แม่น้ำแห่งหนึ่ง
%svc:	ทำขวดโหลแตก	%svc:	หมาก็ตกมาเหมือนกัน
%svc:	หมาของทอมได้ทำรัง(ลัง)ผึ้งตก	%svc:	ก็มาตกกัน
%svc:	ทำให้ขวดโหลแตก	%svc:	ก็มาเจอกบ
%svc:	ทำให้อเล็กซานเดอร์ตกหน้าผากับหมวของเขา	Complex	x SVCs
%svc:	ทำให้ ผึ้งไล่สุนัข	%svc:	และก็ เดินเข้าไปในหา
%svc:	ทำให้บ็อกนั้นตกจากต้นไม้	%svc:	กลับ(กับ)มาหาฉันเถอะ กบ
%svc:	ทำให้บ็อกนั้นเจ็บนิดหน่อย	%svc:	เด็กคนนั้นก็ตกไปอยู่บนคอ ของกวาง
%svc:		%svc:	เอาไปไว้ที่บ้าน
%svc:	ทำให้เขาของกวางนั้นเกี่ยวบ็อก	%svc:	เขาออกไปตามหาที่ทุ่งกว้าง
	ภาเหเบาของกรางผลเมายรมยก เด็กบอกให้เจ้าหมาทำเสียงเบาๆ	%svc:	เด็กและหมาชะเง้อไปดูหลัง ขอนไม้
%svc:	เตกบขกเหเราหมาตาเลยงเบาๆ โทนี่บอกให้หมาน้อยเงียบ	%svc:	เด็กจึงลงมาอุ้มเจ้าหมา
%svc:	เทนบชกเหหมานอยเงยบ ทอมก็จึง บอกหมาของทอมให้เงียบ	%svc:	ช้าจะปืนไปดู
%svc:	พ.ค.ศ มภมหา.ก ลอนมภทห พกยก	%svc:	และก็ปืน ขึ้นไปดูบนขอนไม้

%svc:	เด็กน้อยจึง เข้าไปทักทายกับพวกกบ	%svc:	ทำให้เขาตกลงมาจากต้นไม้ ต้นนั้น
%svc:	กลับ(กับ)มาหาฉันหน่อยชื	%svc:	ทำให้ผึ้งกระจุยกระจายออกมา
%svc:	ทั้งกบและหมาน้อยกลับมาหาฉันเถอะ	%svc:	ทำให้เด็กชายคนนั้นตกลงมาบนพื้น
%svc:	แล้วก็มุดลงไปดู	%svc:	ทำให้บือกนั้นต้องลุกขึ้น
%svc:	ทอมก็ขึ้นไปหาบนโขคหินแล้วก็เรียกร้องว่า	%svc:	คือทำให้ผึ้งนั้นต้องออกจากรัง
%svc:	หมาของทอมก็ได้ปืนขึ้นมาตามทอม	%svc:	ทำให้ป็อกนั้นต้องวิ่งหนีมาถึงก้อนหินก้อนหนึ่ง
%svc:	พ่อของทอมได้ไปจับกบมาให้ทอมตัวหนึ่ง	%svc:	ให้กบออกมา
%svc:	ก็จึงลงไปอุ้มหมามา	%svc:	ข้ายอมให้ลูกของข้าไปกับเจ้าก็ได้
%svc:	จึงพาหมาของเขาไป ไปหาในป่า	%svc:	ก็ทำรังผึ้งตกลงมา
%svc:	เด็กก็ลงมาจับเจ้าสุนัขขึ้นสุนัขก็เลียต์ก	%svc:	แล้วก็ทำ ทอมตกลงมา
%svc:	ตอนบ่ายๆ เด็กกับสุนัขได้เดินออกไปหากบ	%svc:	และ และ ปล่อยเขาลงมา
%svc:	จะมาไล่กัดโจ	%svc:	เจ้ากวางตัวนั้นก็ผลักโจตกมาจากหน้าผาและหมา
%svc:	เพื่อเข้าไปดู		ตัวนั้นด้วย
%svc:	บ็อกจึงขึ้นไปปีนก้อนหิน	%svc:	กวางได้โยนบ็อกและดุ๊กกี้ลงไปหนองน้ำแห่งหนึ่ง
%svc:	เจ้าช่วยออกมาหาฉันที่	%svc:	เพื่อเขย่ากิ่งให้รังผึ้งตกลงมา
%svc:	บ็อกกับดุ๊กกี้จึงค่อย ๆ ย่องเข้าไปดู	%svc:	และก็ได้ทำมือกวัดแกว่งให้นกสูกบินออกไป
%svc:	ได้เอากบ มาใส่ในลูกแก้วแล้วก็	%svc:	แต่ขวดก็ไม่ยอมหลุดออกจากหัว
%svc:	ได้ออกไปร้องว่า	%svc:	เขาจึงบอกให้ พยายามที่จะหากบของเขา
%svc:	ช่วยออกมาหาจัน(ชั้น)ที	%svc:	ข้ากำลังนอนหลับอยู่สบายๆ
%svc:	ได้เข้าไปดู รัง	%svc:	โอ๊ยข้ากำลังนอนหลับชยู่นะ
%svc:	ส่วนเจ้าคุ๊กกี้ก็ได้ขึ้นไปเอารัง(ลัง)ผึ้ง	%svc:	โทนี่ อยากได้กบกลับบ้าน
%svc:	เพื่อจะเอาน้ำหวานมากิน	%svc:	เห็นผึ้งบินมาเป็นฝูง
%svc:	จึงเข้ามาดู	%svc:	แล้วทีนี้ โจก็เห็นนกฮูกบินออกมาจากโพรงต้นไม้
%svc:	จึงเข้าไปจั้มจมูก	%svc:	เห็นกบหายไป
%svc:	เอามือมาปิดจมูก	%svc:	แต่ทอมก็เจอกวางโผล่หัวขึ้นมา
%svc:	และได้จับมาไว้ในขวด	%svc:	เขากลัวหมาจมน้ำตาย
%svc:	แล้วหมาของเขาได้ไปทำรังผึ้งตก	%svc:	เด็กคน นั้นก็ โดนนกฮูกไล่มา
%svc:	จึงรีบวิ่งไป	%svc:	โดนนกฮูกไล่จิกมา
%svc:	เจ้ากบก็ หนี แอบหนีไป	%svc:	ทำให้บ็อกนั้นขึ้นไปอยู่บนหัว
%svc:	เจ้าบ๊อกกี้ก็ได้แอบเข้าไปในโถแก้ว	%svc:	การที่ ต้องโดนจับไป
%svc:	อยู่ดี ๆ ก็เผลอตกลงไป	%svc:	เด็กคนนี้ นี่ ต้องเอาลูกของเขาไปทำอาหารแน่ ๆ
.%svc:	เด็กและหมา มองหาไปทั่วในป่า	%svc:	ข้านี่จะ อยากจะเอากบนี้ไปเป็นเพื่อนเล่น
%svc:	ข้ากำลังมองหากบของข้าอยู่		

<u>Adults</u>		%svc:	ด้วยความตกใจก็วิ่งไป
Simple		%svc:	กวางวิ่งไปจนถึงสุดทาง
Direction	al SVCs	%svc:	ก็ค่อยๆ เดินไปในน้ำ
%svc:	เจ้ากบน้อยอาจจะกระโดดไปข้างนอกมั้งเจ้าตาล	%svc:	เจ้าบ๊อบบี้ก็วิ่งไปเื่อยๆ
%svc:	แล้วมันก็ค่อยคลานออกจากบนหน้าต่าง	%svc:	กวางตัวนั้นวิ่งไปที่หน้าผา

%svc:	พ่อกวางก็วิ่งไปจนถึงหน้าผา	%svc:	เดี๋ยาเราจะกลับบ้านไป
%svc:	ก็วิ่งไปถึงหน้าผา	%svc:	ทอมมีก็เลยกลับบ้านไป
%svc:	เรากลิ้งไปก่อน	%svc:	พระจันทร์ขึ้นมาทางหน้าต่าง
%svc:	วิ่งไปเรื่อยๆ	%svc:	ลงมาจากหัวของกวาง
%svc:	ทั้งดิ๊กกี้และพอมมี่ก็ได้เดินไปเรื่อยๆ	%svc:	ตกมาที่น้ำ
%svc:	มันบินตามผมกันใหญ่แล้ว	%svc:	น้อยคนนี้ ตกมาจากต้นไม้
%svc:	วิ่งไล่เจ้าบ๊อบนี้	%svc:	ตกลำธารไปเลยดีไหม
%svc:	วิ่งออกหน้า	%svc:	พอตกลงในน้ำปุ๊บ
%svc:	เจ้าดิ๊กกี้นั้นวิ่งหนีรังผึ้ง	%svc:	ฝูงนึ่งที่ไล่ตามเขาเต็มไปหมด
%svc:	ส่วนเจ้าตูบนะครับก็วิ่งหนีรังผึ้ง	%svc:	เจ้าดิ๊กก็เดินตามมา
%svc:	ส่วนเจ้าหมานั้นก็วิ่งหนีผึ้ง	%svc:	เลยเดินออกไปที่ป่าหลังบ้าน
%svc:	ทั้งสองก็ได้วิ่งหนีกันจ้าละหวั่น	%svc:	เราเดินขอกไปนอกบ้าน
%svc:	เจ้านกฮูกโผล่มาจากรัง	%svc:	เขาก็เดินเข้าไปเรื่อยๆ
%svc:	ทอมเลยติดไปกับกวางตัวนั้น	%svc:	ทอมก็วิ่งเข้าไปในปา
%svc:	นายเราติดไปกับเจ้ากวาง	%svc:	กวางวิ่งออกไป
%svc:	ขวดโหลนี่มันก็แตกกระจาย	%svc:	หนูตัวใหญ่ก็วิ่งออกมา
%svc:	ผึ้งแตกกระจาย	%svc:	ก็วิ่งตามไป
%svc:	ซึ่งเขาเพิ่งได้มาวันนี้เอง	%svc:	ส่วนเจ้าบือบบี้ก็วิ่งตามไป
%vsc:	ที่เขาได้มาวันนี้	%svc:	โรบินวิ่งตามไป
%svc:	ฝูงผึ้งที่ใล่ตามเขาเต็มไปหมด	%svc:	วิ่งตามไปตลอดเลยครับ
%svc:	เผื่อเค้าจะออกไปที่สวนหลังบ้าน	%svc:	ตูบก็วิ่งตามทอมไปด้วยนะครับ
%svc:	มันออกไปจากขวด	%svc:	ค่อยๆปีนออกมา
%svc:	ทอมออกไปที่หน้าต่าง	%svc:	ก็ค่อยๆ ปืนออกมาจากขวด
%svc:	ออกไปจากบ้านของทอม	%svc:	ก็บินออกมา
%svc:	สกั้งค์ออกมา	%svc:	แล้วผึ้งก็นินออกจากรังเต็มไปหมด
%svc:	พี่ๆ ของเจ้ากบก็ทยอยออกมา	%svc:	และนกฮูกตัวหนึ่งที่บินออกมาจากโพรงไม้
%svc:	ออกมาหน่อยสิลูก	%svc:	ตัวอะไรทำเสียงหึ่งๆๆๆๆๆ บินออกมาด้วย
%svc:	แต่สิ่งที่ออกมานั้น	%svc:	เจ้าดึ๊กก็กลึ้งตามไป
%svc:	ตัวที่ออกมานั้น	%svc:	เจ้าตูบว่ายน้ำตามไป
%svc:	ลูกกบออกมาเยอะแยะไปหมด	%svc:	เจ้าฟร็อกกี้กบน้อยน่ะสิกำลังย่องออกมาจากขวด
%svc:	แล้วก็ตามมา	%svc:	เจ้าดิ๊กก็ค่อยๆ ย่องตามมาเรื่อยๆ
%svc:	นายตามมาทีหลัง	%svc:	มันค่อยๆ ย้องออกไป
%svc:	ดิ๊กกี้ตามมาห่างๆ	%svc:	ทั้งสองค่อยๆย่องเข้าไปในที่พุ่ม
%svc:	เดี๋ยวอีกไม่นานผมก็จะกลับมา	%svc:	ลูกๆ ก็โดดขอกมา
%svc:	ถ้ากบกลับมานี้	%svc:	เจ้ากบก็กระโดดขอกมาเป็นตัวสุดท้าย
%svc:	ทั้งหมดก็กลับไปบ้านหลังน้อยๆ	%svc:	ลูกกบตัวเล็กๆ กระโดดออกมาจากต้นหญ้า
%svc:	ถ้าเจ้ากบมันผ่านมา	%svc:	กบก็กระโดดขอกมาจากโหลแก้ว
%svc:	กบก็ได้ออกจากขวดแก้วไป	%svc:	ลูกกบตัวน้อยๆ กระโดตออกมาจากกอต้นไม้

%svc:	ทอมมี่ก็ค่อยๆ คลานเข้าไปในหลังขอนไม้	%svc:	จนรังผึ้งตกลงมา
%svc:	ค่อยๆ คลานเข้าไป	%svc:	รังมันตกลงมาแล้วนายครับ
%svc:	้. ก็วิ่งตามกวางไปด้วย	%svc:	สองสหายตกลงไปในน้ำ
%svc:	ส่วนแมลงก็บินหึ่งตามเจ้าดิ๊กไป	%svc:	แล้วมันก็ตกลงไปจากหน้าต่าง
%svc:	ทอมเดินลึกเข้าไป	%svc:	ตกลงไปด้วย
%svc:	ผึ้งบินเป็นฝูงไล่ตาม	%svc:	โรบินก็ตกลงไปด้วย
%svc:	โดยที่มีเจ้าตูบตัวน้อยวิ่งไล่ตาม	%svc:	ทั้งคู่ตกลงไปในบึงแห่งหนึ่ง
%svc:	มันวิ่งไล่ตามผม	%svc:	ทอมกับตูบตกลงไปในแอ่งน้ำตัวเปียกโชก
%svc:	ส่วนเด็กคนนี้ก็วิ่งหนีไป	%svc:	รังนี้งก็ตกลงมาทั้งรัง
%svc:	ทอมมี่วิ่งปืนขึ้นไปบนต้นไม้	%svc:	รังของมันตกลงมาในขึ้น
%svc:	ก็ปั่นขึ้นไปบนต้นไม้ใหญ่	%svc:	รังผึ้งก็ได้ตกมาลงที่พื้น
%svc:	ทอมปิ่นขึ้นไปบนต้นไม้	%svc:	จนรังผึ้งมันตกลงมา
%svc:	โดยการปีนขึ้นไปบนหิน	%svc:	ทอมตกใจเลยตกลงมาจากด้นไม้
%svc:	เจ้าดิ๊กกี้ก็ป็นขึ้นไบ่บนหน้าต่าง	%svc:	ทั้งสองตกลงมาในลำธารน้ำ
%svc:	เขาก็ปืนขึ้นไปบนก้อนหิน	%svc:	ตกลงมาบนพื้น
%svc:	ทอมมี่ก็ได้ปันขึ้นไปในก้อนบนก้อนหินใหญ่	%svc:	ก็ตกลงมาจากระเบียง
%svc:	โพรงไม้ที่ทอมปืนขึ้นไป	%svc:	แล้วด้วยความที่ขวดโหลมันหนักมากเจ้าตูบก็ตก
%svc:	แล้วปีเตอร์ก็ปีนขึ้นมาเโขดหิน		ลงมาจากหน้าต่าง
%svc:	ป็นขึ้นไปบนข้างบน	%svc:	ทั้งคู่ครับตกลงมาจากหน้าผานะครับ
%svc:	ด้นก็ปั่นขึ้นไปบนก้อนหิน	%svc:	เ จ้าดิ๊กก็หล่นลงมาจ ากหน้าต่าง
%svc:	หลังจากนั้นต้นก็ขึ้นไปบนต้นไม้	%svc:	จากนั้นรังร่วงลงมา
%svc:	คือกระโดดลงมา	%svc:	อะไรร่วงลงมา
%svc:	ร่างของปีเตอร์และดิ๊กกี้ลอยลงมาจากเบื้องบน	%svc:	อะไรร่วงลงมาน่ะ
%svc:	ตอนที่ใผล่ขึ้นมาจากน้ำได้นี่	%svc:	พ่อกวางก็ออกวิ่งไปเชียว
%svc:	ก็โผล่ขึ้นมาจากน้ำได้	%svc:	ออกวิ่งไปเรื่อยๆ
%svc:	ตัวตุ๋นที่ผุดขึ้นมา	%svc:	แล้วมันก็มุดหายออกไป
%svc:	ค่อยๆ เดินลุยน้ำไป	%svc:	แล้วพากระโจนวิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว
%svc:	มันก็ใผล่ออกไปหน้าต่างเช่นเดียวกับทอม	%svc:	น้องแดงกับเจ้าตาลก็กระโดดหล่นตูมลงไปในลำธาร
%svc:	นกฮูกโผล่ออกมา	%svc:	ส่วนเจ้าตาลนั้นน่ะวิ่งลุยน้ำนำหน้าไป
%svc:	(ก้อนหิน) ที่โผล่ออกมา	%svc:	วิ่งหนีขึ้นไปบนก้อนหินใหญ่
%svc:	นกเค้าแมวตัวใหญ่โผล่ออกมา	%svc:	เจ้าตูบเองก็เสียหลักวิ่งตกลงไปในหน้าผาเหมือน
%svc:	ก็หนืออกไปจากขวด		ňu
%svc:	หนืออกมาจากขวด	%svc:	เอาออกมาไม่ได้
%svc:	หัวผมติดเข้าไปในนี้แล้วทำอย่างไรดี	%svc:	เจ้ากบจึงให้ลูกกบกับทอมไปตัวหนึ่ง
%svc:	แตกออกมา	%svc:	แต่แล้ว มันกลับเอาหัวของมันออกมาไม่ได้
%svc:	(รังนี้ง)ซึ่งแตกกรูกันมา	%svc:	ต้นก็พาลูกกบกลับบ้าน
%svc:	รังก็แกว่งไปมา	%svc:	มันมุดหัวเข้าไปในขวดโหล
%svc:	นกบินกระพื่อปีกไป	%svc:	เขาจับมันขึ้นมา

%svc:	ส่วนเจ้าบ๊อบบี้ก็เอาหน้าเข้าไปซุกในขวด	%svc:	ตื่นเข้ามาทอมมี่ก็ตกใจ
%svc:	ต้นก็เลยพาลูกกบตัวนั้นกลับมาที่บ้าน	%svc:	ปีเตอร์และดิ๊กกี้ดี่นขึ้นมา
%svc:	พ่อแม่กบก็เรียกลูกๆ ออกมา	%svc:	น้องแดงดื่นขึ้นมา
%svc:	เรียกพี่ๆ ออกมาด้วย	%svc:	ทอมมี่ดื่นขึ้นมา
%svc:	เรียกกบออกมา	%svc:	เช้ารุ่งขึ้นทอมตื่นขึ้นมา
%svc:	เด็กชายคนนี้ก็เจากบไปหนึ่งตัว	%svc:	เมื่อทั้งทอมและโรบินดื่นขึ้นมา
%svc:	เจ้าดิ๊กก็เอาขวดโหลตามไปด้วย	%svc:	ต้นกับบ๊อบบี้ดื่นขึ้นมา
%svc:	และได้เหวี่ยงเจ้าทอมมี่นั้นตกลงไปในบ่อ	%svc:	แล้วก็หายไปไหน
%svc:	กวางตัวนั้นได้แบกทอมมี่ขึ้นจากบนบ่า	%svc:	ลูกกบนั้นได้หายไปแล้ว
%svc:	เมื่อยื่นหน้าไป	%svc:	ลูกกบตัวน้อยหายไปใหนนะ
%svc:	ผึ้งนั้นได้พากันออกมาจากรัง	%svc:	กบหายไปใหน
%svc:	โดยการมุดหัวเข้าไป	%svc:	เจ้าดึ๊กหายไปไหน
%svc:	ทอมก็ไม่จับกบกลับไป	%svc:	พือกกี้นั้นหายไปแล้ว
%svc:	ทอมกับตูบจึงพาลูกกบตัวนั้นกลับบ้าน	%svc:	เขาก็พบว่ากบหายไป
%svc:	ทอมก็ชะโงกตัวข้ามท่อนไม้นั้น	%svc:	พือกกี้แกหายไปไหน
%svc:	หลังจากนั้น ทอมก็หนีนกฮูกเข้าไปในป่า	%svc:	เจ้ากบหายไปใหนนะ
%svc:	กวางโผล่หัวขึ้นมา	%svc:	กบหายไปแล้ว
%svc:	กวางนี้ก็เอาทอมมี่นี่ไปโยนลงหน้าผา	%svc:	กบน้อยเราหายไปใหมน่ะ
%svc:	ทอมจับมันมาจากแม่น้ำแห่งหนึ่ง	%svc:	กบน้อยของเราหายไปใหนแล้วนั่นน่ะ
%svc:	เจ้าดูบก็วิ่งชนเขาตกลงมา	%svc:	หายไปแล้วจริงๆ
%svc:	เจ้าตาลค่อยๆ โผล่ตัวขึ้นไปบนขอนไม้	%svc:	เค้าหายไปใหน
%svc:	เอาหัวแหย่ลงไปในขวดประจำ	%svc:	แล้วก็หายไป
%svc:	น้องแดงนี่นะคะก็เลยพากบกลับมาที่บ้าน	%svc:	ความพยายามในการหากบของเขาก็ยังไม่หายไป
%svc:	เขานำร่างเล็กๆ ของกบน้อยๆ ของเขาขึ้นมาไว้บน		นะครับ
	ฝ่ามือ	%svc:	นองไป
%svc:	กวางก็สะบัดทอมมี่ตกลงไป	%svc:	มันก็โดขึ้น
%svc:	พ่อกวางตัวใหญ่ยืนขึ้นจากขณะ	%svc:	ตัวใหญ่ขึ้นมา
%svc:	หลังจากที่ทอมยืนขึ้นบนหิน	%svc:	กบที่ชัดเซพเนจรมา
%svc:	ทอมก็คุกเข่าลงกับพื้น	%svc:	เจ้าฟือกกี้นั้นที่ห่ายห่างหายไปนาน
%svc:	ขวดโหลนั้นได้ฟาดลงกับพื้น	%svc:	ว่ายน้ำเป็นก็เลยโชคดีไป
%svc:	แล้วก็ก้มลงไป	%svc:	เปียกมล่อกมแล่กขึ้นมาเชียว
%svc:	น้องแดงนึกว่า กิ่งไม้ที่ยืนขึ้นมานั้น	%svc:	ทอมมี่ตะโกนลงไปในรูตุ่น
%svc:	ทั้งสองค่อยๆ ลุกขึ้นมาอย่าง	%svc:	เสียงนั้นมันดังออกมาจากซุงท่อนไม้
%svc:	พอลุกขึ้นมา	%svc:	กบร้องดังขึ้นมาในแองลำธารน้ำแห่งนั้น
%svc:	ลุกขึ้นยืน	%svc:	กวางนี่มันก็ขวิดทอมมี่ขึ้นมา
%svc:	ปีเตอร์ชะโงกลงไป ข้ามขอนไม้	Purposiv	ve SVCs
%svc:	เช้าวันใหม่ที่สดใสก็เริ่มขึ้น	%svc:	แล้วก็ไปอยู่บนเนินดิน
%svc:	ดังนั้นเมื่อตื่นเข้ามา	%svc:	จากนั้นทอมจึงไปปืนต้นไม้

*************************************	%svc:	ไปอยู่กับเจ้านาย	%svc:	แล้วก็วิ่งต่อยเจ้าหมา
จิระงาะ เจ้าบัยบริบัติก็ไปเขากัดในรับรากา รังงาน เจ้าบระเรียนอนกันและ พิธงาะ เก็บของที่สันไม่ พระงาะ เรื่องการจะเร็วและกันแล้ว พิธงาะ เหตุแห่งที่เก็ดมากลับที่ให้แบบของมันนะครับ พระงาะ หรือก็ก็และปัดตร์ขอกตามภาพใจกที่ที่ไม่ปาใหญ่ พิธงาะ ให้ไปเก่ารับถึงนั้นครับ พระงาะ เล้าเก็ดมากลับที่ให้แบบของเขาและรับ พระงาะ เล้าเก็ดมีการับถึงนั้นครับ พระงาะ เล้าเปลาใหม่นายการของเขาและรับ พระงาะ เล้าเก็ดมีการที่การที่เลีย พระงาะ เล้าเปลาใหม่นายการของเขาและรับ พระงาะ เล้าเก็ดมีการที่กายสาก พระงาะ เล้าเก็ดมีการที่สิ่งเมื่อเก็บมาการเลีย พระงาะ เล้าเก็ดมีการที่กาย พระงาะ เล้าเก็ดมีก็ไปและกันหาการของเขาและรับ พระงาะ เล้าเด็ดมีการที่กาย พระงาะ เล้าเก็บครับก็เก็ดมีเมื่อเล้าเหาการที่สิ่งเมื่อ พระงาะ เล้าเก็ดมีการที่กาย พระงาะ เล้าเก็บครับก็เก็ดมีการที่สิ่งเมื่อ พระงาะ เล้าเก็ดมีการที่มีกาย พระงาะ เล้าเก็บครับก็นที่สิ่งเมื่อ พระงาะ เล้าเก็ดมีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันกันที่มีกายกันที่มีกายกันที่มีกายกันที่ม				
ริงงะะ ก็ไปอย่มตั้งไม่นั้ %sve: เดียวแรงจะจ้างอนกันแล้ว %sve: ก็ไปอย่มตั้งไม่ %sve: ทั้งคิดก็กันและปิเตอร์ขอกตามเทาฟรีอกที่ที่ในปาใหญ่ %sve: เหตุแห่งที่หำกับไปอย่มตั้งไม่มี %sve: พร้องออกและกาม %sve: ให้ไปเห่างังนี้งนั้นะหับ %sve: แล้วแก็เป็นทากบองแทนะครับ %sve: แล้วแก็บโดยกับมากายของแทนะครับ %sve: แล้วแก็บโดยกับมากายของแทนะครับ %sve: แล้วแก็บโดยกับมากายของแทนะครับ %sve: แล้วเก็นอำกับของกับมา %sve: เมื่อเก็บโดยกับมากายของแทนะครับ %sve: เล็กและกับเขาเทาเขาของสาดหัวหนึ่ง %sve: เมื่อเก็บไทยใดเก็บไทยเก็บมากายของแทนะครับ %sve: เล็กและกับเขาเทาเขาของสาดหัวหนึ่ง %sve: เมื่อเก็บไทยใดหัวไม่ %sve: เล็กและที่เหาเทาเขาของสาดหัวหนึ่ง %sve: เก็บสามากายก็ดังไม่ %sve: เล็กและที่เหาเทาเทาเขาของสาดหัวหนึ่ง %sve: เก็บสุด %sve: เล็กและที่เหาเทาเทาเขาของสัดกับไม่เขา %sve: เก็บสุด %sve: เล็กและที่เหาเทาเทาเขาของสัดเล็กและที่เหาเทาเทาเขาของสัดเล็กและที่เหาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทาเทา		-	%svc:	
รระงะ ก็ไปขย่มต้นไม้ ระงะ หัดสิกก็และปิเพอร์ชอกตามหาพรียกที่ที่ในปาใหญ่ %ระงะ เหตุแห่งที่เจ้าลึกก็ไปขย่มต้นไม้ %ระงะ หัวสู่ขอกตามหาทาบ %ระงะ ได้ไปเท่าที่งนี้กัดมากลับยที่ไปกับขาของมันนะตับ %ระงะ แล้วเก็บเขียกเพื่อก %ระงะ ได้กับส่วนกรกบาของเขานะครับ %ระงะ แล้วเก็บส่วนกรกบาของเขานะครับ %ระงะ แล้วเก็บสากหากบาของเขานะครับ พระงะ แล้วเก็บสากหากบาของเขาและรับ %ระงะ แล้วเก็บสากหากบาของเขานะครับ แล้วเก็บสากหากบริงเขาสังเล่ง %ระงะ แล้วแหนาพิยากับไม่เก็บกับหาดีเป็น %ระงะ แล้วเก็บสากหากบริงเขาสีงเล่ง %ระงะ เก็บหาที่เด็ดในปั %ระงะ พระกันหา %ระงะ เท่าประกับหาดีเก็บสากหากบริงเขา %ระงะ เล้าปดะกับหาดีเก็บสากบริงเขา %ระงะ เท่าปหาดีเก็บสากหาดีเก็บสากหาดี %ระงะ เล้าปดะเก็บสากหาดีเก็บสากบริงเขา %ระงะ เก็บสุด %ระงะ เก็บสามที่ให้กาดับกับกับกับกับกับกับกับกรรงนี้ %ระงะ เก็บสุด พระงะ เก็บสามที่ให้กาดับกับกับกับกับกับกับกรรงนี้ %ระงะ และไปเล่นกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับก				
ชิงงะะ เหตุแห่งที่เจ้าดึกที่ไปชนายังเห็นในไม่ % svc: ทั้งอุ่อลกตามงากบ % งะะ การตับนี้ก็ตุมากด้วยที่ไปรับเราของมันนะครับ % svc: เครียมการตับนี้ก็ตุมากตัวยที่ไประเทราบ % งะะ ได้ไปเท่ารับเริ่มนั้นและรับ % svc: แล้วแก้บลายการตองกานะครับ % งะะ แล้วแก้บลากบลายองเขานะครับ % งะะ แล้วแก้บลากบลายองเขานะครับ % งะะ แล้วแก้บลางกายต่อไป % งะะ แล้วก็ตะโกนหาชากบลองเขาสะครับ % งะะ ก็ปนามากลับเต้ยให้หาที่สำหนัง % งะะ สะกันเหา % งะะ ก็ไปหาที่ได้คำให้ % งะะ แล้วก็ตะโกนหาเจ้ากบ % งะะ ก็ไปหาที่ได้คำให้ % งะะ แล้วก็ตะโกนหาเจ้ากบ % งะะ ก็ไปหาที่สำหัดเก็บสายค่อยกับสัการที่สำหัดเล้า % งะะ ห้าในสากและ % งะะ ก็ไปสุสิ % งะะ ห้าเป็นเก็บก็บลับกับสับ % งะะ เข้าในผู้สามารถีบล้าแก้เล้าและสับกับสับ % งะะ เพื่อเล้าสามารถีบล้าแก้เล้า % งะะ เข้าในสับกับสับก				
%ระงะ การตัวนี้ก็คุมากล้วยที่ไปรับยาของมันนะตับ %ระงะ ตาร็จะเรียก)หาลูกกบด้านั้ย %ระงะ ได้ไปเทริงนี้งนั้นระทับ %ระงะ แล้วก็ไปแร้กานรัยก %ระงะ แล้วก็ไปแระไทนหากบายจะขานะครับ %ระงะ แล้วก็ตะเกินเรียกหากบ %ระงะ แล้วที่ไปตะไทนหากบ %ระงะ แล้วก็ตะเกินเรียกหายจะขายักครั้งหนึ่ง %ระงะ เป้าขามหาลูกกบล่งไป %ระงะ เล้วก็ตะเกินเรียกหากบริงานั้ง %ระงะ เจ้าพิดก็ก็ไปหาตัวสังใหล่ %ระงะ เล้าก็สะโทนหาจำกับ %ระงะ เจ้าเป็นกล้าไปผู่หารับกัดกำ %ระงะ สะในตะเกินเรียก %ระงะ เจ้าเป็นก็จ้าไปผู่หางรงเล็ง %ระงะ สะในตะเกินเรียก %ระงะ เจ้าเป็นก็จ้าไปผู่หับรวงเล็ง %ระงะ เจ้าเป็นก็นก็เห็นของ %ระงะ เจ้าเป็นตับไปผู่หันหัน %ระงะ เข้าในตะเกินเกินเห็น %ระงะ เจ้าเป็นตับก็นไปหมุกเลย %ระงะ เพื่นของหางรางสังสองสางสางสังสองสางสางสังสองสางสางสังสองสังมาจับสังสังสางสางสางสังสองสางสางสังสองสางสางสังสองสางสางสังสองสางสางสองสังสางสางสางสองสังสองสางสางสางสองสังสางสองสางสางสองสางสองสังสองสางสางสองสังสองสางสางสางสองสางสางสองสางสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสางสองสางสางสองสางสางสางสองสางสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางสางสองสางส		_		. ·
%ระงะ ได้ไปเท่ารับนี้งนี้นะครับ %ระงะ ตะกันบริเทพรัยก์ %ระงะ แล้วก็ไปตะโกนหากบของขานะครับ %ระงะ แล้วก็คะโกนรัยกาบของขานะครับ %ระงะ แล้วเขาไปตะโกนหากบของขานะครับ %ระงะ แล้วเท็ตะโกนรัยกาบของขาลักครังหนึ่ง %ระงะ ใปตามหาลูกกะต่อไป %ระงะ พังสะงะทะไทนหาฟรียกกี %ระงะ เจ้าพิจกที่ก็ไปเท่าตัวเก็บที่งาน %ระงะ แล้วก็ตะโกนหาเจ้ากบ %ระงะ เจ้าในที่เก็กกับไปที่งาน %ระงะ เล้าก็ตะโกนหาเจ้ากบ %ระงะ เจ้าในที่เก็กับได้สนากบัจยดี %ระงะ เล้าในตะโกนเขียก %ระงะ เจ้าในที่เก็กกับได้สนากบัจยดี %ระงะ (ขอนใจมากที่หักบดินกับดับ %ระงะ เจ้าในเล้ากับได้สนากเล้น %ระงะ เพื่อเล้าสัดกับได้สนากเล้น %ระงะ เจ้าในสัดกับได้สนุกเลย %ระงะ เพื่อเล้าสามารักกับ %ระงะ เพื่อเล้าเล่นกับได้สนุกเลย %ระงะ เพื่อเล้าเล่นกับได้สนุกเลย %ระงะ เพื่อเล้าเล่นกับได้สนุกเลย %ระงะ เพื่อเล้าเล่าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้าเล้				•
**svc: ใส่งากไปตะโกนหากบของเขานะครับ %svc: แล้วก็ไปตะโกนหากบของเขานะครับ **svc: แล้วก็ไปตะโกนหากบ %svc: แล้วก็ตะโกนเรียกกบของเขาลักครั้งหนึ่ง **svc: ไปตามหาลูกกบต่อไป %svc: หังสองตะโกนทางรือกั **svc: เข้าพิอกก็ก็ไปหาที่ขอดโหล %svc: แล้วก็ตะโกนหาจำกบ **svc: เจ้าพิอกก็ก็ไปหาที่ขอดโหล %svc: สะไกนหา **svc: เข้าไปหาที่วอกก็ก็ไปหาที่ขอดโหล %svc: คะโกนเรียกหากบน้อย **svc: เข้าไปหากจ้ายกังก็ก็ไปหา %svc: คะโกนเรียกหากบน้อย **svc: ก็ไปสู่ลิ %svc: จะในสากที่ให้การบานให้เล **svc: เข้าเป็นก็จับไปลู่งกับรางนึ้ง %svc: (ขอบใจมากที่ให้การับคืน **svc: เท้าเป็นสังกับกับ %svc: เพื่อมหารทำคืนกับกับกับกับกับกับ **svc: เท้าเป็นสนาแล %svc: เพื่อมหารทำจัดก็ **svc: เพื่อในเก็นกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับก				
ชิงงะ แล้วก็ไปตะโทนหากบของเขานะครับ %svc: แล้วก็ตะโทนเรียกกบของเขาละครับ ชิงงะ แล้วเขาไปตะโทนหาดบองเขานะครับ %svc: ผล้วก็ตะโทนเรียกกบของเขาลักครั้งหนึ่ง %svc: ก็ไปหาที่ได้ดับไม้ %svc: หังสองตะโทนหาหรือกั้ %svc: เร้าฟือกก็ก็ไปหาที่ขายใหล %svc: แล้วก็ตะโทนหาเจ้ากบ %svc: เร้าฟือกก็ก็ไปหาที่ขายใหล %svc: ตะโทนหา %svc: ก็ไปดู %svc: จะไปดะโทนเรียก %svc: ก็ไปดู %svc: จะไปสะเทนรียก %svc: เจ้าในดูสิ %svc: เข้าในคะโทนเรียก %svc: เจ้าในดูสิ %svc: เข้าในคะเก็นเขียก %svc: เข้าในสังกับให้สุง %svc: เข้าในสามาที่กับทับ %svc: เข้าในสังกับให้สุงกัดก็ไปส่น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของสืง %svc: และไปส่นกับให้สุงกเลย %svc: เพื่อมองหาเจ้าพิลกั้ %svc: เพื่อไปแกนกับให้การและกรองเขา %svc: เพื่อมามาหาเจ้ากับแก้ %svc: หา่ด้ามาส่นกับกับกับกับกับทับ %svc: เข้ามาเข้าเรียงกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับก				
%svc: แล้วเขาไปตะโกนหากบ %svc: แล้วเกียะโกนเรียกกบซองเขาลีกครั้งหนึ่ง %svc: ก็ไม่หาที่ได้ดับไม้ %svc: พังสองตะโกนหาพรอกกั้ %svc: เร้าพือกกั๊กไปหาที่ขาดโหล %svc: แล้วก็ตะกินหาเจ้ากบ %svc: เร้าพือกกั๊กไปหาที่ขาดับสักกัา %svc: ตะโกนเรียกหากบน้อย %svc: ไปดู %svc: จึงไปตะโกนเรียก %svc: ก็ไปดูสิ %svc: จึงและก็ได้กับพับ %svc: เจ้าเริบก็ยังไปกุ่งกับรงนี้ง %svc: ส่งและก็ได้กับพับ %svc: เจ้าเริบก็ยังไปกุ่งกับรงนี้ง %svc: ส่งและที่ได้กับพับ %svc: เจ้าเริบก็ยังไปกุ่งกับรับ %svc: ส่งและที่ได้กับพับ %svc: และไปเล่นกับให้สนุกเลย %svc: ที่พละจะต่าหานานกับ %svc: เพื่อใปแทนที่กับของเขา %svc: เกี่ยวแมะสารายหานานทับ %svc: เพื่อใปแกนสำทับกับและทยงาก %svc: เกี่ยวและสารทยงาก %svc: หารายสังกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับก				
**Svc: โปตามหาลูกกบต่อไป *%svc: พัสดุตระกันหาพรีอกกี้ **Svc: ก็โบหาที่ได้ดันไม่ *%svc: ตะกันหา **Svc: เร่าพือกก็ก็ไปหาที่ขวดใหล *%svc: แล้วก็ตะโกนหาเร้ากบ **Svc: เบื่อ *%svc: ตะโกนเขียกหากบน้อย **Svc: ไปอุ *%svc: ตับแระกที่นอนให้เขอ **Svc: ก็ปอุสิ *%svc: ฉันระมาที่นอนให้เขอ **Svc: เข้าในผู้เก็บกับนั้น *%svc: ฉันระมาที่นอนให้เขอ **Svc: เข้าในส่นกับมันสนา *%svc: เข้าแรมกรับกับกับ **Svc: ส่วนเจ้าตึกก็ไปเล่น *%svc: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง **Svc: ส่วนเล่นตับกับให้สนุกเลย *%svc: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง **Svc: และไปเล่นกับให้สนุกเลย *%svc: เก็ต้อมสะสายให้กาก **Svc: และไปแหนที่กามเลนตัวขนนะ *%svc: เด็บแหนา **Svc: เล้าแกนสนัวขนทัน *%svc: เล้าขนารับทันกับเล้า **Svc: หาวรับคืนหาเล้ากบนรับกับกับ *%svc: เล้าขนาที่ขอกันหากับใหญ่ **Svc: เมนาหาเล้ากบลับสนันแมนรอดับกับสนันสอบรับหาเล้ากบลับสนันสอ				,-communation
รงงะ: ก็ไปหาที่ไม่ดันไม่ %งงะ: ตะโกนหา %งงะ: เจ้าพือกก็ก็ไปหาที่ขวดใหล %งงะ: แล้วก็ตะโกนหาเจ้ากบ %งงะ: เท่าไปหาเจ้ากบด้วยกันดีกว่า %งงะ: ตะโกนเรียกหากบน้อย %งงะ: ไปดู %งงะ: ส่งโปตะโกนเรียก %งงะ: ก็ปดูสิ %งงะ: เพื่อเลงเหาที่นอนให้เขอ %งงะ: เจ้าใหญ่ก็เมิน %งงะ: (ขอบใจมาก)ที่ให้กบคืมกับขัน %งงะ: เจ้าใหญ่กับมัน %งงะ: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง %งงะ: เล้าไปเล่นกับให้สนุกเลย %งงะ: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง %งงะ: เล้าไปเล่นกับให้สนุกเลย %งงะ: เพื่อมองหาเจ้าขอก็ %งงะ: เล้าได้แก่เล้นกับให้สนุกเลย %งงะ: เล้าสูกก็ขอก็ %งงะ: เล้าได้แก่เล้นกับให้สนุกเลย %งงะ: เล้าสูกก็ขอกับ %งงะ: เล้าได้แก่เล้นกับให้สนุกับคับกับ * %งงะ: เล้าสัมเรียบกับกับกับ %งงะ: เล้าสุดบกับกับคับกับกับ %งงะ: เม่าหาเจ้ากับกับ * %งงะ: เล้ากับกริงกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับกับก				
**svc: เร้าพ็อกที่ก็ไปหาเจ็รยดโหล %svc: แล้วโดะโทนหาเจ้ากบ %svc: เร่าไปหาเจ้ากบด้วยกันดีกว่า %svc: ตะโกนเรียกหากบน้อย %svc: ไปดู %svc: จึงไปตะโกนเรียก %svc: ก็ไปดูสิ %svc: เน็นะหาที่นอนให้เขอ %svc: เจ้าบันก็ยังไปยุ่งกับรับ %svc: (ขอบใจมากที่ให้กบคืนกับฉัน %svc: อย่าไปยุ่งกับรับ %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง %svc: ส่งเลดก็ให้กับหัสถุกเลย %svc: เพื่อมองหาเจ้าพือกกี้ %svc: เพื่อไปแหนที่กบริงเหล่นกันให้สนุกเลย %svc: เก็ต้มองหาเจ้าพือกกี้ %svc: เพื่อไปแหนที่กบริงเหล่มกันให้สนุกเลย %svc: เจ้าผูมกัชร่อยหานะครับ %svc: เพื่อไปแหนที่กบหักบริงเหล่มกัน %svc: เจ้าผูมกัชร่อยหานะครับ %svc: หรืงมาเล่นด้วยกันนะ %svc: เจ้าขาก็ช่อยกันหากบใหญ่ %svc: ให้รมาเรียกันทำแหกบบที่ขอกักกัน %svc: เข้าเราเมื่อวันสังหากันกาบใหญ่ %svc: เห้ามายครับมาตามะผมหรอดรับ (รายามันสังเล้นกัน %svc: เจ้ามายุ่งกับจันสียเหมาหาจักบนสองเห็นรับของเมาเกราเก็นสองเห็น เกราเก็นสองเห็น เกราเก็นสองเล้น เกราเก็นสองเล้น เกราเก็นสองเล้น เ				
ชรงc: เราไปหาเจ้ากบด้วยกับตักว่า %svc: ตะโกนเรียกหากบน้อย %svc: ไปดู %svc: จึงไปตะโกนเรียก %svc: ก็ไปดูสิ %svc: ฉันจะหาที่นอนให้เออ %svc: เจ้าเร็บนักยึงไปผู่งกับรวงนี้ง %svc: (ขอบใจมากที่นักบดีนกับฉัน %svc: อย่าไปผู่งกับนั้น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเสียง %svc: ส่วนดีก็ก็ไปเล่น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเสียง %svc: และไปเล่นกับให้สนุกเลย %svc: ก็ได้มองหาเจ้าพิอกกั้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เพื่อเลมจะเจ้าพิอกกั้ %svc: เพื่อในแก่เก็บให้สนุกเลย %svc: เคือะเมจะเจ้าพิอกกั้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบที่กานหักบนัก %svc: เคือะเมจะเจ้าพิอกกั %svc: เพื่อไปแทนที่กบที่งาดันกับ %svc: เล้าเก็บกับสัยเทากบใหญ่ %svc: เห้านายกับกับที่งานหากบใหญ่ %svc: เขาเอามีจ็เลียงแล้วกัน %svc: เจ้านายดันหากบใหญ่ %svc: เขาไปเล้นหัวเก็บกับลัยสัยเล้าเจ้าเก็บและครอบครัว %svc: เจ้านายดันหากบใหญ่ %svc: เทื่อเล้นหัวเก็บกับลัยสัยเก็บ เล้นหัว				
%svc: โปดูสิ %svc: จึงโปดะโกนซัยก %svc: ก็ไปดูสิ %svc: ฉันจะหาที่นอนให้เธอ %svc: เจ้าใบนิกับรับ %svc: (ขอบใจมาก)ที่ให้กบก็มดู %svc: อย่าไปสู่งกับบัน %svc: ส่งผลดีให้กับทั้งคู่ %svc: ส่วนเจ้าดึกก็ไปเล่น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง %svc: และไปเล่นกับให้สนุกเลย %svc: ก็ได้มองหาเจ้าพิอกกี้ %svc: เพื่อไปแหนที่กบของเขา %svc: ก็ได้มองหาเจ้าพิอกกี้ %svc: เพื่อไปแหนที่กบของเขา %svc: เกื้อมองหาเจ้าพิอกกี้ %svc: เพื่อไปแหนที่กบพื้อกกี้ %svc: เกื้อมองหาเจ้าพิอกกี้ %svc: เพื่อไปแหนที่กบพื้อกกั้น %svc: เล้าตุกกี่ขอเก็นหากบใหญ่ %svc: โครมาเรียกฉันกำใน %svc: เพื่อเล้ามาเรียกฉันหากบใหญ่ %svc: เมาเทาเทียกับกับอันของแม่ %svc: เขาเก็มกับกับอักนับกับกับและครอบครัว %svc: เจ้ามายุดกับลัน %svc: เพื่อที่มีกับกับคือกับกับเพื่อนักบละครอบครัวกบที่เหลือนัน %svc: เร้าเก็กเก็ยมหายุ่งอะไป %svc: เพื่าเก็บเก็ยมหายุ่งเก็บกับคืออบครากบที่เหลือนัน				
%svc: ก็ไปดูสิ %svc: ฉันจะหาที่นอนให้เธอ %svc: เจ้าเงินกัยงำไปยุ่งกับรวงผึ้ง %svc: (ขอบใจมาก)ที่ให้กบคันกับจัน %svc: อย่าไปยุ่งกับรังเด็ง %svc: ส่งผลดีให้กับทั้งคู่ %svc: ส่งและไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: เพื่อมองหาเจ้าพือกกี้ %svc: และไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ก็ได้มองหาเจ้าพือกกี้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เพื่อมองหาเจ้าพือกกี้ %svc: เพื่อให้เหลงกันให้สนุกเลย %svc: เดียวนมจะช่วยเทนนะครับ %svc: เพื่อในแทนที่กบของเขา %svc: เดียวนมจะช่วยกันนะครับ %svc: เจ้าผู้เข้าเล่นด้วยกันนะ %svc: เจ้าผู้บที่ข้านหากบใหญ่ %svc: เหล้าเข้าสังจะมาต่อยเขา %svc: แล้วแก้ที่ข้อยกันหากบใหญ่ %svc: เหมาหาเจ้ากบน้อยเพื่องของมนั้นหาดองแมน %svc: เพื่อที่วีเลี้ยงแล้วกัน %svc: เจ้าเก็บเลี้ยงมายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่วีเลี้ยดให้มั่นคนะครับ %svc: เพื่อก็นน้อยเม้มายุ่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับเล็นสีเล็น %svc: น้าด็กน้อยมายุ่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีแห่งกับฉันสีเล็น<				
%svc: เจ้าให้บินก็ยังไปยุ่งกับรวงผึ้ง %svc: (ขอบใจมาก)ที่ให้กับคั้งคู่ %svc: ขอ่าไปยุ่งกับมัน %svc: ส่งผลดีให้กับทั้งคู่ %svc: ส่วนเจ้าดีกก็ไปเล่น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเลียง %svc: และไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ทั้งสองต่างมองหาเจ้าฟือกกี้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เคี้ยมมระชายะหานะครับ %svc: เขื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เจ้าตูบกีข่วยเขาหากบ %svc: เจ้ามาเรียกจันนะ %svc: เจ้าตูบกีข่วยเขาหากบ %svc: หรุงนี้จะได้มาเล่นด้วยกันนะ %svc: เจ้าตูบกีข่วยเขาหากบ %svc: เจ้ามาเรียกจันกำไม %svc: เจ้าเขาก็ช่วยเขาหากบ %svc: เหราะว่าผึ้งจะมาต่อยเลา %svc: เขาเขามีขียงหุ %svc: เขามามีของกัน %svc: เขาไก้เลี้ยงเล้ากัน %svc: เจ้าเขายครับมาตามผมเหรอดรับ %svc: เพื่อที่มายุงกับฉัน %svc: เพื่อท่ามายุงกับฉัน %svc: เพื่อที่วนคงนะครับ %svc: เพื่อเก็กน้อยเม่มายุงกับฉัน เสียเหลอเก็น %svc: เพื่ากักน้อยเม้มายุงกับฉัน คระบะครับกับที่เล็น				
%svc: อย่าไปยุ่งกับมัน %svc: ส่งผลดีให้กับทั้งคู่ %svc: ห่วนเจ้าคึกก็ไปเล่น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเสียง %svc: และไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ทั้งสองต่างมองหาเจ้าพือกกี้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เคี๋ยวผมจะช่วยหานะครับ %svc: เพื่อใปแทนที่กบของเขา %svc: เล้าผูมสะช่วยหานะครับ %svc: หว่นจะได้มาเล่นกับพร้อกกักัน %svc: เล้าขาก็ช่วยเขาหากบ %svc: เหล่าเรียกฉันทำใม %svc: แล้วเขาก็ช่วยกันหากบใหญ่ %svc: เหราะว่าผึ้งจะมาต่อยเอา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: เหาบอกรับมาการแมนหรอดรับ แล้วก็มารูบกมีออาลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้ามายครับมาตามผมหรอดรับ %svc: เล้ามีการใบกมืออาให้มันคงนะครับ %svc: เข้อย่ามายุ่งกับฉันเดียเหลือเกิน %svc: เท้าก็งให้รองเรียกหาเจ้ากบเพื่อมรับของเขา %svc: เจ้าเด็กน้อยเม่มายุงกับฉันเดียเหลือเกิน %svc: แล้วใบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยเม่มายุ่งกับฉันเดียเหลือเกิน %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล้น %svc: เจ้าแก้เล้นสองเม็น ระ				
%svc: ห่วนเจ้าด็กก็ไปเล่น %svc: เพื่อมองหาเจ้าของเสียง %svc: และไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ทั้งสองต่างมองหาเจ้าขอกกั้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เคี๋ยวผมจะช่วยหานะครับ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เคี๋ยวผมจะช่วยหานะครับ %svc: หรุ่งนี้จะได้มาเล่นกับพรือกกี๊กัน %svc: เค้าขากีข่วยกันหากบ %svc: หรุ่งเมื่อกันหาเล่นกับพรือกกี๊กัน %svc: เล้าขากีข่วยกันหากบแล้วยบั้ %svc: ใครมาเรียกฉันทำไม %svc: เล้าขากีข่วยกันหากบใหญ่ %svc: เพราะว่านี้งจะมาต่อยเลา %svc: เขาเอามีอบ้องหู %svc: เจ้ามายดับครับมาตามมแหรอครับ %svc: เก๋ามีก็มีการใบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้ามายอกบับมาหาจบกมี %svc: เก๋าที่มีกับกับมีอำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้าเด็กน้อยเม่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: เก๋าเก้าไปกับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมีมายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: เจ้ากัดกับล้อยเม้มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc:		·		
%svc: และไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ทั้งสองต่างมองหาเจ้าพ็อกกี้ %svc: เผละไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ก็ได้มองหาเจ้าพ็อกกี้ %svc: เพื่อใปแทนที่กบของเขา %svc: เคี๋ยวผมจะช่วยหานะครับ %svc: จะได้มาเล่นด้วยกันะ %svc: เล้าขุมที่ช่วยเกินหากบ %svc: พรุ่งนี้จะได้มาเล่นกับฟร็อกกี้กัน %svc: เล้าขุมที่ช่วยกันหากบใหญ่ %svc: โครมาเรียกฉันทำไม %svc: เล้าขายภียกันหากบใหญ่ %svc: เพราะว่านี้งจะมาต่อยเลา %svc: เขาเอามีอป้องหู %svc: เจ้ามายดรับมาตามผมเหรอดรับ %svc: เข้ามีอีกมีการโบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้ามายดรับมาตามผมเหรอดรับ %svc: เก็กมีอักมีการโบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้ามายุงกับฉัน %svc: เก็กที่มีของเรียกหาเจ้ากบเพื่อสร้าของเขา %svc: เจ้าดักน้อยเม่มายุงกับฉันเตียเหลือเกิน %svc: เล้าใบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้ากัดกัน้อยเม่มายุงกับฉันเตียเหลือเกิน %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: นำเด็กน้อยเม่มายุงกับฉันเตียเหลือเกิน %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc:<				and the same of th
%svc: และไปเล่นกันให้สนุกเลย %svc: ก็ได้มองหาเจ้าฟ็อกกี้ %svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เดืยวผมจะช่วยหานะครับ %svc: จะได้มาเล่นด้วยกันนะ %svc: เจ้าตูบกีข่วยเขาหากบ %svc: พร่งนี้จะได้มาเล่นกับฟร็อกกี้กัน %svc: แล้วเขาก็ข่วยเนินหากับเจ้าขอบปี้ %svc: โครมาเรียกฉันทำไม %svc: แล้วเขาก็ข่วยเนินหากบใหญ่ %svc: เพราะว่าผึ้งจะมาต่อยเอา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: เม่นาสากบน้อยเพื่อนของผมนี่ %svc: เขาเป็นเล้ยกัน %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: แล้วก็มีการโบกมืออาลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: เพื่อที่จะยืดให้มันคมนะครับ %svc: เจ้าเด็กน้อยเม่มายุ่งกับฉัน เสียเหลือเกิน %svc: เทาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่องรับของมีที่หลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วใบกมือลาให้กับเข้าครอบครัวกบที่หลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยน่มย่า %svc: เจ้ากด็กน้อยน่มทย่งอยน่า %svc: เจ้าเด็กน้อยน่มทย่งกับฉันเสียเหลือนั้น %svc: เจ้ากด็กน้อยน่มหล้อเป็น %s				
%svc: เพื่อไปแทนที่กบของเขา %svc: เดี๋ยวผมจะช่วยหานะครับ %svc: จะได้มาเล่นด้วยกันนะ %svc: เจ้าผูบก็ช่วยเขาหากบ %svc: พรุ่งนี้จะได้มาเล่นด้วยกันนะ %svc: แล้วเขาก็ช่วยกันหากบิเจ้าขอบบี้ %svc: ใครมาเรียกฉันทำไม %svc: เล้าเขามีข้อกันหากบิเหญ่ %svc: เพราะว่านี้งจะมาต่อยเลา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: เมมาหาเจ้ากบน้อยเพื่อนของผมนี่ %svc: เอาไว้เลี้ยงแล้วกัน %svc: เจ้านายครับมาตามผมแหรอครับ %svc: แล้วก็มีการบิบกมืออาลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: เจ้อย่ามายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่จะยืดให้นั่นคงนะครับ %svc: เจ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉัน %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อมรักของเขา %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: นทั้งสองนั้นมาหลอบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: นจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: มนหาแม่เร็ว หน้าต่างที่เขาของมันก็ดันดิดอยู่ในขอดโหลเสีย %svc: นายมามาหา %svc: ระหว่างที่ก็กลังเด็นแล้นกันกับอยู่				- Control of the Cont
%svc: จะได้มาเล่นด้วยกันนะ %svc: เจ้าตูบก็ช่วยเขาหากบ %svc: พรุ่งนี้จะได้มาเล่นกับฟร็อกกี้กัน %svc: แล้วเขาก็ช่วยกันหากับเจ้าบ็อบนี้ %svc: โครมาเรียกฉันทำไม %svc: ทั้งสองต่างก็ช่วยกันหากบใหญ่ %svc: เพราะว่าผึ้งจะมาต่อยเอา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: เมมาหาเจ้ากบน้อยเพื่อนของผมนี่ %svc: เอาไว้เลี้ยงแล้วกับ %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: แล้วก็มีกริบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: นี่อย่ามายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่จะยึดให้มั่นคงนะครับ %svc: เจ้าเด็กน้อยนีมายุ่งกับฉัน %svc: แก้วโปกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: เจ้ากับแอบอยู่หรือเปล่า %svc: หน้าต่างที่กำลังเอินเล่นอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่ %svc: หน้าต่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				
%svc: พรุ่งนี้จะได้มาเล่นกับฟร็อกกี้กัน %svc: แล้วเขากีช่วยกันหากับเจ้าบ๊อบบี้ %svc: โครมาเรียกฉันทำไม %svc: ทั้งสองต่างก็ช่วยกันหากบใหญ่ %svc: เพราะว่าผึ้งจะมาต่อยเอา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: แล้วก็มีคารบิบก็ของหน %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: เล้วก็มีการบิบก็ของลาเจ้าทบและครอบครัว %svc: เจ้อย่ามายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่จะยึดให้มั่นคงนะครับ %svc: เธอมายุ่งอะไรแถวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: เจ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วใบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันภาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: มนทาตอมผมใหญ่ %svc: หน้าต่างที่เขาอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแจ้มอยู่ %svc: หน้างาดังเด็ดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: หน้างางที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				
%svc: ใครมาเรียกฉันทำไม %svc: ทั้งสองต่างก็ช่วยกันหากบใหญ่ %svc: เพราะว่าผึ้งจะมาต่อยเอา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: ผมมาหาเจ้ากบน้อยเพื่อนของผมนี่ %svc: เอาไว้เลี้ยงแล้วกัน %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: แล้วก็มีการโบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: นี่อย่ามายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่จะยึดให้มั่นคงนะครับ %svc: เธอมายุ่งอะไรแถวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: จำเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: มานาแม่เร็ว %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มานาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแจ้มอยู่ %svc: หน้าต่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				
%svc: เพราะว่านี้งจะมาต่อยเอา %svc: เขาเอามือป้องหู %svc: ผมมาหาเจ้ากบน้อยเพื่อนของผมนี่ %svc: เอาไว้เลี้ยงแล้วกัน %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอดรับ %svc: แล้วก็มีการโบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: นี่อย่ามายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่จะยืดให้มั่นคงนะครับ %svc: เจ้าเด็กน้อยรไรแถวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: จ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขาดโหลเสีย %svc: พอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				Chicago and Control of the Control o
%svc: ผมมาหาเจ้ากบน้อยเพื่อนของผมนี่ %svc: เอาไว้เลี้ยงแล้วกัน %svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: แล้วก็มีการโบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: นี่อย่ามายุ่งกับฉัน %svc: เพื่อที่จะยืดให้มั่นคงนะครับ %svc: เธอมายุ่งอะไรแกวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: จ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: มะหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				0.4170
%svc: เจ้านายครับมาตามผมเหรอครับ %svc: แล้วก็มีการโบกมืออำลาเจ้ากบและครอบครัว %svc: นี่อย่ามายุ่งกับจัน %svc: เพื่อที่จะยึดให้มั่นคงนะครับ %svc: เธอมายุ่งอะไรแถวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: เจ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับจันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขาเอนอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแจ้มอยู่ %svc: หาอมวิ่งแอบ ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				-
%svc: นื่อย่ามายุ่งกับจัน %svc: เพื่อที่จะยึดให้มั่นคงนะครับ %svc: เธอมายุ่งอะไรแถวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: จำเด็กน้อยนี่มายุ่งกับจันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขาดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่				
%svc: เธอมายุ่งอะไรแถวนี้ %svc: เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา %svc: จ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับฉันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแจ้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขาดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่	%svc:	. 1997-1997		그 집, 맞는 그 무리 이렇게 되었는데 하다면서
%svc: จ้าเด็กน้อยนี่มายุ่งกับจันเสียเหลือเกิน %svc: แล้วโบกมือลาให้กับเจ้าครอบครัวกบที่เหลือนั้น %svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่	%svc:	,	%svc:	เกาะกิ่งไม้ร้องเรียกหาเจ้ากบเพื่อนรักของเขา
%svc: เจ้าเด็กน้อยมายุ่งอะไร Aspectual SVCs %svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่	%svc:		%svc:	The state of the s
%svc: มันมาตอมผมใหญ่ %svc: เจ้ากบแอบอยู่หรือเปล่า %svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแจ้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่	%svc:		Aspectu	al SVCs
%svc: จนทั้งสองนั้นมาหลบกันที่ข้างๆ กองหินใหญ่ %svc: ระหว่างที่เขานอนอยู่ %svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่	%svc:	•		
%svc: มาหาแม่เร็ว %svc: หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่ %svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่	%svc:		%svc:	ระหว่างที่เขานอนอยู่
%svc: นายมามาหา %svc: แต่หัวของมันก็ดันติดอยู่ในขวดโหลเสีย %svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่		•	%svc:	หน้าต่างที่กำลังเปิดแง้มอยู่
%svc: ทอมวิ่งแอบ %svc: ระหว่างที่กำลังเดินเล่นกันอยู่			%svc:	u
		i e	%svc:	
			%svc:	·

%svc:	มือจับกิ่งไม้อยู่กิ่งหนึ่ง	%svc:	เห่าไปเห่ามา
%svc:	กิ่งไม้ที่เขาจับอยู่นั้น	%svc:	หาไปหามา
%svc:	เธอตามหามันอยู่น่ะ	%svc:	เจ้าพือกกี้ก็เกิดนึกสนุกขึ้นมา
%svc:	กำลังพลอดรักกับคู่รักของมันอยู่	%svc:	ฟร็อกกี้อาจจะซ่อนอยู่ในรังผึ้งก็ได้
%svc:	เขาอยู่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ของเขา	%svc:	เมื่อว่ากบจะซ่อนอยู่ตรงที่ใดที่หนึ่ง
%svc:	เห็นรูอยู่รูหนึ่ง	%svc:	เผื่อว่ากบแอบซ่อนอยู่ในนั้น
%svc:	มันจะหลงทางอยู่	%svc:	เจ้ากบแอบอยู่ในโหลหรือเปล่า
%svc:	ล้อมรอบอยู่เต็มไปหมด	%svc:	เจ้ากบจะแอบอยู่ในรังผึ้งหรือเปล่า
%svc:	ภรรยาและลูกน้อยตัวเล็กๆที่รออยู่เต็มไปหมด	%svc:	ทอมหลบอยู่หลังท่อนไม้นั้น
%svc:	บริเวณข้างล่างก็มีแข่งน้ำอยู่	%svc:	ซึ่งลอยอยู่กลางน้ำ
%svc:	ซึ่งมีรังผึ้งอยู่	%svc:	ที่ลอยอยู่ในแอ่งน้ำนั้น
%svc:	ซึ่งมีโพรงไม้อยู่	%svc:	ท่อนไม้ที่ลอยอยู่ในน้ำอันนั้น
%svc:	บริเวณนั้นนี่มันมีรังผึ้งอยู่	%svc:	หัวผมติดอยู่ในขวด
%svc:	ด้นไม้ต้นนี้เองครับที่มีรังนึ้งอยู่ข้างบน	%svc:	จนหัวติดอยู่ในโหล
%svc:	มีลูกอยู่หลายตัวทีเดียว	%svc:	หัวของเจ้าตูบมุดติดอยู่ในขวดโหล
%svc:	ในขวดนั้นไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย	%svc:	ขวดโหลนั้นก็ติดอยู่กับคอของหมา
%svc:	ครอบหัวของหมานั้มไว้	%svc:	ก็ค้างอยู่บนเขาของพ่อกวางนั่น
%svc:	(กบ)ที่เขาได้จับไว้	%svc:	แล้วก็พาดอยู่บนระหว่างเขาของมัน
%svc:	เอามือก็จับกิ่งไม้เอาไว้	%svc:	เจ้าดิ๊กก็เกาะอยู่กับนาย
%svc:	เขาก็เลี้ยงหมาไว้ตัวหนึ่ง	%svc:	กิ่งไม้กิ่งนี้ที่ยื่นอยู่บนก้อนหิน
%svc:	ดิ๊กกี้เงียบๆ ไว้นะ	%svc:	ยืนอยู่เคียงข้างด้วย
%svc:	และช่วยเหลือไว้	%svc:	ขณะที่ทอมมีปั่นอยู่บนต้นไม้
%svc:	เขาตะโกนไปเรื่อยๆ	%svc:	ทอมมี่คิดอยู่ในใจ
%svc:	เขาก็ตะโกนไปเรื่อยๆ	%svc:	ซึ่งมีรังนี้งอยู่ข้างบน
%svc:	ตะโกนไปฮะ	%svc:	เค้าเลี้ยงไว้ในห้องนอน
%svc:	ตะโกนไป	%svc:	ตั้งไว้ในห้องนอน
%svc:	พอโรบินตะโกนไป	%svc:	ทอมมีนี้ฮะจะจับเจ้ากบพิจกกี้นี่ใส่ในขวดโหล
%svc:	เห่าไป	%svc:	แล้วก็ไส่ไว้ในขวดโหล
%svc:	เห่าไป	Mental	State SVCs
%svc:	ทั้งสองก็ตามหาไปเรื่อยๆ	%svc:	เจ้าตูบเองก็พยายามช่วยเจ้านายอย่างเต็มที่
%svc:	ตามหากบไปเรื่อยๆ	%svc:	ทอมมีพยายามจะหลบนกฮูก
%svc:	หาไป	%svc:	ก็เลยพยายามหาที่ด้นไม้ใหญ่
%svc:	มองไปรอบๆบ้าน	%svc:	ทอมพยายามพูดขอลูกตัวหนึ่งจากพ่อแม่กบนี้
%svc:	ความโกรธนั้นก็คลายไป		อย่างดี
%svc:	มันจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป	%svc:	แล้วก็ตั้งใจฟังเสียงนั้น
%svc:	แต่มันเกิดปัญหาขึ้นสิครับ	%svc:	ทอมมี่รู้สึกดีใจมากเลย
%svc:	เขาเฝ้ามองกบตัวหนึ่ง	%svc:	ทอมรู้สึกตกใจ
%svc:	ทอมก็เที่ยวหา	%svc:	ก็รู้สึกตกใจมาก
		%svc:	ทอมและโรบินรู้สึกดีใจมาก

%svc:	ตูบรู้สึกกระวนกระวายใจมากนะครับ	%svc:	เจ้าฟ็อกกี้จะแอบลงไปในรูนี้
%svc:	เพราะมันจะชอบคม	%svc:	ทอมตกใจพลัดตกลงมาจากต้นไม้
%svc:	เขาก็รีบใส่เสื้อผ้า	%svc:	ก็พลัดตกลงมาจากเหวนั้นด้วยเช่นกัน
%svc;	เมื่อเห็นเจ้านายน้อยอยู่บนเขานั้น	%svc:	เจ้าดิ๊กกี้ ก็พลวด หลุดออกมาจากบานหน้าต่าง
%svc:	แล้วก็เห็นทั้งรังผึ้งโยกเยก		บานใหญ่
Causativ		%svc:	แล้วก็พลาดตกลงมา
%svc:	โกรธที่เจ้าตูบทำขวดแตก	%svc:	เจ้าดึกกี้นั้นก็พลาดตกลงมาลงที่พื้น
%svc:	จนทำให้ขวดต้องแตก	%svc:	แล้วก็พลั้งตกลงไป
%svc:	ทำให้ขวดแก้วแตก	%svc:	ฝูงผึ้งเริ่มบินไล่กวดเจ้าตูบ
%svc:	ทำให้เขาก็ตกใจมาก	%svc:	ทอมนี้ก็รีบออกมาออกมา
%svc:	ทำให้ทอมมี่ตกใจอย่างยิ่ง	Postural	
%svc:	ทำให้เขาตกใจตกจากต้นไม้	%svc:	ส่วนเจ้าบ๊อบบี้ก็ได้แต่วิ่งมอง
%svc:	การหยุดของกวางนั้นเองก็ทำให้ต้นนี่ตก	%svc:	เค้านั่งจ้องขวดจะไรกันน่ะ
%svc:	ทำให้กวางตกใจ	Sequent	tial SVCs
%svc:	ทำให้ตัวต่อนี่เกิดความรำคาญ	%svc:	ก็ไปเห็นรังผึ้ง
%svc:	วิธีที่ทำให้เจ้าตูบหาย	%svc:	ไปเห็นรังผึ้ง
%svc:	กวางตัวนี้จะทำให้ทอมได้รับอันตราย	%svc:	ไอ้เจ้าบีลบบี้นี่ก็แบบไปเจอรังผึ้ง
%svc:	เราจะให้เขานอนที่ใหนล่ะ	%svc:	ก็ไปเจอลูกกบตัวหนึ่ง
%svc:	ทอมอยากจะให้มันอยู่กับครอบครัว	%svc:	ทั้งทอมทั้งตูบครับไปเจอก้อนหินก้อนใหญ่
%svc:	เขาบอกให้เจ้าตูบเงียบ	%svc:	เค้าก็ไปพบกบจ้าน
%svc:	ทอมมี่ก็บอกให้เจ้าบ๊อบบี้นี่เงียบ	%svc:	ไปพบก้อนหินก้อนหนึ่ง
%svc:	ทอมบอกเจ้าตูบให้เงียบๆ นะ	%svc:	จนกระทั่งไปติดกับหน้าผาหน้าผาหนึ่ง
%svc:	ชึ่งฟือกกี้ยอมให้โดยดี	%svc:	ยังมาเปียกน้ำกันอีก
%svc:	กวางก็สะบัดหัวปล่อยเขาลง	%svc:	เพราะว่านึ้งนี้จะรุมเล่นงานมัน
%svc:	ไม่ยอมปล่อย	%svc:	จะรุมต่อยมัน
Resultative SVCs		%svc:	นึ้งที่กำลังรุมต่อยมัน
%svc:	ดิ๊กกี้กับปีเตอร์ก็นอนหลับในค่ำคนอันแสนสุข	%svc:	พอ กินข้าวเย็นเรียบร้อยแล้ว
%svc:	ขณะที่กำลังนอนหลับ	Complex	x SVCs
%svc:	ทอมยังไม่นอนหลับ	%svc:	น้องแดงอุ้มเจ้ากบน้อยใส่มือไว้
%svc:	ทอมและตูบมองเห็นกบคู่หนึ่ง	%svc:	แล้วทอมมี่ก็ตกไปอยู่บนเขาของกวาง
%svc:	หาไม่เจอสักทีหนึ่ง	%svc:	บ๊อบบี้กับทอมมี่นอนหลับไป
%svc:	ก็หาไม่เจอ	%svc:	นอนหลับไป
%svc:	ก็หาไม่เจอ	%svc:	จันจะเดินไปดูก่อนนะ
%svc:	ก็หาไม่เจอ	%svc:	วิ่งไปผ้าอากาศ
%svc:	หาเท่าไรก็หาไม่เจอ	%svc:	หมานี่ก็หันไปหาเจ้าฟ็อกกี้
%svc:	(ขาหาของในบ้านเขาเท่าโร)ก็หาไม่เจอ	%svc:	เจ้าดึ๊กก็หันไปมอง
Manner SVCs		%svc:	ก็ชะโงกไปดู
%svc:	ำ เจ้ากบก็แอบย่องออกมาจากขวดโหลอันนั้ม	%svc:	แล้วก็ชะโงกหน้าไปดู
%svc:	เจ้ากบตัวนั้นน่ะก็แอบย่องออกมาจากขวดใหล	%svc:	เขาทั้งสองค่อยๆ ย่องไปดู
			, 1 ~ W

%svc:	ทอมมี่กับบ๊อบนี้คืออกไปตามหาข้างนอกบ้าน	%svc:	นำหมาตัวเองขึ้นมาดู
%svc:	น้องแดงกับเจ้าตาลนี่ค่ะเขาออกไปเดินเล่น	%svc:	เทออกมาดู
%svc:	ออกไปมองที่หน้าต่าง	%svc:	ทอมมุดลงไปตะโกน
%svc:	เพื่อออกไปดู	%svc:	เจ้าโรบินก็มุดหัวเข้าไปดูในโหล
%svc:	ทั้งสองออกไปตามหาลูกกบตัวน้อย	%svc:	ก็เอาหัวน้อยๆ ของตัวเองก้มไปคู
%svc:	ตอนกลางคืนน่ะเขาก็เข้าไปนอน	%svc:	และกีพาลูกกบกลับไปอยู่ที่บ้าน
%svc;	เจ้ากบเพอ่อนเราอาจจะเข้าไปเล่นในนี้ก็ได้	%svc:	แล้วก็ได้ชวนเจ้าทอมมี่นั้นออกไปหาเจ้าพือกกี้
%svc:	แล้วมันก็เข้าไปทำชนๆ	%svc:	ทอมมี่ก็ได้ขอลูกน้อยตัวหนึ่งของเจ้าฟ็อกกี้กลับไป
%svc:	น้องแดงก็ขึ้นไปนอนบนเตียง		เลี้ยงเป็นที่ระลึก
%svc:	เขาก็ขึ้นไปนอนบนเตียงกับเจ้าตูบของขา	%svc:	ทั้งปีเตอร์และดิ๊กกี้ชะโงกหน้าต่างออกมาตามหา
%svc:	ทอมกับโรบินก็ขึ้นไปนอนหลับบนเตียง		เจ้าฟร็อกกี้
%svc:	เขาก็ขึ้นไปนอนบนเตียง	%svc:	เจ้าบือบบี้นี่ก็เอาหัวเข้าไปควานหาในโอ่ง
%svc:	เด็กคนนี้ก็ขึ้นไปอยู่บนหัวกวางเสียแล้ว	%svc:	เจ้าตูบก็เข้าเอาหัวแหย่เข้าไปดูในโหลอีกทีหนึ่ง
%svc:	เขาก็ลงไปดู	%svc:	ทั้งสองคนส่งเสียงออกร้องจียกเจ้ากบ
%svc:	- ลงไปอุ้มเจ้าโรบินเจ้าโรบิน	%svc:	เขาก็ไปจับดูเพื่อความแข็งแรง
%svc:	เขาก็ลงไปตะโกนในรู	%svc:	ขึ้นมาเขย่าๆ ดู
%svc:	แค่จะกลับมาบอกพ่อกับแม่เท่านั้น	%svc:	ว่าผมน่ะจะไปเล่นอยู่กับน้องแดงและเจ้าตาล
%svc:	กลับมาหาทอมจนได้	%svc:	จนตะโกนเรียกชื่อเจ้าฟ็อกกื้อยู่บนก้อนหิน
%svc:	กลับมาหาฉันหน่อยซิเจ้าดิ๊ก	%svc:	เค้าอาจจะไปหลบอยู่ที่ใหนหรอเปล่า
%svc:	กลับมาหา	%svc:	เค้าก็ไปย็นอยู่บนก้อนหินใหญ่
%svc:	เจ้ากบตัวนั้นน่ะที่เค้าเอามาเลี้ยงนั่นน่ะ	%svc:	ทอมมีเอาลูกกบน้อยใส่ไว้ในโหล
%svc:	ที่ไม่เอามันไปเลี้ยงอีก	%svc:	แล้วก็มาใส่ไว้ในขวดแก้ว
%svc:	วันหนึ่งเขาก็ไปจับกบมาได้หนึ่งตัว	%svc:	ทั้งคู่จึงค่อยๆ แอบไปอยู่หลังขอนไม้
%svc:	ทอมมี่ไปจับลูกกบมาได้ตัวหนึ่ง	%svc:	ขณะที่ทอมมี่เข้าไปตามหาอยู่ในรังตัวตุ่น
%svc:	ที่ไปเรียกมันมา	%svc:	โรบินก็ออกไปยืนอยู่ที่หน้าต่างด้วย
%svc:	ให้ทอมมี่ไปเลี้ยง	%svc:	ตะโกนหาเจ้าดี๊กอยู่
%svc:	เจ้าตูบก็ตามไปเป็นเพื่อนของเขา	%svc:	กำลังมองหากันอยู่
%svc:	เราแยกย้ายกันไปนอนดีกว่า	%svc:	ได้ไปเก็บกบไว้ตัวหนึ่ง
%svc:	เหลือบไปเห็น	%svc:	แล้วก็มาเลี้ยงไว้อย่างดีนะครับ
%svc:	ส่วนต้นซึ่งปืนขึ้นไปหาลูกกบ	%svc:	ได้เดินหาไปรอบบริเวณรอบๆ บ้าน
%svc:	แล้วก็ปืนขึ้นไปตะโกนเรียกกบ	%svc:	ดิ๊กกี้นี่ตามมาคอยเล่นกับกบ
%svc:	ก็ก้มลงไปดู	%svc:	เที่ยวตะโกนหาเจ้ากบน้อย
%svc:	ทอมมีก้มลงไปดู	%svc:	เด็กชายคนนี้รีบปีนขึ้นไป
%svc:	เขาก็ขึ้นไปปืนหาที่บนโขดหิน	%svc:	ต้องตามไปหน่อยชื
%svc:	เด็กชายคนนี้ ขึ้นไปอยู่บนต้นไม้	%svc:	แล้วเจ้าซีเจ้าบ๊อบบี้นี่ก็ต้องวิ่งหนี
%svc:	พอชะโงกเข้าไปดูหลังขอนไม้	%svc:	ลูกหมาน้อยของตัวเองต้องตกมาจากเบื้องสูง
%svc:	โผลขึ้นมาดู	%svc:	แล้วไม่สามารถเอาตัวออกมาได้
%svc:	เขายกรองเท้าบูทขึ้นมาดู	%svc:	กบของเขาคงไม่สามารถกลับไปกับเขาได้

%svc:	เจ้าหมาน้อยดี๊กกี้นั้นไม่สามารถนำหัวของตัวออก	%svc:	ทอมมี่เปิดหน้าต่างร้องตะโกนหากบของเขาไป
	มาจากขวดโหลได้		เรื่อยๆ
%svc:	ทอมจึงตัดสินใจขอลูกมันไปสักตัวหนึ่ง	%svc:	ปีเตอร์ล้มลงมากระแทกพื้น
%svc:	เด็กคนนี้ก็เห็นหนูใผล่มา	%svc:	หนูก็โผล่ขึ้นมาชนกับจมูกของเขา
%svc:	เค้าได้ยินเสียง ขึบๆ อ๊บๆ ค่อยๆ ดังขึ้น	%svc:	จนเจ้าบ๊อบบี้ซึ่งหัวไปติดอยู่ในขวดนั้น
%svc:	เห็นทุกคนนอนหลับหมด	%svc:	หัวเค้านี่ไปติดอยู่ถับปากของโหลแก้ว
%svc:	อยากมาอยู่ด้วยกันกับฉันที่บ้านไหมล่ะ	%svc:	ตัวของต้นก็ไปพาดอยู่บนหัวของเจ้ากวาง
%svc:	เราลองไปแอบดูกันใหม	%svc:	ดันไปเจอเจ้าตัวนกเค้าแมวนี่โผล่ออกมา
%svc:	เคี้ยวเราลองไปเปิดหน้าต่างดูสิ	%svc:	เขามองไม่เห็นเจ้ากบตัวนั้นอยู่ในโหลแล้ว
%svc:	เราเห็นที่จะต้องหากบตัวนั้นให้เจอ		
%svc:	ลองปืนตะโกนดูตรงโขดหิน		
%svc:	เจ้าจะต้องถูกลงโทษ		
%svc:	เราคงต้องแย่ไปแน่ๆ		
%svc:	จนทอมต้องอุดจมูกไว้		
%svc:	หลังจากที่ทอมสนใจจ้องมองดูกบน้อยอยู่พักหนึ่ง		
%svc:	เจ้านายไม่น่าจะต้องออกมาตามผมเลยนะครับ		
%svc:	ทอมมี่ก็เลยตัดสินใจออกไปตามหา		
%svc:	ทั้งคู่ตัดสินใจจะออกไปตามหาเจ้ากบ		
%svc:	ก็ลองส่งเสียงเรียกเจ้ากบเจ้ากบอยู่		
%svc:	แต่ว่าทอมกับตูบนี่ก็ลองไปหาอยู่ในหลุมนะครับ :		
%svc:	ทอมต้องตามไปช่วยมันไว้		
%svc:	พ่อกับแม่นั่งคุยกันอยู่อย่างรักใคร่		
%svc:	เจ้าดิ๊กกี้หมาน้อยนั้นก็พลอยถูกกวางนั้นผลัก		
	กระโจนลงน้ำ		
%svc:	แล้วถูกเด็กคนนี้จับมาเลี้ยงไว้		
%svc:	ฉันน่ะจะเอาเจ้าไปโยนให้ตกน้ำ		
%svc:	เพราะมันไปทำให้รังผึ้งตกลงมา		
%svc:	ซึ่งทำให้เขาตกลงไปในน้ำ		
%svc:	ทำให้ทอมตกจากหัวกวางลงไปในเหว		
%svc:	ทำให้ทอมเสียหลักล้มทับลงบนหัวของกวาง		
%svc:	เพื่อไม่ให้เขาตกมาจากก้อนหิน		
%svc:	ให้มาเจอกับน้องแดงเอาใหม		
%svc:	ปล่อยนายเราลงมานะ		
%svc:	ปล่อยนายลงมาเดี๋ยวนี้		
%svc:	ทำไมไม่ปล่อยนายลงมาเสียที		
%svc:	เพื่อให้เอาไปเลี้ยงคูที่บ้าน		
%svc:	ขึ้นไปติดอยู่ตรงเขาของมัน		
%svc:	ทอมไปเปิดหน้าต่างตะโกนเรียก		

Appendix B

The picture story book: "The Frog Story" (Mayer 1969)

For Phyllis Fogelman, a dear friend, who inspired the creation of the faded pink dummy.

Copyright © 1969 by Mercer Mayer, All rights reserved.
Library of Congress Catalog Card Number 72-85544
Printed in the United States of America.
First Pied Piper Printing 1980
A Pied Piper Book is a registered tradomark of The Dial Press.

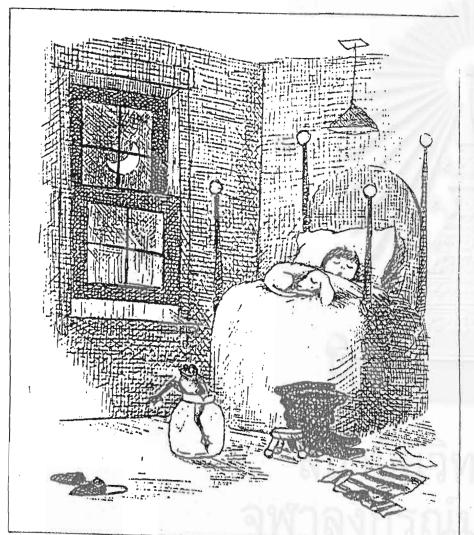
FROG, WHERE ARE YOU?

is published in a hardcover edition by

The Dial Press, 1 Dag Hammarskjold Plaza, New York, New York 10017.

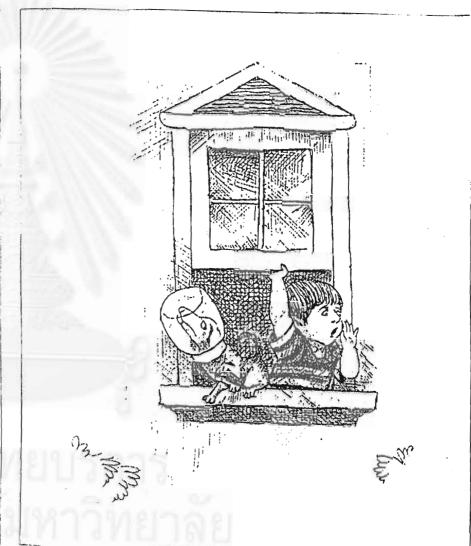
ISBN 0-8037-2729-1

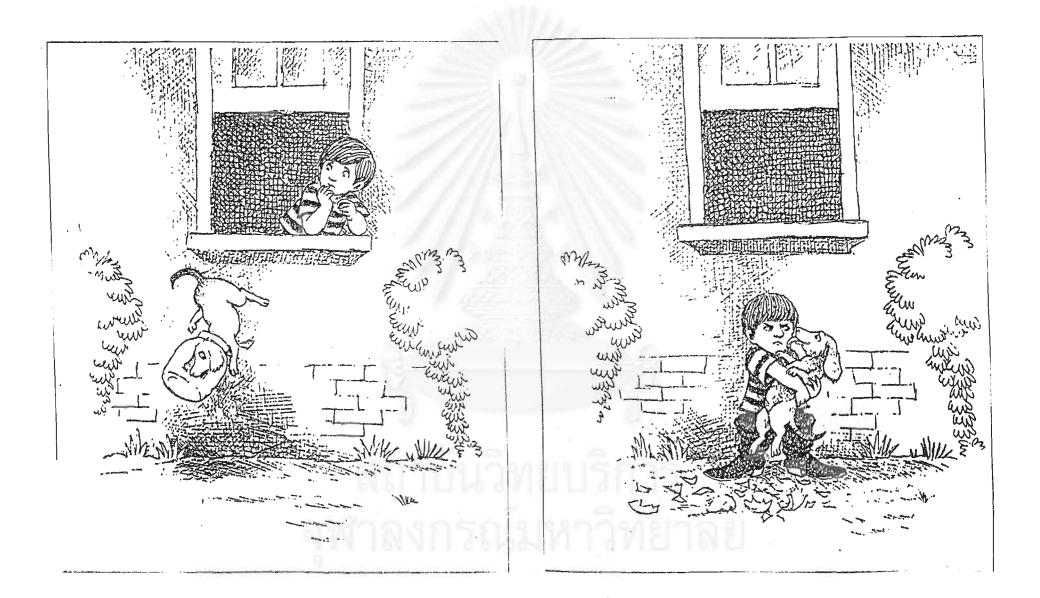

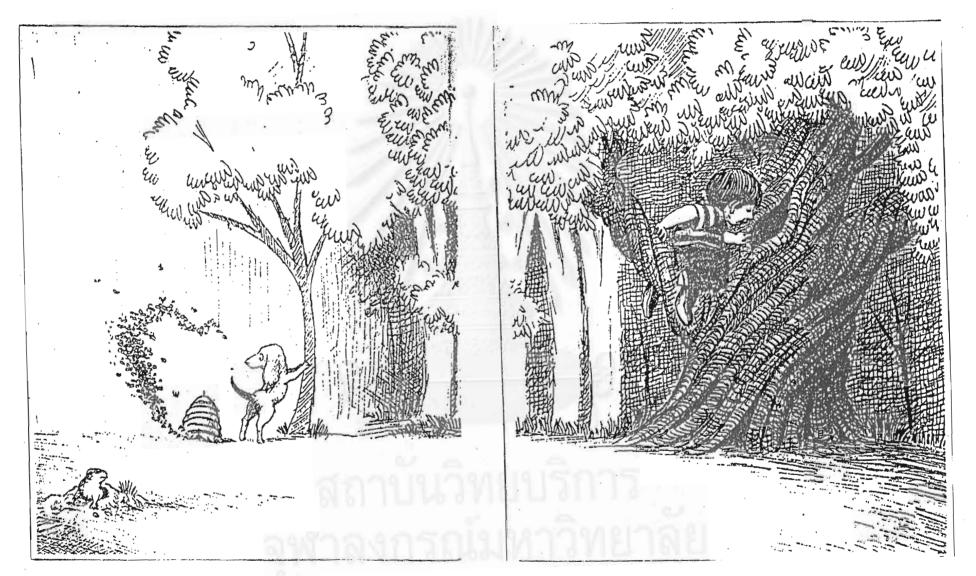

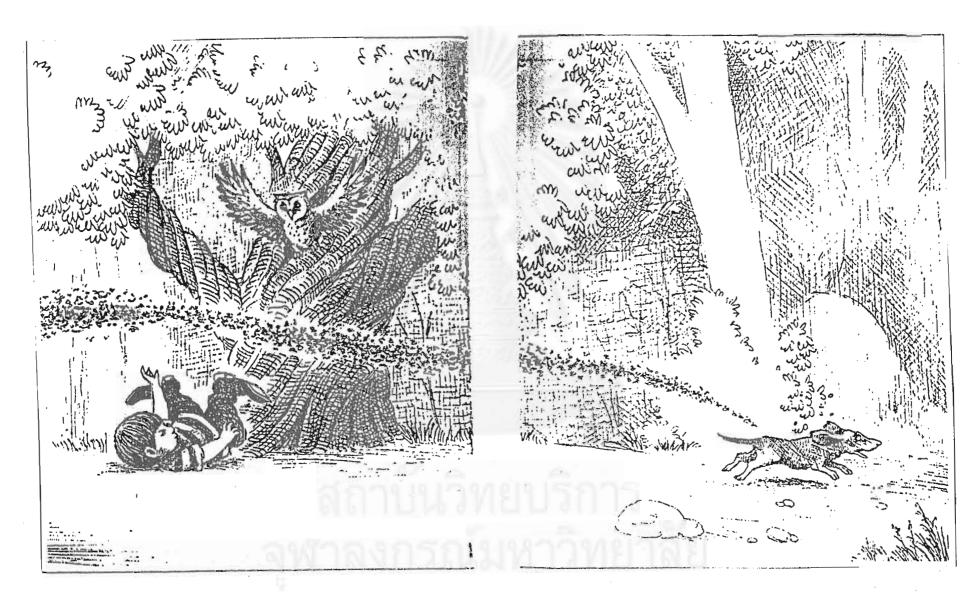

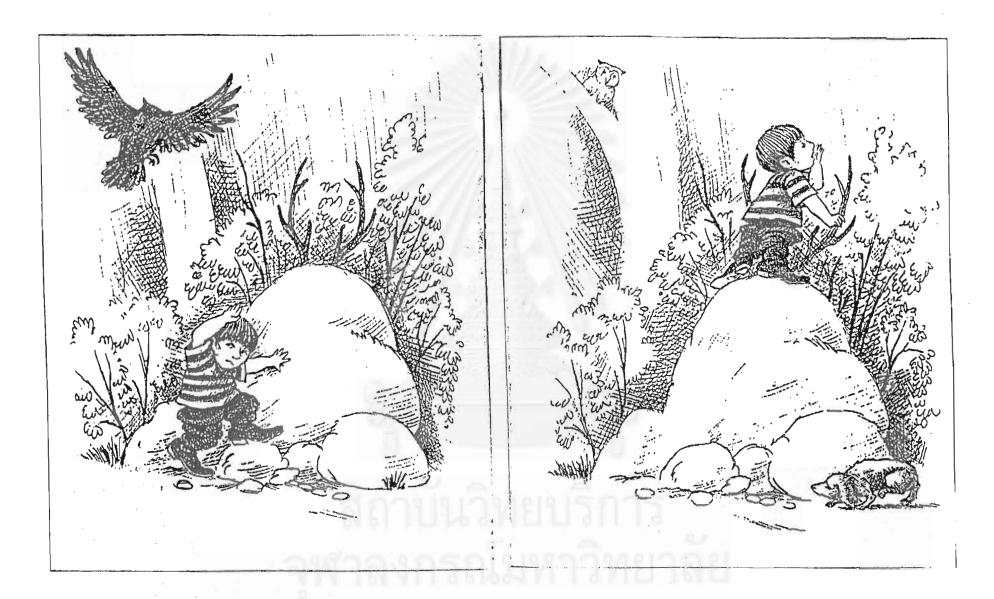

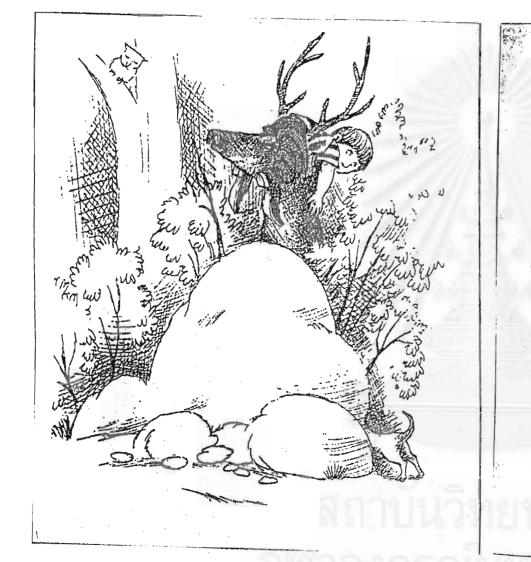

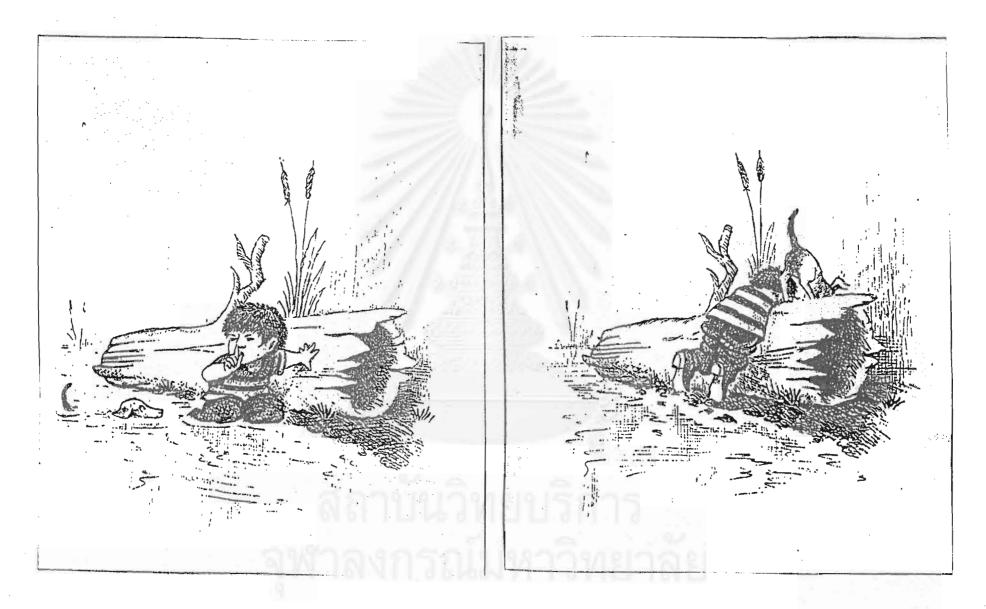

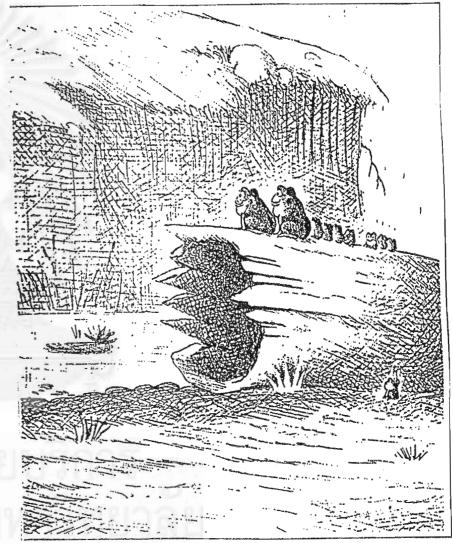

Biography

Mr. Peerapat Yangklang was born on 3 May 1978, in Pakchong, Nakhonratchasima. He graduated Bachelor degree in Education: English and French, with first class honor from Rajabhat Institute Nakhonratchasima in 2000. In the same years, he commenced his Master Program in Linguistics at the Department of Linguistics, Faculty of Arts, Chulalongkorn University.

